Έτος Θ΄

Τεῦχος 187ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Λεξικὸν κομμουνιστικῆς ὁρολογίας, ὑπὸ τοῦ ἐ. ἀ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 9055

ΣΟΒΑΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Τὸ ἔγκλημα τῆς Λουτόν, ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ ἰατροδικαστικῶν ζητημάτων εἰς Λονδῖνον, δ/ρος κ. Κ. Simpson 9061

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Δημόσιαι συναθροίσεις—Παράνομοι συγκεντρώσεις, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Κ. Τουζένη 9071

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Αἱ ψυχολογικαὶ ἐπιδράσεις τῶν μαζικῶν ἀπωλειῶν, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Military Review», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπολοχαγοῦ Πυροβολικοῦ κ. Ἱπποκ. Κουρκουμπᾶ 9077

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ ὁδήγησις, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ἀθανασούλη 9081

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

«Ἕνα... «στραβόξυλο» ἐξομολογεῖται»—«... Διαβαίνοντας στὶς στράτες καὶ τὰ σοκάκια σὰν τὸν καλὸ ποιμένα...», ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σ. Πηλοῦ 9085

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Οἱ ἐπιτυχίες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν συνεχίζονται—Ματιὲς στὴ δράση τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος—Σύντομα ἀστυνομικὰ νέα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σ. Πηλοῦ 9090

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9094

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 9096

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ—ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων συνταξιούχων ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας εἰς Κλάδον Ὑγείας 9098

Περὶ ἐπικολλήσεως φωτογραφιῶν εἰς τὰ βιβλιάρια ἀσθενείας 9099

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἰσολογισμὸς ἔτους 1960 9100

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 9102

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23, ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ. 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 187ον

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΑΡΡΙΒΙΣΜΟΣ

Ὁ ὅρος αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἰς τὴν Γαλλικὴν εἶναι «arrivisme» προέρχεται ἀπὸ τὸ γαλλικὸ ρῆμα «arriver» ἤτοι φθάνω.

Γενικῶς σημαίνει τὴν τάσι πρὸς τὴν ἐπαγγελματική, τὴν κοινωνική, τὴν οἰκονομικὴ ἢ τὴν πολιτικὴ ἄνοδο τοῦ ἀτόμου στὴν ἀνάγκη καὶ μὲ παραμερισμὸ τῶν ἠθῶν, τῶν ἐθίμων ἀκόμη καὶ τῶν ἠθικῶν δισταγμῶν.

Ὁ ἀρριβιστὴς ἀποβλέπει πάντοτε στὴν ἐξωτερικὴ ἐπιτυχία, δηλ. στὴν ἐπιβολή του πάνω στὴ συνείδηση τῶν συνανθρώπων του καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ τελειοποίηση τῆς συνειδήσεώς του, ἀναπτύσσοντας τὶς πνευματικὲς καὶ τὶς ἠθικὲς ἐκεῖνες ἀξίες οἱ ὁποῖες καλλιεργοῦν καὶ μαρτυροῦν γιὰ τὴν ἀνωτερότητα τῆς προσωπικότητος κάθε ἀνθρώπου.

Ὁ ἀρριβισμὸς εἶναι ἕνα κοινωνικὸ φαινόμενο. Συνεπῶς οἱ ἀξίες τὶς ὁποῖες ἐπιχειρεῖ νὰ κατακτήσῃ ὁ ἀρριβισμὸς εἶναι ἐκεῖνες ἀκριβῶς ποὺ ἰσχύουν σὲ μιὰ ὡρισμένη κοινωνία, ἕνεκα δὲ τούτου δὲν παρουσιάζει καμμιὰ πρωτοτυπία.

Ἂν ὅμως συμπέσῃ σὲ μιὰ κοινωνία, νὰ ἐκτιμᾶται ὡς «ἀξία» ὁ ἀρριβισμός, αὐτὸ δὲ συμβαίνει συνήθως κατὰ τὶς περιόδους κοινωνικῆς καταπτώσεως, τότε ὁ ἀρριβιστὴς ἠμπορεῖ νὰ φτάσῃ στὸ σημεῖο ὥστε νὰ σκέπτεται καὶ νὰ δρᾷ κατὰ τρόπο ἐπαναστατικό, ἀλλὰ πάντοτε γιὰ τὴν ἀτομική του ἀνάδειξη.

ΑΡΧΕΙΟΜΑΡΞΙΣΜΟΣ

Ὁ ὅρος αὐτὸς ἰσχύει μόνον στὴν Ἑλλάδα. Προέρχεται ἀπὸ τὸ «Ἀρχεῖον τοῦ Μαρξισμοῦ» ποὺ εἶναι μιὰ περιοδικὴ κομμουνιστικὴ (Μαρξιστικὴ) ἔκδοση. Ἀρχικῶς, δηλ. κατὰ τὸ 1923, ἡ κομματικὴ αὐτὴ τάση ἐνεφανίσθη μέσα στὸ Ἑλληνικὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, σιγὰ-σιγὰ ὅμως διεμορφώθη σὲ ἰδιαίτερη κομμουνιστικὴ ὀργάνωση καὶ τελικῶς ἔγινε ὁ πλέον θανάσιμος ἀντίπαλος στὴν ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἡ ὀργάνωση αὐτὴ ἐξέδιδε τὴν ἐφημερίδα «Πάλη τῶν Τάξεων» μὲ τὴν ὁποία καταπολεμοῦσε ἐντατικώτατα τὴν ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐπίσης ἐξέδιδε ἀπὸ τὸ Μάϊο τοῦ 1923 καὶ τὸ προπαγανδιστικὸ περιοδικὸ μὲ τίτλο «Ἀρχεῖο τοῦ Μαρξισμοῦ» ἀπὸ τὸ ὁποῖο πῆρε καὶ τὴν ὀνομασία της. Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι ἡ γενικὴ γραμμὴ τῶν ἀρχειομαρξιστικῶν στὸν ἀγώνα τους γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι ἡ ἴδια ἀκριβῶς πρὸς τὴ γραμμὴ τῆς Δ' διεθνοῦς τοῦ Λέοντος Δαυϊδόβιτς Τρότσκυ τὴν ὁποίαν, ὅπως εἶναι γνωστό, συνέ-

στησε πολὺ ἀργότερα, δηλ. οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ προηγήθησαν καὶ τοῦ Τρότσκυ στὴ διατύπωση τῆς Μαρξιστικῆς γραμμῆς.

ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ

Μὲ τὸν ὅρο αὐτὸ χαρακτηρίζεται ἡ παράνομη μαχητικὴ ὀργάνωση τοῦ Κ.Κ.Ε., τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἀναλαμβάνουν καὶ ἐκτελοῦν τὶς παράνομες ἐγκληματικὲς ἐνέργειες τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἡ αὐτοάμυνα εἶχε δύο κλάδους ἤτοι :

α) Τὴν «Μαζικὴ Λαϊκὴ Αὐτοάμυνα» ποὺ συγκροτήθηκε μετὰ τὴν διάλυση τῶν ἐφεδρειῶν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. (1945) καὶ β) τὴ «Στενὴ Αὐτοάμυνα» ποὺ ἐδημιουργήθη τὸ 1946 εἰς ἀντικατάστασιν τῆς περιβόητης Ο.Π.Λ.Α. Ἡ «Στενὴ Αὐτοάμυνα» ὠργανώθη μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ μέλους τοῦ Π.Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ διηύθυνε τὴν «Μαζικὴ Λαϊκὴ Αὐτοάμυνα» μὲ 9 στελέχη τῆς Ο.Π.Λ.Α. ποὺ εἶχαν ἔλθει κρυφὰ ἀπὸ τὸ Μπούλκες ὅπου εἶχαν καταφύγει μετὰ τὸ Δεκεμβριανὸ κίνημα τοῦ 1944. Τὰ 9 αὐτὰ στελέχη ἐνισχύθηκαν καὶ μὲ ἄλλα στελέχη τῆς «Μαζικῆς Λαϊκῆς Αὐτοάμυνας» καὶ ὠργάνωσαν ἔτσι τὴν «Στενὴ Αὐτοάμυνα», δηλαδὴ τὴν πιὸ συνωμοτικὴ καὶ ἐγκληματικὴ ὀργάνωση ποὺ γνώρισε ἡ Ἑλλάδα. Ἡ ὀργάνωση αὐτὴ ἔδρασε κυρίως στὴν Ἀθήνα καὶ διέπραξε τὰ στυγερότερα ἐγκλήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴ δολοφονία τοῦ ἀειμνήστου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Χρήστου Λαδᾶ. Δὲν ἐστράφη δὲ ἐναντίον μόνον τῶν ἐθνικοφρόνων ἀλλὰ καὶ ἐναντίον στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ ἀπὸ διαφόρους λόγους τὸ ἐγκατέλειψαν καὶ ἄλλων ποὺ ἐξελέγησαν ὡς ἀπαραίτητα θύματα γιὰ τὴν τρομοκράτηση καὶ τὸν ἐξαναγκασμὸ τῶν μελῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ καταφύγουν στὰ βουνὰ καὶ νὰ ἐνταχθοῦν στὶς κομμουνιστικοσυμμορίες.

ΑΧΤΙΔΑ—ΑΧΤΙΔΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Ἡ ἀχτίδα εἶναι μιὰ ἐνδιάμεση βαθμίδα τῆς ὀργανωτικῆς κλίμακος τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ βρίσκεται μεταξὺ τῆς Κομματικῆς Ὀργανώσεως Βάσης (Κ.Ο.Β.) καὶ τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Πόλης ἢ Περιφέρειας, περιλαμβάνει δὲ ὡρισμένον ἀριθμὸ Κ.Ο.Β. Ἑπομένως οἱ ἀχτῖδες ἀποτελοῦν ὑποδιαίρεση Περιφερειακῆς Ὀργανώσεως ἢ Ὀργανώσεως Πόλης (προκειμένου γιὰ μεγάλες πόλεις) καὶ τελοῦν ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης ἢ τῆς Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς.

Αὐτονόητον, ὅτι τὰ στελέχη τῆς ἀχτίδας δὲν ἔρχονται εἰς ἀπ' εὐθείας ἐπαφὴν μὲ τὶς μάζες τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ ἀποστολή τους εἶναι νὰ καθοδηγοῦν νὰ συντονίζουν, καὶ νὰ ἐλέγχουν τὴν δράση ὡρισμένου ἀριθμοῦ μικροτέρων κομματικῶν ὀργανώσεων ποὺ ἀνήκουν στὴ δύναμή της. Τὰ μέλη της εἶναι συνήθως 15 καὶ ἀποτελοῦν τὴν Ἀχτιδικὴ Ἐπιτροπὴ μερικὰ δὲ προέρχονται ἀπὸ τὴν τάξη τῶν μεσαίων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. (γραμματεῖς Κ.Ο.Β.). Ἀπὸ τὰ 15 αὐτὰ μέλη ἐκλέγεται ἑξαμελὲς συμβούλιο, τὸ γραφεῖο τῆς ἀχτίδας, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου τίθεται ἔμπειρο καὶ ἔμπιστο στέλεχος τοῦ κόμματος. Τὸ γραφεῖο τῆς ἀχτίδος ἐκλέγει τριμελὲς συμβούλιο, τὴ γραμματεία, τὸ ὁποῖο καὶ εἶναι τὸ καθοδηγητικὸ ὄργανό της.

Οἱ ἀχτιδικὲς ὀργανώσεις χωρίζονται σὲ δύο κατηγορίες, στὶς ἐπαγγελματικὲς καὶ στὶς συνοικιακές. Οἱ ἐπαγγελματικὲς περιλαμβάνουν τὶς κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων—δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν—καὶ τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν, δὲν ἔχουν δὲ καθωρισμένο γεωγραφικὸ χῶρο δράσεως. Οἱ συνοικιακὲς ἔχουν καθωρισμένο γεωγραφικὸ χῶρο ποὺ περιλαμβάνουν ὡρισμένες συνοικίες μιᾶς πόλεως ἢ ὡρισμένα χωριὰ καὶ καθοδηγοῦν ὅλες τὶς κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις ποὺ ὑπάρχουν ἐκεῖ.

Α Χ Τ Ι Φ

Μὲ τὸν ὅρο αὐτὸ ἐννοοῦν οἱ κομμουνισταὶ τὶς εἰδικὲς συγκεντρώσεις καὶ συσκέψεις τῶν στελεχῶν τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά,

πού συγκαλοῦνται ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους γραμματεῖς μὲ σκοπὸ τὴν ἀπὸ κοινοῦ μελέτη καὶ συζήτηση ἑνὸς θέματος καὶ τὸν καθορισμὸ τῆς πολιτικῆς πού πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ καθὼς καὶ τῶν καθηκόντων πού ἀπορρέουν γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς μετέχοντας στὴ σύσκεψη καὶ γιὰ τὶς ὀργανώσεις τὶς ὁποῖες ἀντιπροσωπεύουν. Σὲ γενικώτερη ἔκφραση στὰ «ἀχτὶφ» γίνεται ἡ καθοδήγηση καὶ ἡ διαφωτιστικὴ μόρφωση τῶν στελεχῶν στὰ διάφορα ζητήματα πού τὰ ἀπασχολοῦν.

Ἔχουμε π. χ. «ἀχτὶφ τῶν κοβαρχῶν». Αὐτὸ σημαίνει συγκέντρωση καὶ σύσκεψη τῶν γραμματέων τῶν Κομμουνιστικῶν Ὀργανώσεων Βάσης (Κ.Ο.Β.) γιὰ τὴ μελέτη καὶ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν καὶ γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς γραμμῆς καὶ τῶν καθηκόντων ἐπὶ ἑνὸς προβλήματος, τὸ ὁποῖο ἐνδιαφέρει τὶς κόβες των. Ὁμοίως ἔχουμε π. χ. ἀχτὶφ ἐπαγρυπνητῶν, ἀχτὶφ ἱστρουχτόρων, ἀχτὶφ διαφωτιστῶν, ἀχτὶφ ἀνταποκριτῶν τοῦ Ριζοσπάστη κ.λ.π

ΓΙΑΦΚΑ

Ἡ λέξη «γιάφκα» εἶναι ρωσικὴ καὶ σημαίνει : α) τὴν παρουσίαση ἢ καὶ ἐμφάνιση ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς, β) τὴν ἐξαφάνιση ἢ καὶ ἀπόκρυψη ἀπὸ τὶς ἀρχὲς καὶ γ) τὴν παράνομο διαμονή.

Ὡς κομμουνιστικὸς ὅρος ἡ λέξη «γιάφκα» χρησιμοποιεῖται ἀπὸ ὅλα σχεδὸν τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα τὴν πῆραν ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἢ σημαίνει : 1) τὸν τόπο συναντήσεως δύο ἢ περισσοτέρων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἢ στελεχῶν δύο κομμουνιστικῶν κομμάτων διαφορετικῶν χωρῶν, ὁ ὁποῖος τόπος εἶναι ἄγνωστος στὶς ἀστυνομικὲς ἀρχὲς καὶ μυστικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους κομμουνιστάς, Τὸν μυστικὸ τόπο ἢ χῶρο, ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖται ἀπὸ στελέχη ἑνὸς ἢ περισσοτέρων κομμουνιστικῶν κομμάτων γιὰ τὴ μεταβίβαση παρανόμων ἐντύπων, ἀλληλογραφίας, χρημάτων ἢ ἄλλων τεχνικῶν μέσων ἢ καὶ ὅπλων, χωρὶς τὰ στελέχη αὐτὰ νὰ ἔρχωνται πολλάκις σὲ ἄμεσο προσωπικὴ ἐπικοινωνία καὶ ἐπαφή.

Γιαφκαντζῆς : Σημαίνει τὸν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος διατηρεῖ σπίτι, κατάστημα ἢ ὅτι δήποτε ἄλλο οἴκημα ἢ τόπο ἢ χῶρο πού χρησιμοποιεῖται ὡς «γιάφκα» .

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΣΜΟΣ

Ὁ ὅρος «Δημοκρατικὸς συγκεντρωτισμὸς» χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς στὸ καταστατικὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ σημαίνει κατ' αὐτοὺς τὴ θεμελειώδη ἀρχή του κατὰ τὴν ὁποία ἡ διοίκηση τοῦ Κ.Κ. ἐξασφαλίζει τὴν ἐνιαία καὶ συντονισμένη διεξαγωγὴ τῆς δράσεως τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων καὶ τὴ μεθοδικότητα τοῦ κόμματος διὰ τῆς ἐπιβολῆς σιδερένιας πειθαρχίας καὶ τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῶν συνωμοτικῶν κανόνων.

ΕΞΤΡΕΜΙΣΜΟΣ

Ὁ ὅρος αὐτὸς χρησιμοποιεῖται κυρίως στὴν πολιτικὴ καὶ τὴ συνδικαλιστικὴ τακτικὴ τῶν ἐργατικῶν ἰδίως κομμάτων καὶ τῶν συνδικάτων καὶ σημαίνει τὴ στενοκέφαλο ἐπιμονὴ στὶς θεωρητικὲς ἀρχὲς πού μεταβάλλονται ἔτσι σὲ δόγματα, καθὼς καὶ τὴ συνειδητὴ ἢ ἀσυνείδητη προσπάθεια ὑπερβολῆς διαρκῶς πρὸς τ' ἀριστερά.

Ὁ ἐξτρεμισμὸς ἐχαρακτηρίσθη προσφυέστατα ἀπὸ τὸ Ν. Λένιν, ὡς «παιδικὴ ἀρρώστεια τοῦ κομμουνισμοῦ» κατεπολεμήθη δὲ ἀπὸ αὐτὸν καὶ θεωρητικῶς μὲ τὸ ἔργον «Ἡ παιδικὴ ἀρρώστεια τοῦ κομμουνισμοῦ ἢ ὁ κομμουνισμὸς τῆς ἀριστερᾶς» (1920). Πρακτικῶς ἐθεωρήθη ὡς ἄλλη μορφὴ τῆς δεξιᾶς καὶ ὡς ἐξωφρενικὴ καὶ ἐπικίνδυνη παρέκλιση γιὰ τὰ συμφέροντα τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως. Οἱ ἐξτρεμισταὶ ἐμφανιζόμενοι ὡς ἀδιάλλακτοι καὶ ἐναντίον παντὸς συμβιβασμοῦ καὶ πάσης ὑποχωρήσεως, μεταβάλλουν τὴ θεωρία σὲ νεκρὸ δόγμα καὶ σὲ αὐτοσκοπό,

ἐνῷ εἶναι ἕνα [ἁπλὸ μέσο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ στρατηγικοῦ σκοποῦ τῶν κομμουνιστῶν. Καθῆκον ἑνὸς ἐπαναστατικοῦ κόμματος, κατὰ τὸ Λένιν, δὲν εἶναι νὰ διακηρύσσῃ ὅτι δὲν ἀποδέχεται κανένα συμβιβασμό, πρᾶγμα ἀδύνατο, ἀλλὰ νὰ κατωρθώνῃ χρησιμοποιῶντας ὅλους τοὺς συμβιβασμοὺς ποὺ θεωροῦνται ἀπαραίτητοι, νὰ παραμένῃ πιστὸ στὶς ἀρχές του, στὴν τάξη του, στὸ ἐπαναστατικό του καθῆκον καὶ στὸ ἔργο τῆς προετοιμασίας τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν λαϊκῶν μαζῶν.

Ὑπάρχουν διάφορα εἴδη συμβιβασμῶν, ἐδῶ δὲ ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ ἱκανότης τοῦ κόμματος : νὰ προβαίνῃ δηλ. στοὺς καταλλήλους συμβιβασμούς, ἀνάλογα μὲ τὸ περιβάλλον, μὲ τὶς ἑκάστοτε συνθῆκες μὲ τὸ βαθμὸ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης κ.λ.π. Ὁ συμβιβασμὸς ἢ ἡ συνεργασία μὲ ἄλλα κόμματα ἢ ἄλλες ὁμάδες, ὅταν γίνωνται ὅπως πρέπει, μᾶς ἐπιτρέπουν λέγει ὁ Λένιν, νὰ βάλουμε κατὰ τοῦ ἰδίου σημείου κατὰ τοῦ ὁποίου ἐβάλλαμε καὶ προηγουμένως, ἀκολουθῶντας ἁπλῶς διάφορο κατεύθυνση. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ χαραχθοῦν ἐκ τῶν προτέρων τὰ διαχωριστικὰ ὅρια μεταξὺ τῶν θεμιτῶν καὶ τῶν ἀθεμίτων, καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν νομίμων καὶ τῶν ἐπιβλαβῶν συμβιβασμῶν. Ἡ ἀξία τους καὶ ὁ χαρατήρας τους ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ τὶς συνθῆκες τῆς στιγμῆς, ἡ δὲ ἐκτίμηση τῶν συνθηκῶν τούτων δὲν εἶναι καθόλου εὔκολο πρᾶγμα.

Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ὁ Λένιν κατὰ τὴν προεπαναστατική του δράση καὶ κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς κομμουνιστικῆς δικτατορίας στὴ Ρωσία ἦταν ἐξτρεμιστής. Ἀργότερα ὅμως προσαρμόζοντας τὶς ἀρχές του πρὸς τὴν πραγματικότητα, ἔκαμε στροφὴ τῆς πολιτικῆς του καὶ κατεπολέμησε μὲ ὅλη του τὴ δύναμη τοὺς ἐξστρεμιστὰς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

ΕΡΓΑΤΙΣΜΟΣ

Στοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνες τῶν ἐργατῶν ὁ ὅρος αὐτὸς συναντᾶται ὑπὸ δύο ἐννοίας : α) ὑπὸ τὴν ἔννοια τοῦ περιορισμοῦ τῆς πολιτικῆς δράσεως τῶν ἐργατικῶν κομμάτων στὴν ἐπιδίωξη ἀμέσων ἐργατικῶν διεκδικήσεων, χωρὶς ἀπώτερους πολιτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς σκοπούς. Ὁ ὅρος αὐτὸς ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐργατικοῦ κόμματος, β) ὑπὸ τὴν ἔννοια τῆς ἐκδηλουμένης μέσα στὰ ἐργατικὰ καὶ σοσιαλιστικὰ κόμματα κινήσεως ἐναντίον τῶν διανοουμένων. Ἡ τάσις αὐτὴ ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη συχνάκις προπολεμικῶς μέσα στὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα ἔφερε μεγάλη ζημία σ' αὐτά. Ὁ Λένιν ἔγραψε σχετικῶς τὸ «Τί νὰ κάμουμε» καὶ ἐπετέθη σφοδρότατα ἐναντίον τῆς τάσεως αὐτῆς, τονίζοντας τὸ σημαντικὸ ρόλο τῶν διανοουμένων ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν ὀρθὴ θεωρητικὴ κατεύθυνση τῶν κομμάτων. Παρὰ ταῦτα καὶ μεταπολεμικῶς, ἰδιαιτέρως μάλιστα μέσα στὰ κομμουνιστικὰ κόμματα, συχνάκις ἐπεκράτησε πνεῦμα ἐργατισμοῦ, ποὺ πῆρε πολλὲς φορὲς διαστάσεις ἐκστρατείας κατὰ τῶν διανοουμένων.

ΙΝΣΤΡΟΥΧΤΟΡΑΣ

Μὲ τὸν ὅρο αὐτὸ χαρακτηρίζεται ὁ εἰδικὸς καθοδηγητὴς τὸν ὁποῖο ἡ ἡγεσία τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος στέλνει πρὸς τὰ κλιμάκια καὶ τὶς μικρότερες ὀργανώσεις ποὺ ἐξαρτῶνται ἀπὸ αὐτά. Οἱ ἰνστρούχτορες (καθοδηγηταὶ) βοηθοῦν στὴν καλύτερη ὀργάνωση καὶ στὴν πιὸ ἀποδοτικὴ δραστηριοποίηση τῶν κομμουνιστῶν ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος ποὺ ἔχουν, ἢ τοῦ τομέως ποὺ πρόκειται νὰ καθοδηγήσουν. Ἔτσι ὑπάρχουν ἰνστρούχτορες ὀργανωτικοὶ καὶ συνδικαλιστικοὶ ἢ ἀγροτικοὶ ἢ ἀγκὶτ—πρόπ κ.λ.π.

ΙΣΚΡΑ

Εἶναι ρωσικὴ λέξη καὶ σημαίνει σπίθα.

Ἡ λέξη αὐτὴ χρησιμοποιεῖται συχνὰ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἰδίως στὶς ἱστορικὲς κομμουνιστικὲς μελέτες καὶ σημαίνει τὸ δημοσιογραφικὸ ὄργανο τοῦ

ρωσικοῦ σοσιολδημοκρατικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖο ἔπαιξε σπουδαιότατο ρόλο στὴν ἱστορία τῆς ρωσικῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως. Ἡ σημασία τῆς «ἴσκρας» εἶναι γιὰ τοὺς κομμουνιστὰς μεγάλη, ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐπαναστατικῆς δημοσιογραφίας, ἀλλὰ καὶ γιατὶ τὸ προσωπικό της ἀπετέλεσε τὸ ἀνώτερο ἐπιτελεῖο τῆς ἐπαναστάσεως. Τὸ ὄνομα καὶ ὁ ρόλος του συνεδέοντο στενώταια μὲ τὴν ὀργάνωση καὶ τὶς περιπέτειες, ἐσωτερικὲς καὶ ἐξωτερικές, τῶν ἐπαναστατικῶν κομμάτων τῆς Ρωσίας δηλ. τοῦ σοσιαλιστικοῦ καὶ τοῦ μενσεβικικοῦ.

ΚΑΙΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ (Ἴδε **ΟΠΠΟΡΤΟΥΝΙΣΜΟΣ**)

ΚΑΠΑΠΙΤΗΣ

Ὁ ὅρος αὐτὸς χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τῆς Ἑλλάδος (Κ.Κ.Ε.) καὶ σημαίνει τὰ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ ἀνήκουν στὸν παράνομο μηχανισμό του, τὰ ὁποῖα ἐργάζονται σὲ κέντρα πληροφοριῶν ποὺ βρίσκονται σὲ προκεχωρημένες στρατιωτικὲς μονάδες. Προέρχεται ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ Κέντρου Πληροφοριῶν (Κ.Π.). Γιὰ τοὺς καπαπίτες λαμβάνονται ἀπὸ τὸ κόμμα ἐξαιρετικὰ μέτρα προφυλάξεώς των λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τῆς δουλειᾶς ποὺ κάνουν γιὰ τὸ κόμμα.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Ὁ ὅρος αὐτὸς εἶναι γαλλικὸς « capitalisme» καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴ γαλλικὴ λέξι «capital» ποὺ σημαίνει κεφάλαιον. Ὁ ὅρος ἑπομένως καπιταλισμὸς στὴν Ἑλληνικὴ ἀποδίδεται μὲ τὸν ὅρο «κεφαλαιοκρατία». Οἱ κομμουνισταὶ παρουσιάζουν ὅτι ὁ καπιταλισμὸς εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἔκφρασις τοῦ ἀστικοῦ κοινωνικοῦ συστήματος κατὰ τὴν ὁποία τὸν πρωτεύοντα ρόλο στὴ παραγωγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν παίζει τὸ κεφάλαιο καὶ ἰδιαίτερα τὸ βιομηχανικὸ καὶ τὸ χρηματικό.

Ἑπομένως κατὰ τὸν κομμουνισμό, ὁ καπιταλισμὸς (ἡ κεφαλαιοκρατία) εἶναι ἡ νέα μορφὴ τοῦ ἀστικοῦ κοινωνικοῦ συστήματος κατὰ τὸ ὁποῖο οἱ καπιταλίστες (κεφαλαιοῦχοι) κρατοῦν τὴν ἀρχὴ καὶ κατευθύνουν τὰ πάντα σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντά τους καταπιέζοντας τοὺς ἐργάτες. Ὁ καπιταλισμὸς μὲ τὴν ἐφεύρεση νέων τελειοποιημένων μεθόδων παραγωγῆς οἰκονομικῶν ἀγαθῶν, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ συντρίψῃ τὸ φεουδαλικὸ οἰκονομικό, κοινωνικοπολιτικὸ σύστημα καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἀστικὸ σύστημα τοῦ ὁποίου σήμερα ἀποτελεῖ τὴν ἀνώτερη βαθμίδα οἰκονομικῆς ἐξελίξεως.

Ἡ ὀρθὴ τοποθέτηση τοῦ ζητήματος τούτου εἶναι ὅτι ὁ «καπιταλισμὸς» δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ ἀστικὸ κοινωνικὸ σύστημα μὲ τὴν μορφὴ ποὺ πῆρε ὕστερα ἀπὸ τὴν τεχνικὴ ἀλλαγὴ ἡ ὁποία ἔγινε στὸν τρόπο παραγωγῆς οἰκονομικῶν ἀγαθῶν, ὅταν ἐφευρέθηκαν οἱ μεγάλες μηχανὲς καὶ ἔγιναν τεχνικὲς μεταβολές, οἱ ὁποῖες ἐβελτίωσαν τὴν παραγωγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν. Γενικῶς ὅμως ὁ ὅρος καπιταλισμὸς σήμερα ἔχει πάρει μιὰ εὐρύτερη ἔννοια πολιτικο—κοινωνικὸ—οἰκονομικὴ χρησιμοποιεῖται δὲ διεθνῶς.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΑΣ

Ὁ ὅρος εἶναι γαλλικὸς καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴ λέξη «capitaliste» ποὺ σημαίνει κεφαλαιοῦχος ἢ κεφαλαιοκράτης ὅπως τὸ ἑρμηνεύουν οἱ κομμουνισταί. Καπιταλίστες ὀνομάζουν οἱ κομμουνισταὶ ἐκείνους ποὺ συγκεντρώνουν τεράστια κεφάλαια, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν στὰ χέρια τους τὴν παραγωγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ διευθύνουν ἔτσι τὸν κόσμο.

ΚΑΣΤΑ

Ὁ ὅρος αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὴν πορτογαλλικὴ λέξι «casta». Σημαίνει μιὰ ὁμάδα ἀτόμων μὲ περιωρισμένη κληρονομικὴ διαδοχή, ποὺ βασίζεται στὴν ἴδια ἐπαγγελματικὴ ἀσχολία καὶ συνεπῶς ἔχει καὶ τὴν ἴδια κοινωνικὴ προέλευση.

Ὁ χωρισμὸς σὲ κάστες, εἴτανε τὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς κοινωνικῆς

ὀργανώσεως τῶν 'Ινδῶν. Μὲ τὴν ἀνάπτυξη ὅμως τοῦ καπιταλισμοῦ, ἡ κάστα ὡς κοινωνικὸς θεσμὸς ἄρχισε νὰ καταστρέφεται. Στὴ μεταφορικὴ ἔννοια, «κάστα» σημαίνει μιὰ ὁμάδα κοινωνικὴ ποὺ διαφυλάσσει ζηλότυπα τὰ προνόμιά της καὶ τὸ φράξιμό της ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη κοινωνία π.χ. λέμε «ἡ κάστα τῶν ἀξιωματικῶν ἢ ἡ κάστα τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων» καὶ μὲ αὐτὸ ἐννοοῦμε ἕνα στρῶμα ἀξιωματικῶν ἢ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων κ.λ.π. ποὺ κρατάει κληρονομικὰ ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιά.

ΚΕΝΤΡΙΣΜΟΣ

'Ο ὅρος αὐτὸς ἀνήκει στὴν σοσιαλδημοκρατικὴ κίνηση ποὺ ἀνεπτύχθη κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου 1915—1918 καὶ σημαίνει μιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς τάσεις ποὺ παρουσιάσθησαν τότε, ἡ ὁποία ἐταλαντευόταν μεταξὺ τῶν «σοσιαλπατριωτῶν» καὶ τῶν «διεθνιστικῶν σοσιαλιστῶν».

Οἱ σπουδαιότεροι ἐκπρόσωποι τῆς κεντριστικῆς τάσεως ὑπῆρξαν, ὁ Κάουτσκυ στὴ Γερμανία, ὁ Λουγκὲ στὴ Γαλλία, ὁ Τσεϊντζὲ στὴ Ρωσία, ὁ Τπυράτι στὴν 'Ιταλία, ὁ Μὰκ Ντόναλντ στὴν 'Αγγλία κ.λ.π. Βασικὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ κεντρισμοῦ, εἶναι ἡ ἔλλειψις σταθερᾶς καὶ συνεποῦς γραμμῆς, ἡ διαρκὴς ἐναλλαγή, ἀνάλογα μὲ τὶς περιπτώσεις, ἀριστερισμοῦ καὶ ὀππορτονισμοῦ (καιροσκοπισμοῦ) ἢ γενικὰ ἡ συνεχὴς ἀμφιταλάντευσις στὶς κατευθύνσεις. 'Ο κεντρισμὸς ἐπομένως ἀποτελεῖ τὴν ἐνδιάμεσο θέση μεταξὺ τοῦ ρεφορμισμοῦ καὶ τοῦ μαρξισμοῦ καὶ ἀντιπροσωπεύει συχνὰ διάφορους σταθμοὺς τῆς ἐξελίξεως τοῦ ρεφορμισμοῦ πρὸς τὸ μαρξισμὸ καὶ ἀντιστρόφως, στερούμενος στερεοῦ κοινωνικοῦ στηρίγματος. 'Απὸ τὸ ἔτος 1928 καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀριστερὴ ἀντιπολίτευση τῆς Γ' διεθνοῦς, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Α. Τρότσκυ, κατηγορεῖ τὴν διοίκηση τῆς κόμιντερν (Γ' διεθνοῦς) ἐπὶ κεντρισμῷ γιὰ τὴν ἀλλοπρόσαλλη τακτική της στὰ ζητήματα τῆς ἀγγλορωσικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς κινεζικῆς ἐπαναστάσεως, τῆς τακτικῆς ἀπέναντι στὸ φασισμό, τῆς θεωρίας τοῦ ἑνιαίου μετώπου κ.λ.π. Τὴν κοινωνικὴ βάση τοῦ νέου τούτου κεντρισμοῦ ἀποτελεῖ, κατὰ τὴν ἀριστερὴ ἀντιπολίτευση, κατὰ πρῶτο λόγο ἡ σοβιετικὴ γραφειοκρατία καὶ κατόπιν ἡ γραφειοκρατία τῶν κατὰ τόπους κομμουνιστικῶν κομμάτων. 'Η τακτικὴ τῆς Γ' διεθνοῦς παρουσίασε ἀπὸ τὸ 1924 καὶ ἐντεῦθεν, κατὰ τὴν κριτικὴ τῆς ἀριστερᾶς ἀντιπολιτεύσεως, συνεχῆ ζίγκ—ζὰγκ τοῦ ὑπεραριστερισμοῦ (περιπέτεια Βουλγαρίας καὶ 'Εσθονίας, ἑνιαῖο μέτωπο ἐκ τῶν κάτω, ἀνεξάρτητος ἡγεσία) καὶ τοῦ ἐθνικορεφορμισμοῦ (συμμαχίας μὲ τὸν Τσὰν Κάϊ Τσέκ, τὸ Ράντιτς, τὸν Πῶρσελ, συναδέλφωση μὲ τοὺς ἀπεργοσπάστας τῶν Βρεταννικῶν ἀπεργιῶν κ.λ.π..).

Στὴν 'Ελλάδα ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς «κεντρισταὶ» ὡρισμένοι ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἡγέτας τοῦ Κ.Κ.Ε., οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν μέσο δρόμο (Σ. Μάξιμος, Κ. Σκλάβος, Τάσος Χαϊνόγλου κ.λ.π.) κατὰ τὴν ἐσωκομματικὴ διαπάλη τοῦ 1927 καὶ ἑξῆς, ἡ ὁποία διεξήχθη μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων σταλινικῶν ἡγετῶν καὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων τούτου, ποὺ ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς «λικβιναριστὲς» (Π. Πουλιόπουλος, Π. Γιατσόπουλος κ.λ.π.), μὲ τοὺς ὁποίους καὶ συνέπραξαν τελικὰ ὀνομασθέντες «κεντρολικβιναριστές».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑ: (Ἴδε ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΗΣ: (Ἴδε ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΑΣ)

ΚΛΙΚΑ

'Ο ὅρος αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὴν γαλλικὴ λέξη «cligue» καὶ σημαίνει ὁμάδα ἀτόμων ποὺ περιστοιχίζουν ἕνα ἰσχυρὸ πρόσωπο συνήθως πολιτικό, καὶ ποὺ ἀλληλοϋποστηρίζονται γιὰ νὰ ἐπιτύχουν διάφορα ὕποπτα ὠφελήματα καὶ μάλιστα μὲ ὕποπτα μέσα. Οἱ κλίκες σχηματίζονται πρὸς παντὸς στὰ ἀπολυταρχικὰ καθεστῶτα, γιατὶ αὐτὰ παρέχουν περισσότερο ἔδαφος.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΛΟΥΤΟΝ

Ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ ἰατροδικαστικῶν ζητημάτων εἰς Λονδῖνον, δ/ρος κ. K. Simpson

Ὑποστηρίζεται—καὶ πολὺ ὀρθῶς—ὅτι ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος τοῦ θύματος, ἐγκληματικῆς τινος ἐνεργείας, ἀποτελεῖ περισσότερον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ὅλης ὑποθέσεως τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐναργέστατον παράδειγμα τὸ κάτωθι:

Ἡ ἀποκάλυψις τῆς ταυτότητος ἑνὸς γυναικείου σώματος, ἐντελῶς γυμνοῦ, σφικτοδεμένου ἐντὸς τεσσάρων σάκκων, ριγμένου εἰς τὸν ἀβαθῆ ποταμὸν τῆς Λουτόν, εἶχε κρατήσει ἐπὶ τρίμηνον σχεδὸν εἰς ἀποτυχίαν τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Σκότλαντ —Γιάρντ καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς τοπικῆς Ἀστυνομίας, εἰς πεῖσμα τῶν λεπτολόγων ἐγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων.

Καὶ ἐν τούτοις, ἐντὸς τῶν 48 ὡρῶν, αἱ ὁποῖαι ἠκολούθησαν μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ταυτότητος, ἓν δίκτυον πλῆρες ἀποδείξεων ἐδημιουργήθη πέριξ ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς δὲν εἶχε γίνει ἀντικείμενον οὐδεμιᾶς ὑπονοίας.

Τὸ ἄτομον τοῦτο συνελήφθη, κατηγορήθη, κατ' ἀρχὰς ἠρνήθη καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγνώρισε πλήρως τὴν ἐνοχήν του.

Εἶχε κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπεκαλύφθη τὸ κλειδὶ τοῦ μυστηρίου, ἀπὸ τὰ διάφορα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνεκεντρώθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἄλλα μὲν εἶχον γίνει ἀποδεκτά, ἄλλα εἶχον ἀπορριφθῆ. Ταῦτα συνηρμολογοῦντο αἰφνιδίως μόνα των διὰ νὰ διαμορφώσουν ἕνα στερεὸν σύνολον. Ἑβδομάδες δυσκόλου καὶ συνεχοῦς ἐργασίας ἔφερον αἰφνιδίως τοὺς καρποὺς των. Μία καταδίκη ἐπὶ φόνῳ ἐπηκολούθησε.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἐγκλήματος.

Τὴν 19ην Νοεμβρίου τοῦ 1946 εἰς τὰς 14.15', δύο ἐργάται ὑπονόμων οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο εἰς ἕνα μικρὸν ποταμὸν πλησίον τῆς Λουτὸν ἀπεκάλυψαν τὸ πτῶμα μιᾶς νέας γυναικός, δεμένον σφικτὰ διὰ σχοινίου ἐντὸς 4 σάκκων. Τὸ πτῶμα εὑρίσκετο ἐντὸς ὕδατος 10 ἢ 15 ἑκατοστῶν καὶ περίπου εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μέτρου καὶ 20 ἑκατοστῶν ἀπὸ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐφαίνετο πιθανὸν ὅτι τὸ ἐκύλησαν κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης ἀπὸ ἕνα μονοπάτι πολυσύχναστον, τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρεύματος καὶ ὁδηγεῖ εἰς τὰ ἐργοστάσια Βὼξ-Χώλλ.

Πολλοὶ διαβάται διήρχοντο καθ' ἑκάστην αὐτὸν τὸν δρόμον καὶ ὅμως οὐδεὶς παρετήρησέ τι, μέχρι τῆς στιγμῆς, ὅπου οἱ ἐργάται τῶν ὑπονόμων κατέβησαν νὰ ἐκτελέσουν τὴν ἐργασίαν των.

Ἡ αἰτία ἦτο ἁπλῆ. Ἡ πρωΐα ἦτο ὁμιχλώδης καὶ ὅτε περὶ τὴν μεσημβρίαν ἡ ὁμίχλη διελύθη τὰ διάφορα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶδον τὸν σάκκον ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἐνόμιζον ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πτώματος κυνὸς ἢ ἄλλου ὑπολείμματος πτώματος, ὅπως εἶχον ἤδη ἰδῆ νὰ ρίχνωνται εἰς τὸν ποταμόν.

Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον οἱ ἐργάται ἠδύναντο νὰ βεβαιώσουν ἦτο, τὸ ὅτι ὁ σάκκος δὲν εὑρίσκετο ἐκεῖ τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἤτοι πρὸ 16 ὡρῶν, ὅτε εἶχον ἔλθει διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὸ μέρος αὐτό.

Ἡ Ἀστυνομία τῆς Λουτὸν ἐκινητοποιήθη, ἀλλὰ προαισθανθεῖσα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐγκλήματος, ἰδιαιτέρου χαρακτῆρος, ἐζήτησε μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ της, M.G.E. Scott τὴν βοήθειαν τῆς Σκότλαντ-Γιάρντ. Ὁ πρῶτος Ἐπιθεωρητὴς W.C. καὶ ὁ Ἐπιθεωρητὴς W.I. ἐπεφορτίσθησαν μὲ τὰς ἀναζητήσεις καὶ τὴν ἑπομένην ἡμέραν προέβησαν εἰς τὴν νεκροψίαν τοῦ πτώματος

εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Λουτόν, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως ἐπεσκέφθησαν τὸ μέρος ὅπου ἀπεκαλύφθη τὸ πτῶμα.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Τ. τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας τῆς Λουτὸν εἶχεν ἤδη καταλήξει εἰς τὸ συμπέρασμα, χάρις εἰς τὰς τοπικάς του γνώσεις, ὅτι τὸ ἔγκλημα ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνη εἰς ἄλλο μέρος καὶ ὅτι τὸ πτῶμα εἶχε μεταφερθῆ μέχρι τοῦ ποταμοῦ διὰ τινος ὀχήματος. Εἶχε διαφυλάξει τὰ μόνα ἀποτυπώματα ἰχνῶν, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀνακαλύψει κοντὰ εἰς τὸν τοῖχον γειτονικῆς γεφύρας.

Ταῦτα ἀπεδόθησαν εἰς μίαν ἅμαξαν μεταφορᾶς γάλακτος, ἡ ὁποία διήρχετο κάθε πρωΐ καὶ ἐφαίνετο ὅτι δὲν εἶχε καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ ἔγκλημα.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σάκκους, ὁ εἷς ἀπ' αὐτοὺς ἦτο ἀπ' ἐκείνους τοὺς ὁποίους βάζουν σόδα, ὁ ἄλλος ἀπ' αὐτοὺς ποὺ βάζουν ζάχαρι καὶ οἱ ἄλλοι δύο, ἀπ' αὐτοὺς ποὺ βάζουν πατάτες. Μόνον οἱ δυὸ τελευταῖοι ἔφερον μάρκα, ὁ ἕνας F.M. καὶ ὁ ἄλλος ἑνὸς ἐντοπίου ἐμπόρου, ὁ ὁποῖος διανέμει ἑκατοντάδας σάκκων χωρὶς νὰ κρατᾷ λογαριασμόν. Δὲν ὑπῆρξε, καμμία ὠφέλεια ἀπ' αὐτὰ εἰς τὴν φάσιν ταύτην τῆς ἀνακρίσεως καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ σχοινὶ δὲν παρέσχε οὐδεμίαν ἐνδιαφέρουσαν πληροφορίαν.

Τὸ σῶμα ἦτο ἐντελῶς γυμνόν. Δὲν ἔφερε κανένα κολλιέ, κανένα δακτυλίδι ἢ ἄλλο ἀντικείμενον. Ἐπρόκειτο περὶ γυναικὸς συμμετρικοῦ ἀναστήματος, ἡλικίας 30-35 ἐτῶν, ἡ ὁποία εἶχε τὰ μαλλιά της κομένα à la Jeanne d' Arc, τὰ μάτια καστανά, ἀναστήματος περίπου 1,57. Τὸ κάτω τμῆμα τῆς κοιλίας παρουσίαζε ἴχνος lineae Gravidae, τὸ ὁποῖον ἐδείκνυε ὅτι ἡ γυναίκα εἶχεν ἀποκτήσει ἓν ἢ περισσότερα παιδιά. Ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις ἀπεκάλυψεν κατόπιν ὅτι ἦτο ἐκ νέου ἔγκυος πέντε καὶ ἡμίσεος μηνῶν κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου. Μία οὐλὴ ἐγχειρίσεως σκωληκοειδίτιδος ἦτο ἐπίσης θεατή. Περίπτωσις ἐξαιρετικῶς σπανία, ἦτο ὅτι δὲν εἶχεν ὀδόντας. Ἕνα ἐλαφρὸν φούσκωμα καὶ φλόγωσις τῶν οὔλων ἄφηνε νὰ νομίζῃ τις ὅτι αὕτη εἶχεν ὀδοντοστοιχίαν. Δὲν εἶχε ἄλλως τε μήτε παραμόρφωσιν, μήτε στιγματισμόν, μήτε ἰδιαίτερον σημεῖον, τὰ ὁποῖα προσελκύουν συνήθως τὴν προσοχήν. Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν κατὰ μέτωπον καὶ ἐκ τῶν πλαγίων πρὶν ἡ ἀποσύνθεσις, ὁ τυμπανισμὸς ἢ ἡ ἐμφάνισις κηλίδων ἀλλοιώσουν τὰ χαρακτηριστικά. Ἦτο ὅμως προφανὲς ὅτι αἱ φωτογραφίαι αὗται δὲν ἀνεπαρίστων τὴν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς γυναικὸς ἐν ζωῇ λόγῳ τῶν τραυμάτων, τὰ ὁποῖα ἔφερεν εἰς τὸ πρόσωπον καὶ λόγῳ τοῦ οἰδήματος ποὺ εἶχεν ἐπακολουθήσει. Πράγματι ἐνῷ τὴν φωτογραφίαν τῆς περὶ ἧς πρόκειται, εἶδεν ἡ κόρη τοῦ θύματος, ἡλικίας 17 ἐτῶν, ἐπὶ τῆς ὀθόνης ἑνὸς τοπικοῦ κινηματογράφου, δὲν τὴν ἀνεγνώρισε καθόλου. Ὁμοίως ὁ ὀδοντοϊατρός της, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀνακριτῶν δὲν ἀνεγνώρισεν οὔτε αὐτὸς τὴν εἰκόνα ταύτην ὡς μιᾶς τῶν πελατισσῶν του.

Δύο υἱοὶ τῆς ἀποθανούσης ἡλικίας 14-15 ἐτῶν, εἶδον τὴν εἰκόνα αὐτὴν εἰς τὴν προθήκην ἑνὸς καταστήματος. Εἶπαν εἰς τὸν πατέρα των ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπρόκειτο περὶ τῆς μητρός των, ἡ ὁποία εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν οἰκίαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ὁ τελευταῖος ὅμως οὗτος ἐβεβαίωσεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἦτο αὕτη, προσθέτων ὅτι εἶχεν ἔλθει εἰς τὸ σπίτι διὰ ν' ἀναζητήσῃ ἐνδύματα πολλὰς ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἔγκλημα εἶχεν συντελεσθῆ. Τὸ μόνον ἄλλο πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀμφιβολίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν πραγματικὴν ταυτότητα τῆς γυναικός, ἕνας γείτων, τὸ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν σύζυγόν του, αὕτη ὅπως τὸν ἀπέτρεψε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τοῦ συνέστησεν νὰ «μὴ κάνῃ βλακεῖες». Ἀνεγνώρισεν ὅμως βραδύτερον ὅτι εἶχε δίκαιον. Ἀμφότεροι εἶχον ἴδει τὴν φωτογραφίαν τῆς ταυτότητος περίπου μίαν ἑβδομάδα βραδύτερον, ὅτε οἱ ἀνακριταὶ τὴν ἐπεδείκνυον ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν ἀλλὰ δὲν τὴν εἶχον ἀναγνωρίσει.

Δείγματα τῶν μαλλιῶν καὶ τριχῶν τῆς ἤβης ἐλήφθησαν καθὼς καὶ ὁμάδες αἵματος «Ο» ἐλήφθησαν ἀμέσως.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ὀνύχων δὲν ἀπέδωσε καμμίαν πληροφορίαν. Ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν σάκκων δὲν ἀνευρέθησαν ἄλλα μαλλιὰ ἢ τρίχες ἀνθρώπινες.

Ἡ ραδιογραφία τῶν σιαγόνων ἀπεκάλυψαν ὅτι παρ' ὅλον ὅτι δὲν ὑπῆρχον ὀδόντες, πολλαὶ ρίζες θραυσθέντων ὀδόντων ἢ ἄλλαι τοιαῦται εἶχον μείνει εἰς τὴν θέσιν των μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρκετὰ σύνηθες. Ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ ἐσημειώθη ἐπιμελῶς.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς «C» ἔλαβεν ἐπίσης ἐκμαγεῖα τῶν σιαγόνων τῇ βοηθείᾳ τοπικοῦ χειρούργου ὀδοντοϊατροῦ, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἠδύνατο ν' ἀνακαλύψῃ ἕναν ὀδοντοϊατρόν, ὁ ὁποῖος θὰ κατεῖχε τὴν ἔνδειξιν μιᾶς ὀδοντοστοιχίας κατασκευασθείσης διὰ σιαγόνας. Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸ Ἐπιθεωρητὴν «F» καὶ τὰ ἐκμαγεῖα ποδῶν διετηρήθησαν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐν συνεχείᾳ θ' ἀνακαλύψουν τὰ ὑποδήματα.

Οὐδὲν ἄλλο σημεῖον δυνάμενον νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ταυτότητος κατωρθώθη ν' ἀνακαλυφθῇ καὶ μετὰ ἱκανὸν ἀριθμὸν ἐνεργειῶν ἀκάρπων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταὐτότητος τὸ πτῶμα ἐνεταφιάσθη.

Νεκροψία.

Ἡ νεκροψία παρέσχε ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων σημείων τὰ ὁποῖα ἀνεφέρθησαν, ἐνδείξεις ἀφορώσας συγχρόνως τὴν πιθανὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου, καθὼς καὶ τὰ τραύματα τὰ ὁποῖα ἐπέτρεπον μετὰ βεβαιότητος ν' ἀναπαρασταθῇ τὸ ἔγκλημα καὶ νὰ καθορισθῇ ἡ θέσις τοῦ πτώματος.

Τὰ γεγονότα ὅπως ἀπεκαλύφθησαν μετὰ ταῦτα ἐπεβεβαίωσαν τὰ δύο ταῦτα σημεῖα.

Καθωρίσθη ὅτι ὁ θάνατος ἔλαβε χώραν μεταξὺ 12 ἕως 24 ὡρῶν πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πτώματος.

Ἡ θερμοκρασία τοῦ πτώματος ἦτο τότε ἡ ἰδία μὲ τὴν τοῦ περιβάλλοντος.

Ἡ πτωματικὴ ἀκαμψία ἦτο μεγάλη καὶ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀρχίσει νὰ ἐξαφανίζεται.

Ἡ ἐντὸς τοῦ ὕδατος βύθισις καὶ παραμονή, ἥτις ἦτο μόνον μικρή, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχον εἰμὴ 10-15 ἑκατοστὰ ὕδατος, ἦτο πολὺ μικρᾶς διαρκείας.

Διεπιστοῦτο πράγματι ὅτι εἰς τὸ δέρμα ὑπῆρχε φαινόμενον ἀνατριχιάσματος, ἀλλὰ δὲν εὑρέθη καμμία ἐκ τῶν ρυτίδων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸν ἐξ ὕδατος κορεσμόν.

Δὲν ἐφαίνετο ὅτι τὸ πτῶμα ἐρρίφθη ζῶν εἰς τὸ ὕδωρ. Τοῦτο ἐτοποθετήθη τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἀπογεύματος ἢ τῆς ἑσπέρας τῆς 18 πρὸς 19 Νοεμβρίου.

Τὰ δεσμὰ τὰ ὁποῖα περιέβαλον τὸ σῶμα δὲν ἐπέτρεπον νὰ καθωρίσῃ τις ἀκριβέστερον τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου.

Τὰ δεσμὰ τῶν κνημῶν ἦτο φανερὸν ὅτι εἶχον τεθῇ πρὸ τοῦ θανάτου καὶ εἶχον προκαλέσει βαρείας ἐκχυμώσεις, εἶχον μόνον μετατοπισθῇ μετὰ τοῦτο.

Τὰ δεσμά, τὰ ὁποῖα περιέβαλον τὸν κορμόν, ἀντιθέτως, ἐτοποθετέθησαν μετὰ τὸν θάνατον καὶ ὅτε τὸ θῦμα ἦτο ἀναίσθητον, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ ἐντύπωσις κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοῦ δολοφόνου ἔναντι τοῦ θύματος, καὶ ὅτε τὸ ἔθετεν εἰς τὸν σάκκον.

Ἡ νεκροψία ἀπεκάλυψε πράγματι ὅτι τὰ τραύματα τῆς κεφαλῆς εἶχον αἱμορραγήσει ἐπὶ ἓν χρονικὸν διάστημα 30'-40' λεπτῶν, ἴσως καὶ περισσότερον, χωρὶς τοῦτο νὰ δύναται νὰ καθορισθῇ.

Τὰ τραύματα ὡς ἐνεφανίζοντο εἰς τὸ πτῶμα ἔπρεπε νὰ εἶχον γίνῃ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

1) Τὸ σῶμα ἡρπάγη ἐκ τῶν ἔμπροσθεν, ἀπὸ τὸν λαιμόν, μὲ τὸ δεξὶ χέρι.

Ἡ γυναῖκα ἠγωνίσθη διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ, ἀλλὰ ἦτο καθηλωμένη, μὲ τὴν πλάτη ἢ εἰς τὸν τοῖχον ἢ εἰς τὸ πάτωμα.

2) Ἕνα μόνον κτύπημα πολὺ δυνατὸν κατεφέρθη εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ προσώπου, ἀπὸ τοῦ πώγονος μέχρι τοῦ ὠτός, διὰ τῆς ἄκρας ὀργάνου οὐχὶ τέμνοντος, ἀλλὰ βαρέος. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἐχρησιμοποιήθη ἕνα σκαμνί.

3) Τὸ πλῆγμα ἐπροξένησε πτῶσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κεφαλὴ ὑπέστη κλονισμόν.

4) Τὰ πόδια ἐδέθησαν κατὰ τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπήρχετο ὁ θάνατος. Εἶναι λογικὸν νὰ σκεφθῇ τις ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ πιθανὴ σειρὰ τῆς διαδοχῆς τῶν γεγονότων, ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἀντίστασις θὰ ἦτο δυνατὴ μετὰ ἕνα παρόμοιον πλῆγμα, ὡς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον, εἰς τὴν παράγραφον 2.

Δὲν θὰ ὠφελοῦσε εἰς τίποτε νὰ περιγράφῃ τις ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τραύματα ταῦτα. Ὄντως ὡρισμένα σημεῖα ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα ἀξίζουν μίαν προσεκτικωτέραν ἐξέτασιν.

I. Τὰ τραύματα τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸν στραγγαλισμὸν παρουσιάζονται ὑπὸ τὴν πλέον συνήθη μορφὴν τῶν προκαλουμένων ὑπὸ τῆς δεξιᾶς χειρός, ἐφαρμοζομένης μὲ τὴν παλάμην. Μία εὐρεῖα ἐκχύμωσις ὠοειδὴς ὁμοία πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀντίχειρος προκαλουμένην πίεσιν συνοδευομένη ἀπὸ δύο ἀμυχὰς ἐξ ὀνύχων ἐξετείνετο ὑπὸ τὴν γωνίαν τῆς κάτω δεξιᾶς σιαγόνος. Πολλαὶ ἐκδοραὶ μικρότεραι καὶ ἡ ἐξέτασις τῆς ἐκχυμώσεως, ἐδείκνυον ὅτι ἡ νεκρὰ ἠγωνίσθη διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸ σφίξιμο.

Τρεῖς ἐκχυμώσεις ὠοειδεῖς, μικρότεραι προερχόμεναι προφανῶς ἀπὸ τὰ ἄλλα δάκτυλα, τὰ ὁποῖα ἀκουμποῦσαν πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος ἐφαίνοντο πρὸς τὸ μέρος τοῦ λάρυγγος καὶ εὑρίσκοντο ὀλίγον μακρύτερον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἐμπροσθίου μέρους τοῦ λαιμοῦ, ὡς ἐὰν ἡ χεὶρ εἶχε τοποθετηθῇ ἐκεῖ διὰ δευτέραν φοράν. Εἶχεν ἐκχυμώσεις ὄπισθεν τοῦ φάρυγγος, αἱ ὁποῖαι ἀπεδείκνυον τὴν δύναμιν τοῦ πιασήματος.

Πάντως δὲν εἶχεν κάταγμα. Ἡ ἀσφυξία δὲν ἐπηκολούθησε καὶ ἦτο προφανὲς ὅτι τὸ σφίξιμο δὲν ἦτο οὔτε θανατηφόρον οὔτε σχεδὸν θανατηφόρον.

Ἡ παρουσία ἐκχυμώσεων ἐπὶ τῶν ἐξεχουσῶν ὀστεοδῶν μερῶν τῆς σπονδυλικῆς στήλης τῆς δεξιᾶς ὠμοπλάτης καὶ τῆς λαγανίας ἀκρολοφίας παρὰ τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ὡς ἐπίσης αἱ ὄπισθεν τῶν ἀγκώνων τῶν χειρῶν καὶ πλείστων ἀρθρώσεων τῶν δακτύλων, ἀπεδείκνυον ὅτι ἡ θανοῦσα εἶχεν καθηλωθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πάλης μὲ τὴ ράχην εἰς τοῖχον ἢ εἰς πάτωμα.

II. Τὸ κυριώτερον τραῦμα προερχόμενον ἀπὸ τὸ δυνατὸ κτύπημα ἐξηγεῖτο ὡς προελθὸν ἀπὸ μίαν συμπαγῆ σύνθλιψιν τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ προσώπου, καθ' ὅλον τὸ μῆκος μιᾶς γραμμῆς ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὸ αὐτὶ κομμένο στὰ δυό, διασχίζει τὴν παρειὰν ὁμοίως σχισμένην εἰς τὸ ὕψος τοῦ μήλου τῆς παρειᾶς καὶ ἔφθανεν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ πηγουνιοῦ.

Αἱ δύο σιαγόνες εἶχον συντριβῆ ἐκ τῆς πιέσεως καὶ τῆς πρὸς τὰ ἐντὸς ὠθήσεως. Τὰ κατάγματα τῆς κάτω σιαγόνος προεκάλεσαν τὴν ἐξάρθρωσιν τῶν κρανικῶν ὀστέων ὑπὸ τὸ οὖς συνεπείᾳ τῆς δυνάμεως τοῦ κτυπήματος καὶ προσεβλήθη ὁ ἐγκέφαλος.

Τὸ θῦμα θὰ εἶχε χάσει τὰς αἰσθήσεις του ἀμέσως καὶ ὁ θάνατος θὰ ἐπῆλθεν ἀργότερον, ὅπως προηγουμένως ἀνεφέρθη.

Ἡ ἐκχύμωσις τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ οἴδημα τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειλέων ποὺ ἐπηκολούθησαν, ἐπέφερον διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ταυτότητος ὀλέθρια ἀποτελέσματα καθ' ὅσον τὰ χαρακτηριστικά, ἀλλοιωθέντα προσέδωκαν μίαν ἐμφάνισιν χυδαίαν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε κατὰ τὴν ζωὴν τὸ θῦμα.

Ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἐπηκολούθησαν κατὰ τὴν παρουσίασιν τῆς φωτογραφίας τῆς ταυτότητος αἱ δυσκολίαι τὰς ὁποίας γνωρίζομεν.

III. Εἶχεν καὶ ἄλλα τραύματα ὡς ἐὰν τὸ κτύπημα εἶχεν κάμει τὴν γυναῖκα νὰ πέσῃ μὲ τὸ δεξιὸν πλευρόν.

Εἶναι βέβαιον ὅτι ἕνα ἄλλο κτύπημα καταφερθὲν μὲ τὸ ἴδιον ἀμβλὺ ὄργανον μποροῦσε νὰ δικαιολογήσῃ αὐτὴν τὴν πληγήν, τὸ πρῶτον ὅμως κτύπημα ἦτο τόσον ἰσχυρὸν ὥστε ἦτο περισσότερον ἀληθοφανὲς ὅτι τὸ σῶμα ἁπλῶς εἶχε πέσει.

Πράγματι, ἐὰν ἡ κεφαλὴ εἶχε προσκρούσει ἐπὶ ἐπίπλου τινὸς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πτώσεως ἡ συνεπείᾳ κτυπήματος, τὸ τριχωτὸν δέρμα θὰ εἶχε σχισθῇ.

IV. Τὰ δεσμὰ τὰ ὁποῖα περιέβαλλον τὰς κνήμας ἠδύναντο νὰ εἶχον τεθῇ καθ' ὃν χρόνον τὸ θῦμα ἔζη εἰσέτι ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ἴχνη τὰ ὁποῖα ταῦτα εἶχον ἀφήσει. Χρονικόν τι διάστημα εἶχεν ὄντως διαρρεύσει πρὸ τοῦ θανάτου 30'-40' λεπτὰ τῆς ὥρας, ἴσως δὲ καὶ ἔτι περισσότερον, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὸν ρυθμὸν τῆς ἐπακολουθησάσης ἐξοιδήσεως εἰς τὰς μετὰ μελανῶν κηλίδων ἐκχυμώσεις, καὶ ἐκ τῆς ποσότητος τοῦ αἵματος, τὸ ὁποῖον διεχύθη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐγκεφάλου. Δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου νὰ ἦτο ἀκριβέστερος.

Εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ σῶμα ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν μετὰ τὸν θάνατον.

Ἐγκληματολογικὴ ἐξέτασις.

Οὐδεμία ἔνδειξις εἶχεν ἀποκαλυφθῇ ἐπὶ τοῦ τόπου ἔνθα εὑρέθη τὸ πτῶμα καὶ ὡς ἤδη ἐλέχθη, ἐκ τῶν σάκκων καὶ ἐκ τοῦ σχοινίου δὲν προέκυψεν οὐδεμία ἐνδιαφέρουσα ἐξακρίβωσις. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑπομένων ἑβδομάδων ἐξητάσθη ἡ περίπτωσις 404 γυναικῶν, αἵτινες ἐφέροντο ὡς ἐξαφανισθεῖσαι καὶ ἄλλων μὲν ἡ περίπτωσις ὡς δυναμένη νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἐτέθη ὑπὸ μελέτην, ἄλλων δὲ παρεμερίσθη ὡς ἄσχετος. Ἐξηλέγχθησαν ἐπίσης εἰς τὰς Poste-Restantes αἱ διευθύνσεις κατοικιῶν 681 γυναικῶν, καθὼς καὶ αἱ διευθύνσεις ἐπὶ ἐπιστολῶν μὴ διανεμηθεισῶν καὶ ἀπευθυνομένων πρὸς γυναῖκας. Τὸ πτῶμα ὑπεδείχθη εἰς 39 προσελθόντα πρὸς τοῦτο πρόσωπα, ἐννέα δὲ ἐξ αὐτῶν, εἶπον καλῇ τῇ πίστει, ὅτι τὸ πτῶμα ἦτο μιᾶς ἐκ τεσσάρων ἄλλων γυναικῶν. Ἀνιαραὶ ἔρευναι διεδέχθησαν ἡ μία τὴν ἄλλην ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν, ἐξηλέγχθησαν τὰ βιβλία τῶν βαφείων καὶ ἀνευρέθησαν καὶ ἐξετάσθησαν 250 ὁδηγοὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων, οἱ ὁποῖοι εἶχον μεταβῇ εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Βὼξ-Χὼλλ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐγκλήματος. Ἐπίσης ἐλήφθησαν αἱ καταθέσεις πολυαρίθμων προσώπων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀκούσει φωνὰς ἢ ἰδῇ πρόσωπα ἢ συμβάντα ὕποπτα. Αἱ ὁδοὶ καὶ τὰ ἐκ τῶν ὑδάτων παραμείναντα ὑπόλοιπα τῶν ἀπορριμμάτων ἠρευνήθησαν ἐπιμελῶς ἐπὶ τόπου μὲ τὴν προσπάθειαν τῆς ἐν αὐτοῖς ἀνακαλύψεως ἐνδυμάτων. Ἀγγελίαι ἀναζητήσεως ἐδημοσιεύθησαν διὰ τοῦ τύπου τῆς «B.B.C.» (Ἀγγλικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς) καὶ ἐστάλησαν εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου διὰ τῆς ἐφημερίδος «Jurnal officiel». Ἡ φωτογραφία προεβλήθη ἐπὶ τῆς ὀθόνης τῶν τοπικῶν κινηματογράφων καὶ ἐξετέθη εἰς τὰς προθήκας τῶν καταστημάτων, μὲ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα. Ἡ φωτογραφία καὶ αἱ λεπτομέρειαι αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὀδόντας ἀνεκοινώθησαν εἰς τοὺς χειρούργους ὀδοντοϊατρούς, ἀλλὰ κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο τῆς ἐξετάσεως καὶ αὐτὸς ὁ ὀδοντοϊατρὸς τοῦ θύματος δὲν ἐγνώρισε οὔτε τὴν πελάτιδά του, οὔτε τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς.

Εἷς ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν ἔνθα πράγματι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη, εὗρεν ἐκεῖ δύο παιδιά, τοὺς υἱοὺς τῆς νεκρᾶς, τὰ ὁποῖα δὲν τοῦ εἶπον ὅτι ἡ μήτηρ των εἶχεν «ἀναχωρήσει» κατὰ προσέγγισιν κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ φόνου, διότι ὁ πατήρ των τοὺς εἶχεν εἴπει ὅτι αὕτη εἶχεν μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρός της. Δὲν ἀνεγνώρισαν τὴν φωτογραφίαν. Μία γείτων, ἥτις εἶχεν ἀκούσει τὸν ἀξιωματικὸν τῆς Ἀστυνομίας νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις πρὸς τὰ παιδιά, δὲν ἐθεώρησε σκόπιμον ν' ἀναφέρῃ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς γείτονός της. Μάλιστα συνεβούλευσε καὶ τὸν σύζυγόν της, ὅστις ἤθελε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν νὰ μὴ «κάνῃ βλακεῖες».

Ὁ πατὴρ τῶν παιδιῶν τῆς εἶχεν εἴπει ὁμοίως, ὅτι τὴν 5 Νοεμβρίου, ἡ σύζυγός του εἶχεν «ἀναχωρήσει καὶ μεταβῆ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρός της», εἰς Λουτόν, τὴν δὲ 20ὴν Νοεμβρίου ὅτι μετέβη «εἰς τὸν ἀδελφόν της», εἰς Grantham. Αὕτη ἐγνώριζεν ὅτι ἡ Manton ἦτο ἔγκυος πέντε ἕως ἓξ μηνῶν.

Μία ἑβδομάδα ἀργότερον τῆς ἐπεδείχθη ἡ φωτογραφία τῆς ταυτότητος, ἀλλὰ δὲν τὴν ἀνεγνώρισε. Εἶχεν ἴδη τὴν Manton τὴν 19ην Νοεμβρίου καὶ δὲν εἶχε κανένα λόγον νὰ πιστεύῃ ὅτι αὕτη εἶχεν ἐξαφανισθῆ ἢ ἀπέθανε. Δὲν ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψίν της τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ γυνὴ αὐτὴ εἶχεν ἀναχωρήσει. Μία μαῖα, ἡ ὁποία ἤθελε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Manton, λόγῳ τῆς ἐγκυμοσύνης της, τὴν 2αν Φεβρουαρίου, ἔλαβε τὴν 4ην Φεβρουαρίου ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐπιστολήν της, τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐνδιαφερομένης, ὅτι ἡ Manton εἶχε μεταβῆ εἰς Grantham.

Ὁ Manton ἔδωσεν τὰς αὐτὰς πληροφορίας καὶ εἰς τὰς ὑπηρεσίας ἐπισιτισμοῦ τῆς Λουτόν, αἵτινες ἤθελον νὰ γνωρίσωσι τὴν νέαν διαμονὴν τῆς συζύγου του.

Οἱ ἐπιληφθέντες τῆς ὑποθέσεως εὑρίσκοντο πρὸ μιᾶς σειρᾶς πεπλανημένων πληροφοριῶν καὶ δὲν ἐσημειώθη οὐδεμία πρόοδος ἐπὶ τρεῖς μῆνας παρὰ τὰς ἀκαταπαύστους ἀναζητήσεις καὶ ἐρεύνας.

Ἐν τέλει, τὴν 21ην Φεβρουαρίου, προέβησαν ἐξ ἀρχῆς εἰς μίαν πλήρη καὶ λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν διαφόρων ἐνδυμάτων καὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀστυνομία εἶχε δυνηθῆ νὰ θέσῃ εἰς τὴν κατοχήν της κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος ἑνὸς μαύρου ἐπανωφορίου, εἰς τὰ βάτα, ἀνευρέθη ἐτικέττα μὲ τὴν φίρμα ἑνὸς βαφείου. Ἀπὸ αὐτὴν ἔπρεπε νὰ ἐξακριβώσουν τὴν ταυτότητα τοῦ θύματος. Τὸ ἐπανωφόρι εἶχε προσκομισθῆ, κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1943, ὑπό τινος Manton τῆς ὁδοῦ Regent, ὡς ἐπληροφορήθησαν, ἀνευρόντες τὴν διεύθυνσιν τούτου εἰς ἓν τοπικὸν βαφεῖον. Μία γυνὴ ἐνεθυμήθη ἀκολούθως ὅτι ἡ νεκρὰ εἶχε τότε δόσει καὶ τῆς ἔβαψαν ἕνα γυναικεῖον ἐπανωφόρι, μαῦρο, τοῦ ἰδίου εἴδους, λόγῳ μιᾶς κηδείας. Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι τὴν ἑπομένην ἡμέραν ἔρευναι ἀπεκάλυψαν ὅτι ἡ Manton δὲν ἐθεάθη ἀπὸ τῆς 18ης Νοεμβρίου, ἡμέρας τοῦ φόνου. Ὁ Chapman ἐγνώριζε, ὅτε μετέβαινεν εἰς τὴν οἰκίαν Manton (ὁδὸς Regent), ὅτι αἱ ἔρευναι ἔτεινον ἐπὶ τέλους πρὸς τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Ἡ νεάνις ἥτις τοῦ ἄνοιξεν τὴν θύραν εἶχε «ἐκπληκτικὴν ὁμοιότητα μὲ τὴν νεκράν». Ἦτο ἡ θυγάτηρ της. Ἡ ταυτότης ταχέως ἐξηκριβώθη, ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς φωτογραφίας, κατὰ δὲ τὴν φάσιν ταύτην τῆς ἀνακρίσεως, μία παραβολὴ μετὰ τῆς ἀρχικῆς φωτογραφίας τῆς ταυτότητος ἐπέτρεψε τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ θύματος.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ὁ Manton ἀνευρέθη εἰς ἕνα τοπικὸν πυροσβεστικὸν σταθμὸν καὶ ἐξητάσθη. Ἔδωκεν μίαν κατάθεσιν τῆς ὁποίας τὸ μεγαλύτερον μέρος ἦτο ψευδές. Κατέθεσεν ὅτι ἀπό τινος χρόνου ἡ σύζυγός του καὶ αὐτὸς δὲν συνεννοοῦντο πλέον πολὺ καλά. Ἐφιλονίκουν διότι ἡ σύζυγός του διετήρει φιλικὰς σχέσεις μὲ στρατιώτας καὶ διότι, κατὰ τὰς ἐκτὸς ὑπηρεσίας του ὥρας, εἰργάζετο εἰς ἓν καφενεῖον τῆς περιφερείας ὁμοῦ μετὰ τῆς νεάνιδος τοῦ «μπουφέ». Τὴν 25ην Σεπτεμβρίου εἶχον πάλιν φιλονικήσει καὶ ἐκείνη τὸν ἐγκατέλειψε μεταβαίνουσα εἴτε εἰς τὴν μητέρα της εἰς Λουτὸν εἴτε εἰς τὸν ἀδελφόν της εἰς Grantham.

Ἀνεγνώρισε καλῶς μίαν φωτογραφίαν τῆς συζύγου του, ἀλλὰ βλέπων τὴν φωτογραφίαν ταυτότητος ἐδήλωσεν: «Ὄχι, δὲν ὁμοιάζει εἰς τίποτε μὲ τὴν σύζυγόν μου, δὲν θὰ ἔκαμνα ἕνα τέτοιο πράγμα... εἶναι ζωντανή». Ἐπὶ τεσσάρων ἐπιστολῶν μὲ ὑπογραφὴν «Renée», αἱ ὁποῖαι εἶχον ριφθῆ εἰς τὸ ταχυδρομικὸν κιβώτιον τῶν βορείων συνοικιῶν τοῦ Λονδίνου καὶ ἀποσταλῆ εἰς τὴν μητέρα τοῦ θύματος, ἀνεγνώριοεν ὁμοίως τὴν γραφὴν τῆς συζύγου του. Αἱ ἡμερομηνίαι ἐκυμαίνοντο μεταξὺ τῆς 31ης Δεκεμβρίου καὶ τῆς 2ας Νοεμβρίου, τὸ δὲ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἔτεινε εἰς τὸ νὰ καταδεικνύῃ ὅτι ἡ γυνὴ ἦτο ὄντως ἐν τῇ ζωῇ.

Εἶναι ἐνδιαφέρουσα ἡ διαπίστωσις ὅτι μεταξὺ ἄλλων λαθῶν, ἡ λέξις «Hampstead» ἦτο λανθασμένως γραμμένη χωρὶς τὸ «Μ». Ὁ Manton ἐκλήθη νὰ γράψῃ τὴν λέξιν ταύτην καὶ δὲν ἔθεσε τὸ γράμμα «Μ». Δὲν ὑπῆρχεν καμμία ἀμφιβολία ὅτι εἶχεν ὁ ἴδιος γράψει τὰς ἐπιστολὰς καὶ ἐμερίμνησε διὰ τὴν ταχυδρόμησίν των εἰς ταχυδρομικὸν κιβώτιον τῶν βορείων συνοικιῶν τοῦ Λονδίνου. Ἡ μήτηρ τῆς συζύγου του, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον ἀναγνώσει τὰς ἐπιστολάς, ἦτο πράγματι τυφλή.

Ἐπεβεβαίωσεν ἐπίσης ὅτι ἡ ὑπηρεσία του τοῦ εἶχε χορηγήσει τεσσάρων ἡμερῶν ἄδειαν, ἀπὸ τῆς 25ης Νοεμβρίου καὶ ὅτι ἡ σύζυγός του τὸν εἶχεν ἐγκαταλείψει, μετὰ μίαν φιλονικίαν, τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἀδείας του, καὶ αὐτὴ ἦτο ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε λησμονήσει τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην. Παρέσχεν ἐπὶ τῶν χαρακτηριστικῶν λεπτομερειακὰς πληροφορίας αἱ ὁποῖαι συνεφώνουν μὲ ἐκείνας τῆς ἐξαφανισθείσης γυναικός, ἦσαν δὲ αὗται κυρίως ἡ περίπτωσις ἐγκυμοσύνης 5—6 μηνῶν, μιᾶς οὐλῆς ἐξ ἐγχειρήσεως σκωληκοειδίτιδος καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν ὀδόντων. Διηυκρίνησε ὅτι μία ὀδοντοστοιχία εἶχεν ὄντως τοποθετηθῆ. Ὑπέδειξε τὸ ὄνομα ἑνὸς ὀδοντιάτρου τῆς περιφερείας, ὅστις ἀμέσως ἀνεγνώρισεν τὴν φωτογραφίαν τῆς γυναικὸς καὶ περιέγραψε λεπτομερῶς τὰ τῶν ὀδοντοστοιχιῶν, ὡς εἶχον ὅτε τοὺς εἶχε ἴδη κατὰ τὴν τελευταίαν φοράν, τὸν Μάϊον τοῦ 1943. Ἡ κατάστασις τῶν ὀδόντων, κατὰ τὰ ἀρχεῖα του, ἦτο ἡ ἀκόλουθος :

Δεξιὰ 7ρ, 7ρ ἀριστερά.
8ρ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προέκυπτεν ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ὀδόντων ὑπῆρχε, ἀλλ' ὅτι ἐνυπῆρχον ὑπολείμματα ριζῶν, καὶ ὅτι εἶχε τοποθετηθῆ μία ὀδοντοστοιχία, παρὰ τὴν διόγκωσιν τῶν σιαγόνων εἰς τὰ μέρη ὅπου εὑρίσκοντο εἰσέτι ρίζαι, διότι αὕτη δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξαγάγῃ τὰς ρίζας ταύτας. Ἡ ραδιογραφία τῶν σιαγόνων τοῦ μὴ ἀναγνωρισθέντος θύματος ἄφηνε νὰ φαίνωνται ρίζαι, τῶν ὁποίων ἡ θέσις ἦτο ἡ ἰδία, τὰ δὲ ἐκμαγεῖα τῶν σιαγόνων, ἅτινα ἐλήφθησαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνακρίσεως ἀντιστοίχουν ἐπακριβῶς πρὸς τὰ τῆς ὀδοντοστοιχίας, τὴν ὁποίαν ὁ ἰατρὸς εἶχε κατασκευάσει διὰ τὴν πελάτιδά του. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν πληροφοριακῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα παρέσχον οἱ ὀδόντες ἔσχον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τόσην σπουδαιότητα ὅσην εἰς τὴν κλασικὴν περίπτωσιν τῆς ὑποθέσεως Ocbin.

Ὁ Chapman ἐξηκρίβωσε κατόπιν ἐξετάσεως ὅτι ἡ ἄδεια τοῦ Manton εἶχε λήξει τὴν 18ην Νοεμβρίου καὶ βεβαίως τώρα ὅτε ἐξηκρίβωσε τὴν ταυτότητα τοῦ πτώματος, ἐδήλωσεν εἰς τὸν Manton ὅτι θὰ ἐτίθετο ὑπὸ κράτησιν καὶ θὰ τῷ ἀπηγγέλετο κατηγορία ἐπὶ φόνῳ.

Ὁ Manton κλονισθεὶς προέβη εἰς νέαν κατάθεσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ὡμολόγησεν ὅτι εἶχε φονεύσει τὴν σύζυγόν του τὴν 18ην Νοεμβρίου.

Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ συγκρίνωμεν τὰς λεπτομερείας τῆς καταθέσεως ταύτης μὲ τὴν ἀναπαράστασιν τοῦ φόνου τὴν γενομένην βάσει τῶν δεδομένων τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐξετάσεως. Τὰ κυριώτερα μέρη εἶναι τ' ἀκόλουθα :

Λυποῦμαι διότι προέβην εἰς ψευδεῖς καταθέσεις εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν σύζυγόν μου... τὴν ἐφόνευσα ἀλλ' ἔπραξα τοῦτο εὑρισκόμενος εἰς μίαν κατάστασιν ψυχικοῦ βρασμοῦ. Δὲν ἤθελον νὰ τὸ πράξω.

Μετὰ ταῦτα ἐξηγεῖ προσέτι ὅτι ἐφιλονίκουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξ αἰτίας τῶν πράγματι ἀθῴων, σχέσεων τῆς συζύγου του μετὰ στρατιωτῶν καὶ τῶν ἰδικῶν του ἐπισκέψεων, τὰς ὁποίας ἔκαμνε εἰς ἓν καφενεῖον τῆς περιφερείας. Τὸ 1942 τὸν εἶχεν ἐγκαταλείψει ἵνα μεταβῇ καὶ ζήσῃ μετὰ τῶν γονέων της, ἀλλὰ μετὰ τέσσαρας μῆνας ἐπανῆλθεν. Ἡ συμβίωσίς των δὲν κατέστη καλλιτέρα διότι ἐξηκολούθουν νὰ φιλονικῶσιν καὶ κατὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς 18ης Νοεμβρίου, καθ' ὃν χρόνον τὰ τέκνα των ἀπουσίαζον ἐξελθόντα τῆς οἰκίας, μία νέα φιλονικία ἐξερράγη, καθ' ἣν στιγμὴν

ἐλάμβανον τὸ τέϊον. Ὁ Manton ἐκάθητο πλησίον τῆς τραπέζης ὅτε κατὰ τὰ λεγόμενά του, ἡ σύζυγός του ἔρριψε κατὰ πρόσωπον κύπελλον θερμοῦ τεΐου. Καὶ ἡ κατάθεσις ἐξακολουθεῖ :

«Ἐξωργίσθην, ἔλαβον ἕνα πολὺ βαρὺ ξύλινον σκαμνίον ὅπερ εὑρίσκετο εἰς τοὺς πόδας μου, ὑπὸ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν ἐκτύπησα κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ εἰς τὸ πρόσωπον. Ἔπεσε πρὸς τὰ ὀπίσω, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ τοίχου καὶ κατόπιν ἐπὶ τοῦ δαπέδου. Ὅταν συνῆλθον, ἀνελογίσθην αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔκαμα. Εἶδον ὅτι ἦτο νεκρὰ καὶ ἐσκέφθην ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμω κἄτι διὰ νὰ μὴν τὴν ἰδοῦν τὰ παιδιά.

Καὶ τότε τὴν ἐξέδυσα καὶ ἔλαβον ἀπὸ τὸ ὑπόγειον τέσσαρας σάκκους τοὺς ὁποίους ἤνοιξα καὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων τὴν ἔδεσα σφικτά. Κατόπιν τὴν κατεβίβασα εἰς τὸ ὑπόγειον καὶ τὴν ἀφῆκα ἐκεῖ. Πρὸ τῆς ἐπανόδου τῶν παιδιῶν διὰ τὸ τέϊον, εἶχον πλύνει τὰς κηλίδας τοῦ αἵματος. Ἔκρυψα κατόπιν τὰ κηλιδωμένα ἐνδύματα εἰς μίαν γωνίαν παρὰ τὸν «λέβητα». Τὰ ἔκαυσα τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης εἰς τὴν πυρὰν τοῦ λέβητος, καθὼς καὶ τὴν ὀδοντοστοιχίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον εὕρει ἐντὸς ἑνὸς ποτηρίου ὕδατος.

Βλέπει τις ὅτι ἡ κυριωτέρα διαφορά, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἰατροδικαστικῆς ἀναπαραστάσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς καταθέσεως τοῦ κατηγορουμένου, ἀφορᾷ τὸν στραγγαλισμὸν ὅστις, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν, θὰ προηγήθη τοῦ κτυπήματος ἢ τῶν κτυπημάτων τῶν ἐπενεχθέντων εἰς τὴν κεφαλήν. Ὁ Manton κατὰ τὰς γενομένας αὐτῷ διασαφηνιστικὰς ἀντιφατικὰς ἐρωτήσεις, κατὰ τὴν ὥραν τῆς δίκης του, ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς κατ' αὐτὸν ἐκδοχῆς τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων τοῦ ἐγκλήματος τοῦ ἀπογεύματος, ἠρωτήθη ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως Richard O' Sullivan. C. διὰ τῶν ἀκολούθων φράσεων :

O' Sullivan : Ἦτο μικρόσωμος ἡ σύζυγός σας ;

Ἀπόκρισις : Εἶχε περίπου τὸ ἀνάστημά μου· ἴσως ἦτο ὀλίγον ὑψηλοτέρα.

Ἐρώτησις : Δὲν εἶχε τὴν δύναμιν τὴν ἰδικήν σας ;

Ἀπόκρισις : Ὄχι κύριε.

Ἐρώτησις : Ἠκούσατε τὴν κατάθεσιν τοῦ ἰατροδικαστοῦ Simpson, τὴν ὁποίαν ἔκαμε ἀκριβῶς τώρα ;

Ἀπόκρισις : Μάλιστα.

Ἐρώτησις : Τὸν ἠκούσατε, ἐδήλωσε ὅτι ὁ λαιμὸς ἔφερε σημεῖα (ἴχνη) χειρός, ἡ ὁποία τὸν εἶχε πιάσει (τὸν λαιμὸν) κατ' ἐπανάληψιν.

Ἀπόκρισις : Ἐνθυμοῦμαι ὅτι τὴν συνέλαβον ἀπὸ τὸν λαιμὸν διὰ τῆς δεξιᾶς μου χειρὸς καὶ ὅτι τὴν ὤθησα πρὸς τὸν τοῖχον. Τὴν ὤθησα ἐκ τοῦ πρὸ ἐμοῦ σημείου καὶ εὑρέθη μὲ τὴν ράχη εἰς τὸν τοῖχον.

Ἐρώτησις : Εἶπεν ἐπίσης ὁ ἰατροδικαστής, ὅτι τὰ ἴχνη ἐδείκνυον τὴν δύναμιν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ χεὶρ τεθῆ καὶ πιέσει τὸν λαιμόν.

Ἀπόκρισις : Δυνατὸν νὰ τὴν εἶχον συλλάβη δύο φοράς· ἤμην ἐξωργισμένος.

Ἐρώτησις: Δὲν ἔχετε ὁμιλήσει περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν κατάθεσίν σας εἰς τὴν ἀστυνομίαν ;

Ἀπόκρισις : Ὄχι κύριε.

Τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν εἰς τὸ νὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς διευκρινήσεως τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἰατροδικαστικῆς μαρτυρίας εἶχε γίνει πλέον φανερόν. Ὁ Manton εἶχεν ἀναγκασθῆ ν' ἀναγνωρίσῃ ἐν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐξησθένει σοβαρῶς τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοχήν, καθ' ἣν εἶχε καταφερθῆ ἓν βίαιον κτύπημα δι' ἑνὸς σκαμνίου εἰς μίαν στιγμὴν ψυχικοῦ βρασμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν καταφερθέντων κτυπημάτων, ὁ Manton ἐνόμιζε ὅτι εἶχε κτυπήσει δύο φοράς, «μίαν φορὰν εἰς ἑκάστην τῶν δύο μερῶν (πλευρῶν) τῆς κεφαλῆς». Παρεδέχετο ἐν τούτοις ὅτι «δὲν

ἦτο βέβαιος περὶ αὐτοῦ». «Ἐνόμισεν ὅτι ἦτο νεκρὰ» ὅταν τὴν ἔδεσεν τὴν ἐθεώρησε νεκράν, διότι «δὲν ἐκινεῖτο, δὲν ἀπήνταν».

Κατόπιν ὁ Manton ἐξήγει εἰς τὴν κατάθεσίν του πῶς κατὰ τὴν νύκτα μετέφερε τὸ πτῶμα ἐκ τοῦ ὑπογείου, καὶ πῶς τὸ μετέφερε μὲ τὸ ποδήλατόν του, «τὸ εἶχε τοποθετήσει σταυροειδῶς πρὸς τὸ τιμόνι» (δηλ. κατὰ μῆκος τοῦ ποδηλάτου). Μετὰ ταῦτα τὸ μετέφερε μέχρι τῆς ὁδοῦ d' Osdcrne. Τὸ ἔθεσε εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀποτόμου ὄχθης τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκεῖ τὸ ἐκύλισεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

Μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Manton καὶ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς κατηγορίας ἐναντίον του, μία ἔρευνα ἀπεκάλυψε φακέλους καὶ χάρτην ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα, ἅτινα εἶχον χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐπιστολῶν τῶν τεθεισῶν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν κιβώτιον εἰς μίαν συνοικίαν τοῦ βορείου Λονδίνου μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικός.

Ἡ οἰκία ἠρευνήθη ἐπιμελῶς, εὑρέθησαν κηλίδες αἵματος ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ κοινοῦ δωματίου, τοῦ ἀσβεστώματος τῆς ὀροφῆς καὶ τινος θύρας. Εἷς φάκελλος κηλιδωμένος ἀπὸ αἷμα ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν κλίμακα τῆς ὑπογείου ἀποθήκης καὶ ἐξηκριβώθη ὅτι αἱ ὁμάδες αἵματος τῶν διαφόρων τούτων κηλίδων ἦσαν ἅπασαι «Ο» δηλαδὴ τῆς ἰδίας ὁμάδος μὲ τὴν τῆς νεκρᾶς. Ἓν ποδήλατον λελυμένον εὑρίσκετο ἐντὸς ἑνὸς διαμερίσματος εἰς τὸ πρόσθιον μέρος τῆς οἰκίας.

Ὁ ἀστυνόμος Cherril τῆς Ὑπηρεσίας Δακτυλικῶν Ἀποτυπωμάτων τῆς Σκότλαντ—Γιὰρντ μετέβη καὶ ἐπεσκέφθη τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος τὴν ἑπομένην ἡμέραν, 24ην Φεβρουαρίου ἤτοι τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν κεφαλαιώδη ἀνακάλυψιν τῆς ἐτικέττας τοῦ βαφέως. Εὗρε, κατὰ τὰς ἐρεύνας του, ἓν ἀποτύπωμα ἐπὶ ἑνὸς πλατυστόμου δοχείου διατηρήσεως τροφίμων κενοῦ, τοποθετημένου ἐπὶ μιᾶς ἑταζέρας ἄνωθεν τῶν βαθμίδων τῆς κλίμακος τῆς ὑπογείου ἀποθήκης, ὅπου ἡ Manton ἐτοποθέτει συνήθως τὰ κενὰ πλατύστομα δοχεῖα (γυάλες) της. Τὸ ἀποτύπωμα ἦτο ὅμοιον μὲ τὸ τοῦ ἀριστεροῦ ἀντίχειρος τῆς νεκρᾶς, ὅπερ εἶχε ληφθῆ παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Pinch, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πτώματος. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἦτο πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, τὸ ἀποτύπωμα τοῦτο, ἐξετασθὲν ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐμπειρογνωμόνων, παρέσχεν ἄξια λόγου στοιχεῖα παραβολῆς. Ἡ ταυτότης ἦτο τώρα πλέον ὁριστικῶς ἐξηκριβωμένη· ἐπεβεβαιοῦτο δὲ ἀπὸ τὰ κάτωθι:

1) Τὸ φῦλον, τὴν ἡλικίαν, τὸ χρῶμα τῆς κόμης, τὸ ἀνάστημα, τὴν ἔλλειψιν ἐλαττωμάτων σωματικῆς διαπλάσεως, κ.λ.π.

2) Τὴν ὕπαρξιν μιᾶς οὐλῆς ἐγχειρήσεως σκωληκοειδίτιδος.

3) Τὴν ἐγκυμοσύνην $5^1/_2$ μηνῶν.

4) Τὰ πληροφοριακὰ στοιχεῖα τὰ ἀρυσθέντα ἐκ τῶν ὀδόντων ὑπὸ τοῦ ὀδοντιάτρου, ἀναγνώρισις τοῦ θύματος, τῆς φωτογραφίας αὐτοῦ καθὼς καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἐκμαγείων καὶ τῆς ραδιογραφίας τῶν σιαγόνων τῆς νεκρᾶς.

5) Τὴν ἀνεύρεσιν ἑνὸς δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος, εὑρεθέντος ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ κατηγορουμένου, ὁμοίου μὲ τὸν ἀντίχειρα τοῦ θύματος.

6) Ἡ ταυτότης τῶν ὁμάδων αἵματος (τῶν κηλίδων αἵματος ἀνακαλυφθεισῶν ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ τῶν τῆς νεκρᾶς).

Τὸ σκαμνὶ τὸ ὁποῖον, πρὸ τοῦ φόνου, εἶχε σχισθῆ καὶ κατόπιν ἐπιδιορθωθῆ εἶχεν ἐκ νέου σχισθῆ ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν καταφερθέντων κτυπημάτων. Ὁ Manton εἶχεν εἴπει εἰς ἕναν ἐκ τῶν υἱῶν του νὰ τὸ θραύσῃ καὶ νὰ τὸ χρησιμοποιήσωσι πρὸς πυρὰν καὶ τὸ ἔκαυσε πράγματι μερικὰς ἑβδομάδας βραδύτερον. Εὗρον τὴν προέλευσιν τῶν σάκκων εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς συναδέλφου τοῦ Manton. Οὗτος ἠγόραζε τοιούτους σάκκους ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διὰ νὰ μεταφέρῃ γεώμηλα εἰς τὴν οἰκίαν του.

Τὸ μαῦρο ἐπανωφόρι, τοῦ ὁποίου τὰ τεμάχια τεθέντα κατά μέρος εἶχον δώσει εἰς τὴν ἀνάκρισιν μίαν νέαν ὤθησιν παρουσίαζον μέγα ἐνδιαφέρον. Ἦτο βέβαιον ὅτι κάποτε ἀνῆκεν εἰς τὴν Manton καὶ ἐνεφάνιζον ταὐτοχρόνως μίαν «ἐτικέτταν» βαφέως καὶ αἷμα τῆς αὐτῆς ὁμάδος, πρᾶγμα ὅπερ ἦτο ἀρκετὸν διὰ ν' ἀποδοθῆ τὸ

ἐπανωφόρι εἰς αὐτήν. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ γνωστὸν πότε ἀκριβῶς εἶχε παύσει νὰ τὸ φέρῃ. Πάντως, ἐπειδὴ εἶχε βαφεῖ προσφάτως, τὸν Μάρτιον τοῦ 1943, λόγῳ μιᾶς κηδείας, ἦτο ὀλίγον πιθανὸν ὅτι τὸ θῦμα εἶχεν ἤδη παύσει νὰ τὸ φέρῃ, ἢ ὅτι εἶχε τεμαχισθῇ, ἐὰν τοῦτο δὲν ἔγινε σκοπίμως, διὰ μίαν αἰτίαν ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένην, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ἔτους. Ὁ Manton, ὁ ἴδιος, εἶχεν ἐπιμελῶς φροντίσει νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ ὅτι ἡ σύζυγός του εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν της ἕνα μαῦρο μαντώ, ἢ ὅτι εἶχε βάψει ἕνα «μαντὼ» καὶ ὅτι τὸ ἔκαμε μαῦρο. Εἶχε παραλείψει νὰ ὁμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν πρώτην του κατάθεσιν καὶ εἶχεν ἀναφέρει μόνον ἓν χρῶμα «σκοῦρο ἢ γκρίζο». Εἶναι φυσικὸν νὰ ἤθελε ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτὸ μετὰ τὸ ἔγκλημα.

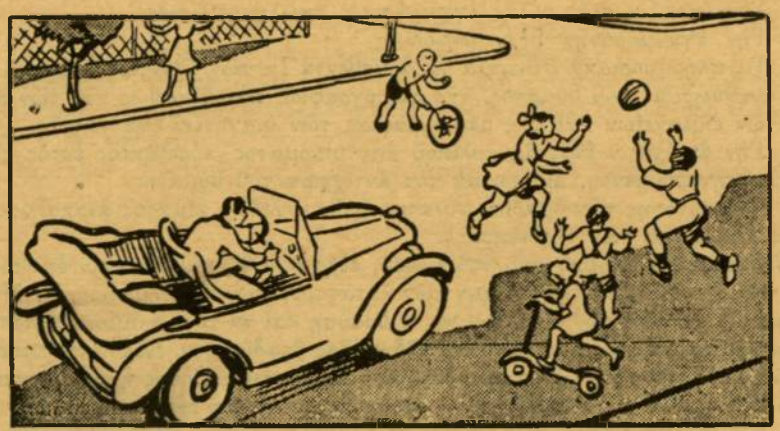
Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου, καθ'ἣν ἦτο ἰδιαιτέρως δύσκολο νὰ ἐπιτύχῃ τις τὴν λῆψιν τῶν διανεμομένων εἰδῶν δὲν ἀπέρριπτεν ὁ κόσμος ἐνδύματα ἀλογίστως, καί, ἐὰν τὸ ἔπραττον ἀκόμη, τὰ τεμάχια ἦσαν περιζήτητα. Εἰς τὰ κιβώτια τῶν ἀπορριμμάτων καὶ εἰς τὰ ὑπολείμματα τὰ καταλειπόμενα ὑπὸ τῶν ὑδάτων τὰ περισυνέλλεγον διάφορα ἄτομα.

Ἡ πληροφορία αὕτη, οὕτως ἀρυσθεῖσα, ὑπῆρξεν κεφαλαιώδους σημασίας, ἀλλὰ δὲν ἐθεωρήθη ἐν τούτοις, οὐσιῶδες στοιχεῖον ἐν σχέσει μὲ τὰς λοιπὰς ἀποδείξεις.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη καταδεικνύει πόσον ἡ μεθοδικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἁπλῶν ἀρχῶν τῆς ἰατροδικαστικῆς καὶ τῆς ἐγκληματολογικῆς ἐρεύνης ὁδηγεῖ, σχεδὸν ἀλανθάστως, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν.

Εἰς μίαν «δύσκολον ὑπόθεσιν» ἐπετεύχθησαν ἀξιοσημείωτα ἀποτελέσματα, χάρις εἰς μίαν ἐξέτασιν λεπτολόγον, γεγονότων λίαν ἁπλῶν.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά, γιατὶ δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι γιὰ τὶς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν στὸ δρόμο ἢ στὰ πεζοδρόμια, κορνάρετε ἀπὸ μακρυὰ καὶ ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῇ δυστύχημα.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ – ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β'
κ. **ΚΩΝΣΤ. ΤΟΥΖΕΝΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Γενικὰ περὶ συναθροίσεων.
3. Ἱστορικά.
4. Σχετικὴ νομοθεσία.
5. Ἔννοια συναθροίσεων.
6. Ὁρισμὸς συναθροίσεως.
7. Διάκρισις συναθροίσεων.
8. Κινηταὶ συναθροίσεις.

***

1. Εἰσαγωγή.

Ἡ γνῶσις τῶν διεπουσῶν, τὰς δημοσίας συγκεντρώσεις, διατάξεων καὶ τῆς δημιουργουμένης κατ' αὐτὰς ψυχολογίας τοῦ πλήθους, συντελεῖ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν καλὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀστυνομικῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἑτοιμότητα αὐτῶν ν' ἀντιμετωπίψωσι τὰς ἐκ τῶν συγκεντρώσεων τοῦ πλήθους δημιουργουμένας καταστάσεις.

Κατὰ τὸ παρελθὸν πρῶτος ὁ ἀείμνηστος Ἀστυν. Δ/ντὴς Α' Κατραμπασᾶς ἀνέλυσε τὸ θέμα τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον του «Ἀστυνομία Πόλεων», καὶ παρέσχεν γενικὰς ὁδηγίας, ὡς πρὸς τὰ ληπτέα ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας προληπτικὰ καὶ κατασταλτικὰ μέτρα. Εἰδικαὶ ὁδηγίαι δίδονται πάντοτε εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν.

Σκοπὸς τῆς παρούσης μελέτης μας δὲν εἶναι νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅσα ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω, ἀλλὰ λίαν συνοπτικῶς ν' ἀναπτύξωμεν τὸ θέμα ἀπὸ πλευρᾶς ὑπαρχούσης σχετικῆς νομοθεσίας καθὼς καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ψυχολογικῆς ἀντιδράσεως τοῦ κοινοῦ εἰς τὰς περιπτώσεις βιαίας διαλύσεως συναθροίσεων.

Καθημερινῶς διαβάζομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι ἔχομεν προσωπικὴν ἀντίληψιν τοῦ δυσκόλου τούτου προβλήματος διὰ τὰς Ἀστυνομίας ὅλου τοῦ κόσμου (γεγονότα Βελγίου, Γαλλίας, Κογκό, Νεαπόλεως-Ἰταλίας κ.λ.π.).

Αὗται ἔχουν ὡς σκοπὸν καὶ προορισμὸν νὰ διαφυλάξουν «τὸ κράτος τοῦ νόμου» καὶ νὰ παρεμποδίσουν τὴν ὀχλοκρατίαν. Ἀτυχῶς ὅμως, συνηθέστατα, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των ταύτην ἐπισύρουν τὴν κατακραυγὴν πολλῶν ἀτόμων, ὁσάκις ἐκ τῶν πραγμάτων πιεζόμεναι παραστῇ ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσουν βίαν. Πολλάκις δὲ διὰ λόγους πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐπισύρουν τὰ σχόλια τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἑκάστοτε ἀντιπολιτεύσεως, μολονότι ἅπαντες οἱ ἐπικριταὶ γνωρίζουν ὅτι, αἱ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις ἔχουν ἐπωμισθῆ ὁλόκληρον τὸ βάρος τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ κοινωνικὴ ὀργάνωσις κοινωνικὴ σταθερότης καὶ εὐρυθμία.

2. Γενικὰ περὶ συναθροίσεων.

Κατὰ τὰς συναθροίσεις διαμορφώνεται μία ὁμαδικὴ ψυχολογία λίαν ἐπικίνδυνος ἐνίοτε διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν, διότι τὰ ἄτομα, ἅτινα μετέχουν τῆς συγκεντρώσεως παρασύρονται καὶ προβαίνουν εἰς πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας ἂν ἐνήργουν μεμονωμένως δὲν θὰ προέβαινον.

Εἰς τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα συναθροίζονται πρὸς ἕνα ὡρισμένον σκοπὸν ὑπάρχει κοινότης αἰσθημάτων, συγκινήσεων καὶ πόθων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ὁμὰς αὕτη μολονότι ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑτερογενῆ στοιχεῖα ἔχει ἑνότητα καὶ ἀτομικότητα.

Εἰς τὸ συναθροιζόμενον πλῆθος κυριαρχεῖ ὄχι ἡ λογικὴ καὶ ἡ κρίσις ἀλλὰ τὸ συναίσθημα, δι' ὃ καὶ εὐκόλως ὑποβάλλεται καὶ μεταβάλλεται, καθίσταται, δύσπιστον, ἀχαλιναγώγητον καὶ ἐνίοτε προβαίνει εἰς τὰ πλέον ἀπίθανα ἐγκλήματα συνεπείᾳ τῆς συλλογικῆς δυνάμεως καὶ τῆς σχεδὸν βεβαίας ἀτιμωρησίας. Κεχωρισμένως ἕκαστον ἄτομον ἐκ τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους, εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι θαυμάσιος ἄνθρωπος, ἥρεμος, γαλήνιος, ἐντὸς τοῦ πλήθους ὅμως μεταβάλλει χαρακτῆρα καὶ συνηθέστατα ἐκδηλώνει τὰ ἄγρια ἔνστικτά του: «Senatores bonni viri, senatus mala bestia», ἔλεγον διὰ τὴν Ρωμαϊκὴν Σύγκλητον (Βλ. σχετικὰ καὶ Ἐγκληματολογίαν Κ. Γαρδίκα Τομ. Β. σελ. 234 καὶ ἐπεκ. περὶ τῶν ἐγκλημάτων τοῦ ὄχλου) Ἀπὸ πλευρᾶς ἀστυνομικῆς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν δημοσίων συναθροίσεων ἡ ἀστυνομικὴ παρέμβασις λαμβάνει μέχρις ἑνὸς βαθμοῦ, στρατιωτικὸν χαρακτῆρα. Ὅσον εἶναι δυνατὸν καταρτίζονται ἐκ τῶν προτέρων καὶ μετὰ προσοχῆς ἐπιτελικὰ σχέδια καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἀναλαμβάνουν τὴν διοίκησιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τόπου κατὰ τὸν ἴδιον περίπου τρόπον, ὅπως ὁ διοικητὴς στρατιωτικοῦ τμήματος ἐκτελεῖ μίαν κίνησιν τῆς μονάδος του.

Ἡ πλειονότης τῶν δημοσίων συναθροίσεων, ὅπως εἰς γήπεδα διὰ τὴν παρακολούθησιν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων, εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ τὴν παρακολούθησιν πομπῶν ἢ παρελάσεων καὶ ἑορτῶν ἀντιμετωπίζεται εὐκόλως, διὰ τῆς τοποθετήσεως ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἰς τὰ κύρια σημεῖα τῆς περιοχῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ λάβῃ χώραν ἡ συνάθροισις. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας δὲν εἶναι καὶ τόσον δύσκολον, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων δημιουργίας ἐκτρόπου τινός, ὅτε ἅπασα ἡ συγκεντρωθεῖσα μᾶζα τοῦ πλήθους δημιουργεῖ μεγάλα προβλήματα τάξεως.

Αἱ πολιτικαὶ ὅμως συγκεντρώσεις, αἱ ἀπεργίαι, αἱ στάσεις, διαφέρουν κατὰ πολὺ τῶν ἀνωτέρω συναθροίσεων. Αἱ ἐνέργειαι τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς εἶναι δύσκολοι, ἡ εὐχέρεια χρησιμοποιήσεως ἀστυνομικῆς δυνάμεως περιωρισμένη καὶ μόνον ὅσοι ἔχουν ἀντιμετωπίσει παρομοίας περιπτώσεις γνωρίζουν τὴν δυσχέρειαν, ἰδίως διαλύσεως ἐξημμένου ὄχλου.

3. Ἱστορικά.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ συνέρχεσθαι κατάγεται ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ἱστορίας, ὄχι ὡς εἰδικὸν «δικαίωμα» τοῦ συνέρχεσθαι δημοσίᾳ, ἀλλ' ὡς ἀποτέλεσμα τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου. Γραπτὴν διακήρυξιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεσθαι ἀνευρίσκομεν εἰς τὸ ἀμερικανικὸν καὶ γαλλικὸν ἐπαναστατικὸν πολίτευμα. Μετέπειτα τὰ Συντάγματα τῶν διαφόρων χωρῶν διεκήρυξαν τὴν ἀρχὴν ταύτην πλήρως.

Παρ' ἡμῖν τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἐμφανίζεται τὸ πρῶτον εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864, ἡ σχετικὴ δὲ διάταξις διετηρήθη κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ 1911, εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927, καὶ εἰς τὸ ἰσχῦον Σύνταγμα (ἄρθρον 10).

Τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἀνάγεται εἰς τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ὁμαδικῆς κινήσεως. Μαζὶ μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἐκφράζουν τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν δραστηριότητα ἐντὸς τῆς ὁμάδος. Ἀμφότερα ἀσκούμενα πολλαπλασιάζουν γεωμετρικῶς τὴν δύναμιν τοῦ ἀτόμου, ἐν σχέσει πρὸς οἱονδήποτε σκοπόν. Χρησιμεύουν ὄχι μόνον ὡς ἐρείσματα διὰ τὴν ἄμυναν τῶν λοιπῶν ἐλευθεριῶν, ἀλλὰ καὶ εἰδικώτερον ὡς μέσα διεκδικήσεως ὁμαδικῶν ἀξιώσεων κοινωνικῶν δικαιωμάτων.

4. Σχετικὴ νομοθεσία.

Νόμος περὶ συναθροίσεων δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν. Τὸ θέμα τῶν συναθροίσεων διέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Συντάγματος ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου: α)

ὑπὸ τῶν ἄρθρων 294-300 τοῦ Δ/τος τῆς 28–4–1958(Α. 60) «περὶ κυρώσεως Κανονισμοῦ ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς», β) ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 76/1954 'Αστυνομικῆς Δ/ξεως τῆς Δ/νσεως 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν καὶ γ) ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 61/1952 Κανονισμοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων «περὶ παρανόμων συγκεντρώσεων καὶ τρόπου διαλύσεως αὐτῶν».

'Η ἔλλειψις νόμου ρυθμίζοντος τὰ τῶν συναθροίσεων καθ' ἅπασαν τὴν χώραν εἶναι μειονέκτημα διὰ τὸν ὁμοιόμορφον χειρισμὸν τῶν σχετικῶν θεμάτων.

'Ομοίως αἱ διατάξεις αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς ἁρμοδιότητας τοῦ νομάρχου, ἅπτονται καὶ τοῦ θέματος τῶν συναθροίσεων.

'Εκ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 56 καὶ 58 τοῦ Β.Δ. τῆς 5/8–10–49 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἕνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων νόμων περὶ νομαρχῶν, ἐπάρχων, νομαρχιῶν καὶ γραφείων ἐπάρχου» σαφῶς προκύπτει ὅτι ὁ νομάρχης ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ νομῷ καὶ προϊστάμενος πασῶν τῶν ἐν αὐτῷ πολιτικῶν, διοικητικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ἔχει διατακτικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ πάντων τῶν ἀντικειμένων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν, πλὴν ἐκείνων, δι' ἃ ἄλλως ὁ νόμος ὁρίζει.

Προκειμένου διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἡ παραγ. 3 τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ εἰρημένου Δ/τος διαλαμβάνει, ὅτι ὁ νομάρχης «ἐποπτεύει τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἐκδίδων τὰς δεούσας διαταγὰς πρὸς τὴν 'Αστυνομίαν καὶ τὴν Χωροφυλακὴν καὶ ἐκτελεῖ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν».

'Η παραγ. 1 τοῦ ἄρθρου 166 τοῦ Ν.Δ. 3365/55 «περὶ κώδικος χωροφυλακῆς» ὁρίζει ὅτι «οἱ διοικηταὶ χωροφυλακῆς ἀναφέρουσιν ἐγγράφως εἰς τοὺς οἰκείους νομάρχας πᾶν σοβαρὸν γεγονὸς ἀφορῶν τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ τὴν δημοσίαν ὑγείαν τῆς περιφερείας των, μεταβαίνοντες αὐτοπροσώπως παρ' αὐτοῖς, ὅταν κρίνεται τοῦτο ὑπηρεσιακῶς ἀναγκαῖον πρὸς προφορικὴν συνεννόησιν».

(Σχετικὸν τὸ ἄρθρον 28 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Κανονισμοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος παρ' ἡμῖν).

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 81/26-1–1960 γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν, ἡ σοβαρότης τοῦ γεγονότος (ὅπερ δέον ν' ἀναφέρηται εἰς τὸν νομάρχην) ἐκτιμᾶται κατ' ἀντικειμενικὴν κρίσιν, εἶναι δὲ ἀπὸ τὰ σοβαρὰ θέματα ἡ πρὸς οἱονδήποτε σκοπὸν δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συνάθροισις, ἧς δέον νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁ ἐν τῷ νομῷ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, ἅμα καὶ ἐπόπτης τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

5. Ἔννοια συναθροίσεως.

Τὸ Σύνταγμα ὑποθέτει ὡς δεδομένην τὴν ἔννοιαν τῆς «συναθροίσεως» εἴτε ἐκ τῆς νομοθεσίας εἴτε ἐκ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς νομολογίας. Δὲν ἀπολαύει συνταγματικῆς προστασίας πᾶσα συγκέντρωσις, ἀλλὰ μόνον ἡ κατὰ τὸ Σύνταγμα «συνάθροισις».

Συγκέντρωσις μὴ ἀποτελοῦσα «συνάθροισιν» κατὰ τὸ Σύνταγμα δύναται ν' ἀπαγορευθῇ καὶ διὰ λόγους ἄλλους πλὴν τῶν προβλεπομένων διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεων (λ.χ. μόνον διὰ λόγους ὑγείας καὶ ἀσχέτως ἂν ἐπίκειται «κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν»).

'Επίσης ἐνῷ «ἄδεια» πρὸς συγκρότησιν κοινῆς «δημοσίας συναθροίσεως» δὲν δύναται ν' ἀπαιτηθῇ, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τοιαύτη διατύπωσις προκειμένου περὶ ἄλλης συγκεντρώσεως.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 37/951 'Αστυνομικὴν Διάταξιν 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν «περὶ μέτρων τάξεως καὶ ἀσφαλείας κατὰ τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἑορτὰς κ.λ.π.» ἀπαιτεῖται προηγουμένως «ἄδεια» διὰ τὴν διοργάνωσιν καὶ τέλεσιν πάσης φύσεως δημοσίας ἑορτῆς, ἀθλητικῆς ἢ ψυχαγωγικῆς ἐν γένει συναθροίσεως, ἐντὸς κλειστῶν ἢ ἀνοικτῶν, ἀλλὰ περιπεφραγμένων χώρων, ρυθμίζει δέ τὰ τῆς ἐκ-

δόσεως εἰσιτηρίων διὰ τὴν ἑορτὴν ἢ ἀγῶνα ἢ ἀθλητικὴν συνάντησιν κ.λ.π. Ἐὰν πρόκειται περὶ «συναθροίσεως» κατὰ τὸ Σύνταγμα τοιαῦτα μέτρα δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιβληθοῦν.

6. Ὁρισμὸς συναθροίσεως.

Ἡ συνάθροισις εἶναι γεγονὸς προσωρινὸν μικρᾶς χρονικῆς διαρκείας «στιγμιαῖον», ἐνδεχομένως τυχαῖον καὶ συνήθως μὴ ἐπαναλαμβανόμενον, ἀποτελεῖ συνάντησιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πολλῶν ἢ ὀλίγων προσώπων καὶ ἄνευ προηγουμένου μεταξὺ των εἰδικοῦ δεσμοῦ, χωρὶς ν' ἀποκλείηται μετὰ τὸ τέλος της νὰ καταλήξῃ εἰς ἵδρυσιν δεσμοῦ μεταξὺ τῶν λαβόντων μέρος ἢ τινων ἐξ αὐτῶν. (Σύν. Σβώλου—Βλάχου Τ. Β'. σ. 189). «Συνάθροισις» ὑπὸ τὴν ἐν τῷ Συντάγματι ἔννοιαν εἶναι «ἡ σκόπιμος κατ' ἀρχὴν καὶ ὄχι τυχαία, προσωρινή, ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνάντησις ἀξιολόγου ἀριθμοῦ προσώπων, πρὸς ἔκφρασιν ἢ ἀκρόασιν ἀνακοινώσεως ἢ γνώμης ἐπὶ ὡρισμένου θέματος ἢ πρὸς διαδήλωσιν φρονημάτων ἢ αἰτημάτων οἱουδήποτε χαρακτῆρος ἢ πρὸς λῆψιν ἀπὸ κοινοῦ ἀποφάσεων ἢ πρὸς ἀπὸ κοινοῦ ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀναφέρεσθαι». (Σύντ. Σβώλου—Βλάχου Τ. Β'. σελ. 196).

Ὁρισμὸν συναθροίσεως περιέχει ἐπίσης τὸ ἄρθρον 294 τοῦ Κανονισμοῦ Χωροφυλακῆς (Δ/γμα 28-4-58(Α. 60), καθ' ὃ «συνάθροισις θεωρεῖται ἡ συγκέντρωσις πολλῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως καὶ κοινὴν ἐνέργειαν».

Ὁρισμὸν συναθροίσεως δὲν εὑρίσκομεν οὔτε εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 61/1952 Κανονισμὸν Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, οὔτε εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 76/1954 Ἀστυνομικὴν Διάταξιν Ἀθηνῶν.

Ἡ «συνάθροισις» προϋποθέτει ἐνέργειαν τινὰ διὰ τὴν συγκρότησιν (γνωστοποίησις—πρόσκλησις κ.ἄ.), γίνεται ἐν ὡρισμένῳ χώρῳ, ὅστις δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εἶναι δημόσιος, ὁ σκοπὸς τῆς συναθροίσεως δὲν πρέπει ν' ἀποκρύπτεται ἀπὸ τὴν ἀρχήν, καὶ νὰ εἶναι ἡ συνάθροισις συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα «ἥσυχος». Ὁμιλία ἢ ἐκφώνησις λόγων εἶναι σύνηθες, ἀλλὰ ὄχι ἀπαραίτητον στοιχεῖον. Ἐν Γερμανίᾳ ἐθεωρήθη ὅτι ὑπῆρξε «συνάθροισις», μολονότι οὔτε λέξις ἠκούσθη, ἀλλ' εἶχεν ἀναγραφῇ εἰς πίνακα τὸ κείμενον προτεινομένης ἀποφάσεως, οἱ δὲ προσελθόντες ἐκλήθησαν ἐγγράφως νὰ ψηφίσουν, καθοδηγούμενοι ἀπὸ διανεμηθέντα ἔντυπα. Ὑποστηρίζεται ὅτι δύναται, νομικῶς, νὰ ὑπάρξῃ καὶ συνάθροισις κωφαλάλων, ἀρκεῖ νὰ δύνανται νὰ συνεννοοῦνται πρὸς ἀλλήλους. (Σύντ. Σβώλου—Βλάχου Τ. Β'. σελ. 197 ὑποσ. 137).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεχόντων προσώπων δὲν ἀποτελεῖ μὲν κρίσιμον στοιχεῖον τῆς ἐννοίας τῆς συναθροίσεως, ἀπαιτεῖται πάντως νὰ εἶναι ἀξιόλογος, νὰ μὴ συγχέηται ὅμως μὲ τὸ τυχαίως εὑρισκόμενον εἰς τὸν χῶρον συγκεντρώσεως πλῆθος (ἐπισκέπται ἐμποροπανηγύρεων, περιπατητικοὶ διαβάται κ.λ.π.).

Κατὰ τοὺς Σβῶλον καὶ Βλάχον (Τ. Β'. σελ. 198 ὑποσ. 36) «ὁ ἐν ἄρθρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 61/1952 Κανονισμοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ἀριθμὸς τῶν «τριῶν» πολιτῶν ὧν ἡ συγκέντρωσις δύναται νὰ θεωρηθῇ «παράνομος» δὲν ἔχει τὴν σημασίαν, ὅτι διὰ τὴν ὕπαρξιν συναθροίσεως ἀρκοῦν τρεῖς πολῖται, ἀλλ' ὅτι διὰ τὸ ἐξ οἱουδήποτε λόγου συνεχιζόμενον παράνομον τῆς συγκεντρώσεως, ἀρκεῖ ἡ παρουσία καὶ τριῶν μόνον προσώπων».

Κοινωνικοῦ ἢ ἄλλου χαρακτῆρος συγκεντρώσεις πρὸς ψυχαγωγίαν (χορός, ἱπποδρομίαι, θεάματα, ἐπιδείξεις, ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, ἑορταὶ κ.λ.π.) δὲν ἐμπίπτουν κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς «συναθροίσεως» τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Συντάγματος, ὑπόκεινται ἑπομένως εἰς τὴν γενικὴν ἀστυνομικὴν ρύθμισιν.

Αἱ προεκλογικαὶ συγκεντρώσεις εἶναι συναθροίσεις.

Τὸν ὁρισμὸν τῆς συγκεντρώσεως δίδει τὸ ἄρθρ. 294 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 28–4–1958 (Α. 60) Δ/τος «περὶ κανονισμοῦ χωροφυλακῆς» ὡς ἑξῆς: «Συγκέντρωσις εἶναι ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ μᾶλλον τυχαίως καὶ ἄνευ προσυνεννοήσεως γενομένη συρροὴ προσώπων

πρὸς σκοποὺς διαφόρους τῆς συναθροίσεως (πρὸς ψυχαγωγίαν, ἐμπορίαν καὶ λοιπὰς περιπτώσεις).

Αἱ διαλέξεις, ἀνακοινώσεις κ.λ.π. ὄχι ὅμως ἡ συνήθης διδασκαλία θεωροῦνται συναθροίσεις, διότι τὸ οὐσιῶδες στοιχεῖον αὐτῶν εἶναι ἡ ἐλευθερία τῆς γνώμης (Σύντ. Σβώλου—Βλάχου Τ. Β'. σελ. 199) θεατρικαὶ μουσικαὶ καὶ ἐνγένει καλλιτεχνικαὶ παραστάσεις δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς συναθροίσεως, προστατεύεται ὅμως ἡ ἐλευθερία αὐτῶν ἐξ ἄλλων διατάξεων τοῦ Συντάγματος. Σχετικὸν καὶ τὸ ἄρθρον 270 Κανονισμοῦ Χωροφυλακῆς ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 73/51 'Αστυνομικὴ Διάταξις 'Αθηνῶν.

7. Διάκρισις συναθροίσεων.

Τὸ Σύνταγμα ὁμιλεῖ περὶ δημοσίων συναθροίσεων, ὡς ἴδιον δὲ εἶδος δημοσίων συναθροίσεων ἔχει τὰς ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις. Κατ' ἀντιδιαστολὴν ἄρα ἔχομεν τὰς μὴ δημοσίας, ἰδιωτικάς.

'Ο Κανονισμὸς Χωρ/κῆς (ἄρθρ. 294 παρ. 3-7) διακρίνει τὰς συναθροίσεις εἰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικάς. «Δημόσιαι εἶναι αἱ συναθροίσεις εἰς τὰς ὁποίας πᾶς τις δύναται νὰ προσέλθῃ ἢ εἰς τὰς ὁποίας καλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν ὡρισμέναι κατηγορίαι προσώπων, χωρὶς νὰ καθορίζωνται ἀτομικαὶ προσκλήσεις».

«'Ιδιωτικαὶ συναθροίσεις εἶναι ἐκεῖναι, αἵτινες γίνονται ἐν κλειστῷ χώρῳ καὶ εἰς ἃς προσέρχονται ὡρισμένα πρόσωπα δι' ὀνομαστικῶν προσκλήσεων».

Τὰς δημοσίας συναθροίσεις διακρίνει εἰς «δημοσίας ἐν ὑπαίθρῳ» καὶ «δημοσίας ἐν κλειστῷ χώρῳ».

«Δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συνάθροισις ὑπάρχει ὁσάκις αὕτη λαμβάνει χώραν εἰς ἀνοικτόν, μὴ περιτετειχισμένον χῶρον».

«Δημοσία ἐν κλειστῷ χώρῳ συνάθροισις ὑπάρχει ὁσάκις αὕτη γίνεται εἰς κατάστημα, καφενεῖον, εἰς περιτετειχισμένον τόπον, εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν πᾶς τις δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἄνευ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο προσκλήσεως, εἰς κατάστημα πολιτικοῦ ὑποψηφίου ἢ καὶ ὁσάκις προσκαλῶνται γενικῶς κατηγορίαι προσώπων».

'Ο ὑπ' ἀριθ. 61/1952 Κανονισμὸς 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων διακρίνει κατ' ἄλλον τρόπον τὰς συγκεντρώσεις ἤτοι «ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ» (δημοσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ) καὶ «ἐν κλειστῷ χώρῳ» (δημοσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ). Δύναται ἑπομένως ἡ δημοσία συνάθροισις (ἐν κλειστῷ χώρῳ ἢ ἐν ὑπαίθρῳ) νὰ συγκροτῆται καὶ εἰς ἰδιωτικὸν χῶρον (λ.χ. ἰδιωτικὸς κῆπος, γήπεδον κ.λ.π.). 'Ομοίως διακρίνει τὰς συγκεντρώσεις ἀπὸ ἀπόψεως σκοποῦ, εἰς ἐπαγγελματικάς, θρησκευτικάς, ἐπιστημονικάς, ἐργατικὰς κ.λ.π.

'Ορισμὸς τῆς ἰδιωτικῆς συναθροίσεως ὑπὸ τῆς νομοθεσίας δίδεται ἄλλως. Θεωρεῖται ὅμως ὅτι ὑπάρχει ἰδιωτικὴ συνάθροισις ὅταν συντρέχουν τὰ ἑξῆς στοιχεῖα: α) περίκλειστος χῶρος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὥραν τῆς συναθροίσεως νὰ μὴ εἶναι προσιτὸς ἢ μὴ εὐκόλως προσιτὸς εἰς πάντας καὶ β) συμμετοχὴ ὡρισμένων μόνον προσώπων τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται νὰ παρευρεθοῦν, εἴτε διότι ἐκλήθησαν ἀτομικῶς, εἴτε διότι ἔχουν ἰδιότητα δυνάμει τῆς ὁποίας καλοῦνται καὶ ἂν ἀκόμη ἡ ταυτότης των δὲν ὑπόκειται εἰς ἔλεγχον, αἱ δὲ προσκλήσεις δὲν εἶναι ὀνομαστικαί, ἀρκεῖ νὰ μὴ δύναται νὰ τὰς προμηθευθῇ πᾶς τις ἔστω καὶ ἐπὶ εἰσιτηρίῳ. Ἐνγένει ἰδιωτικὴ συνάθροισις εἶναι ἐκείνη εἰς ἣν δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ πᾶς τις.

Δημοσία συνάθροισις εἶναι ἐκείνη εἰς ἣν πᾶς τις δύναται νὰ μετάσχῃ ἐλευθέρως εἴτε αὕτη συγκροτοῦνται εἰς χῶρον καθ' ἑαυτοῦ δημόσιον καὶ προσιτὸν εἰς πάντας (λ.χ. θέατρον) ἢ εἰς χῶρον ἰδιωτικὸν μὲν καθ' ἑαυτὸν (λ.χ. οἰκίαν) ἀλλὰ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς συναθροίσεως προσιτὸν εἰς πάντας, διότι ὅταν ἡ οἰκία εἶναι ἀνοικτὴ εἰς πάντας, χάνει τὸν ἰδιωτικόν της χαρακτῆρα (Σύντ. Σβώλου-Βλάχου σελ. 202).

Αἱ δημόσιαι συναθροίσεις λόγῳ τῶν μετεχόντων, οἱ ὁποῖοι ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀτομικῶν προσκλήσεων, δύνανται νὰ εἶναι πολυάριθμοι, γίνονται συνήθως εἰς χώρους καθ' ἑαυτοὺς δημοσίους. Ὁ χῶρος ὅμως ἔστω καὶ ἐὰν δὲν εἶναι ἐστεγασμένος (λ.χ. θερινὸς κινηματογράφος, ἰδιωτικὸς κῆπος) δέον νὰ εἶναι ἐπαρκῶς περιτετειχισμένος, ὥστε νὰ μὴν εἶναι πανταχόθεν προσιτός, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ὡρισμένην εἴσοδον ἢ ὡρισμένας εἰσόδους. Ὁ χῶρος δηλαδὴ δέον νὰ εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει κλειστός. Τὸ κρίσιμον σημεῖον δὲν εἶναι τὸ ἐστεγασμένον τοῦ χώρου, ἀλλὰ τὸ κανονικῶς περικεκλεισμένον αὐτοῦ. Τὸ ἔξωθι τοῦ περιφράκτου χώρου κοινὸν δὲν ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς συναθροίσεως.

Ἡ δημοσία συνάθροισις δὲν δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς ἰδιωτικὴν ἐνῷ δύναται νὰ συμβῇ τὸ ἀντίθετον, δύναται ὅμως νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐν «ὑπαίθρῳ» συνάθροισιν, διαδήλωσιν ἢ παρέλασιν ὅτε ἐνδέχεται ν' ἀποβῇ παράνομος. Παράδειγμα τοιαύτης μετατροπῆς δημοσίας ἐν κλειστῷ χώρῳ συναθροίσεως εἰς «ἐν ὑπαίθρῳ» τοιαύτην ἔχομεν πολιτικοῦ κόμματος λαβόντος ἄδειαν τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Ἀθηνῶν διὰ συγκέντρωσιν ἐν κλειστῷ χώρῳ εἰς τὸν Συν. Βύρωνος τὸν Ἀπρίλιον 1960, ἥτις ὅμως μετετράπη εἰς ἐν ὑπαίθρῳ τοιαύτην καὶ ἐντεῦθεν ἀπηγορεύθη.

Ἡ ἐν «ὑπαίθρῳ» συνάθροισις ἀντιτίθεται πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐν «κλειστῷ χώρῳ», θεωρεῖται δὲ εἶδος τῆς δημοσίας συναθροίσεως, χαρακτηριζομένη ἐκ τοῦ τόπου ἔνθα συγκροτεῖται.

Τὸ Σύνταγμα καὶ ἡ νομοθεσία δὲν δίδουν ὁρισμὸν τῆς ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεως (ὅρα ὅμως ἀνωτέρω ὁρισμὸν Κανονισμὸν Χωρ/κῆς τῆς δημοσίας ἐν ὑπαίθρῳ συγκεντρώσεως).

«Ὕπαιθρον εἶναι πᾶς χῶρος καθ' ἑαυτὸν δημόσιος ἢ ἰδωτικὸς μὴ ἀποκλειόμενος, ἄρα φυσικός, ἄνευ δηλαδὴ ὑλικῶν ἐμποδίων πανταχόθεν προσιτὸς εἰς πάντας, ἀδιάφορον ἂν εἶναι ἐστεγασμένος ἢ ὄχι» (Σύντ. Σβώλου—Βλάχου Τ. Β'. σελ. 203).

Αἱ ἐντὸς ναῶν καὶ εὐκτηρίων οἴκων ἐν ὑπαίθρῳ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος συγκεντρώσεις, αἱ σχετικαὶ πράξεις λατρείας, δὲν εἶναι «συναθροίσεις». Ἀλλ' ὅμως τὰ κηρύγματα, αἱ θρησκευτικαὶ διαλέξεις, τὸ θρησκευτικὸν συνέδριον κ.ἄ. διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ συναθροίσεων διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

8. Κινηταὶ συναθροίσεις.

Αἱ παρελάσεις, πομπαί, διαδηλώσεις ἢ πορεῖαι εἰς τὰς ὁδοὺς εἶναι δημόσιαι συναθροίσεις ἐν ὑπαίθρῳ. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ταύτας πρόκειται περὶ ἀριθμοῦ ἀνθρώπων χρησιμοποιούντων ἐν συναθροίσει τὴν δημοσίαν ὁδὸν διὰ νὰ ἐκφράσουν ἐπιδεικτικώτερον τὴν γνώμην των ἢ τὸ αἴτημά των διὰ τῆς παρουσίας των, διὰ χειρονομιῶν, κραυγῶν, συνθημάτων πινακίδων καὶ ἄλλων προσφόρων μέσων μὴ ἀποκλειομένων καὶ τῶν συμβολικῶν παραστάσεων. Ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των εἶναι δημόσιαι συναθροίσεις. «Διαδήλωσις», εἰδικώτερον λέγεται συνήθως ἡ ἐπιδεικτικὴ κατὰ τ' ἀνωτέρω συνάθροισις πρὸς ἐκδήλωσιν δηλ. ἔναντι τρίτων, ὄχι ἁπλῶς τῆς γνώμης, ἀλλὰ τῆς θελήσεως καὶ τοῦ αἰτήματος τοῦ πλήθους». (Σύντ. Σβώλου—Βλάχου, Τ.Β'. σελ. 204 ὑποσ. 58).

«Παρέλασις ἰδίως ὑπάρχει ὅταν ἀριθμὸς ἀνθρώπων, συγκεντρωθεὶς πρὸς ὡρισμένον σκοπόν, κινεῖται ἐν σώματι πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἑνότητός του, ἀδιάφορον ἂν τηρῇ ἢ ὄχι ὡρισμένην τάξιν ἀρκεῖ ἡ συγκέντρωσις, ἥτις δὲν θὰ εἶναι τυχαία νὰ σκοπῇ νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ (Συντ. Σβώλου—Βλάχου σελ. 204 ὑποσ. 59).

Αἱ εἰς τὰς ὁδοὺς θρησκευτικαὶ κηδεῖαι, λιτανεῖαι, περιφοραὶ εἰκόνων κ.λ.π. δέον νὰ θεωρηθοῦν ὡς πράξεις λατρείας καὶ ὄχι ὡς εἶδος συναθροίσεως.

Πολιτικὰ μνημόσυνα εἶναι συναθροίσεις.

(Συνεχίζεται)

ΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΖΙΚΩΝ ΑΠΩΛΕΙΩΝ

Ὑπὸ Robert W. Stopm, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Military Review», ὑπὸ Λοχαγοῦ Πυροβολικοῦ κ. **ΙΠΠΟΚ. ΚΟΥΡΚΟΥΜΠΑ**

Ἡ μελέτη αὐτὴ μολονότι ἀναφέρεται εἰς τὰς ψυχολογικὰς ἐπιδράσεις τῶν μαζικῶν καταστροφῶν εἰς τὰ στρατεύματα κατὰ τὴν διάρκειαν πολέμου, ἐν τούτοις ἐνδιαφέρει ἐξαιρετικῶς καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα εἰς περιπτώσεις ὁλοκληρωτικοῦ πολέμου κατὰ τὸν ὁποῖον ὁπωσδήποτε θὰ γίνῃ χρῆσις ὅπλων μαζικῆς καταστροφῆς, καλοῦνται ὅπως διαδραματίσουν πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δημιουργουμένης καταστάσεως.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ταύτην καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν Λοχαγὸν κ. Κουρκουμπᾶν Ἱπποκράτην διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς μεταφράσεως εἰς τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ».

Ν.Α.

1. Γενικά.

«Οἱ διοικηταὶ δύνανται νὰ προπαρασκευάσωσιν τὸν ἑαυτόν των καὶ τὰς μονάδας των, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ψυχολογικῶν συγκινήσεων καὶ ἐπιδράσεων τῶν προκαλουμένων εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς λαμβάνουσι χώραν μαζικαὶ ἀπώλειαι, ἀφ' ἑνὸς μὲν δι' ὑιοθετήσεως καὶ ἐφαρμογῆς ρεαλιστικοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιφέρῃ βαθμιαίως ἐξοικείωσιν τῶν ἀτόμων πρὸς τὰς καταστάσεις ἄτινας θὰ ἀντιμετωπίσωσι εἰς τὴν πραγματικότητα, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἐμμονῆς των εἰς τὴν ἐπίτευξιν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ἐκπαιδεύσεως τῶν ἡγητόρων τῶν μικρῶν κλιμακίων».

Αἱ μαζικαὶ ἀπώλειαι ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης δὲν εἶναι κάτι νέον, πλὴν ὅμως ἡ ὑφισταμένη ἀπειλὴ μιᾶς χημικῆς, βιολογικῆς, ἢ διὰ συμβατικῶν ὅπλων ἐπιθέσεως καὶ ἡ σχεδὸν βεβαία χρησιμοποίησις πυρηνικῶν ὅπλων εἰς μελλοντικὴν τινὰ σύρραξιν, κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν ἐκ νέου ἐκτίμησιν τῶν συνεπείᾳ μαζικῶν ἀπωλειῶν ψυχολογικῶν ἐπιδράσεων ἐπὶ τῶν στρατευμάτων.

Ὁ ἔλεγχος τῶν ἐπὶ τῶν στρατευμάτων ἐπιβλαβῶν ψυχολογικῶν ἐπιδράσεων, ἀπαιτεῖ σκέψιν καὶ προπαρασκευήν, ἐὰν ὄχι μεγαλυτέραν, τουλάχιστον ἴσην ἐκείνης ἥτις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν μελέτην τῶν ἐπιδράσεων, ἄτινα θὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς ἐπιχειρήσεως τινός, ἡ μαζικὴ καταστροφὴ τῶν φιλίων ἢ ἐχθρικῶν ὅπλων.

Τὸ πλέον πολύτιμον ὑλικὸν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν πολέμου τινὸς εἶναι ἀναμφισβητήτως τὸ ἔμψυχον τοιοῦτον. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἐξασφάλισις εἰς τὰ στρατεύματα καὶ τοὺς ἡγήτοράς των, πνευματικῆς ἠρεμίας—προϋπόθεσις ἀπαραίτητος διὰ τὴν λῆψιν ὑγιῶν ἀποφάσεων—καὶ ἡ δυνατότης εὐκόλου προσαρμογῆς τούτων εἰς τὰς ὑφισταμένας ἑκάστοτε καταστάσεις θὰ ἀποτελέσωσι παράγοντας, οἵτινες θὰ ἐπιδράσωσιν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἔκβασιν μελλοντικῆς τινὸς συρράξεως.

Διοικητὴς ὅστις δὲν θὰ εἶναι προπαρασκευασμένος διὰ τὴν μετ' ἠρεμίας ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῶν μαζικῶν ἀπωλειῶν ἐπιδράσεων, θὰ αἰφνιδιαοθῇ καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ ἔχῃ δυσμενῆ ἀπήχησιν εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων του ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Ποῖος ὅμως εἶναι ὁ κανονικὸς τρόπος προπαρασκευῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν προβλημάτων, ἅτινα θὰ εἶναι ἀποτέλεσμα μαζικῶν ἀπωλειῶν;

Κατ' ἀρχὴν δέον ὅπως λάβῃ χώραν ἀνάλυσις τοῦ προβλήματος. Τὸ θέμα τοῦτο, ὡς γνωστόν, εἶναι λίαν ἐκτεταμένον καὶ τὰ δεδομένα λίαν ἐλάχιστα. Κατὰ συνέ-

πειαν αἱ λύσεις αἵτινες εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῶσιν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τούτων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὦσιν ἰδεώδεις.

Πάντως, ἀφετηρία οἱουδήποτε προβλήματος τοιαύτης μορφῆς εἶναι ἡ μελέτη τοῦ φαινομένου τοῦ φόβου ὡς ἐπίσης καὶ τῶν μεθόδων, δι' ὧν δύναται νὰ ὑπερνικήσῃ τις τὸ συναίσθημα τοῦτο ἢ νὰ περιορίσῃ τὰς ἐπιδράσεις του εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Τὰ ὑπάρχοντα σήμερον στοιχεῖα μαζικῶν καταστροφῶν ἐπὶ ἀμάχου πληθυσμοῦ, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκ διαφόρων μαχῶν καὶ βομβαρδισμῶν λαβόντων χώραν κατὰ τὸν ΙΙ παγκόσμιον πόλεμον, —συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πυρηνικῶν κατὰ τῆς Ἰαπωνίας ἐπιθέσεων—ἀποτελοῦσιν ἀφετηρίαν τινὰ ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναται νὰ βασισθῇ ἡ διά τινος βαθμοῦ ἀκριβείας μελέτη τῶν ψυχολογικῶν ἐπιδράσεων, ἄτινας θὰ ἐπιφέρωσι αἱ μαζικαὶ ἀπώλειαι εἰς τοὺς μαχητάς.

Πάντως ὁ ἰδιαίτερος συνδυασμὸς τῶν συνθηκῶν, αἵτινες δυνατὸν νὰ ἐπικρατῶσιν ἐπὶ τῶν στρατευμάτων πρὸ καὶ μετὰ μίαν πυρηνικὴν ἐπίθεσιν περιορίζουσι σημαντικῶς τὴν ἀπ' εὐθείας ἐφαρμογὴν τῶν ὑφισταμένων σήμερον στοιχείων.

Ὁ ἀνεμοστρόβιλος, ὅστις ἔλαβε χώραν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1953 εἰς τὴν ἐπαρχίαν Worcester τῆς Πολιτείας Μασσαχουσέτης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀποτελεῖ ἓν σχετικὸν παράδειγμα. Μετὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἐρευνῶν, προέβη εἰς τὴν σύνταξιν λεπτομεροῦς στατιστικῆς ἐπὶ τῶν καταστροφῶν, ἄτινας ὑπέστη ὁ ἄμαχος πληθυσμός.

Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Στρατιωτικὴ Ἰατρικὴ Σχολὴ κατόπιν λεπτομεροῦς μελέτης τῶν προκυψάντων ἀποτελεσμάτων ἦχθη εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ στατιστικὴ αὕτη συγκρινομένη πρὸς ἑτέρας μελέτας ἐπὶ μαζικῶν καταστροφῶν, παρουσιάζει τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἀποτελεῖ σημαντικὸν στοιχεῖον μελετῶν πιθανῶν καταστροφῶν στρατιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ὁ ἀνωτέρω ἀνεμοστρόβιλος ἦτο μικρᾶς διαρκείας καὶ ἔλαβε χώραν εἰς μικρὸν τμῆμα πυκνοκατῳκοιμένης τινος περιοχῆς, ἔνθα δὲν ὑπῆρχεν ἀποτελεσματικὸν σύστημα προειδοποιήσεως. (Αἱ ἀνωτέρω συνθῆκαι δυνατὸν νὰ εἶναι παρόμοιαι καὶ εἰς ἐχθρικὴν πυρηνικὴν προσβολήν).

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀνεμοστροβίλου, 1500 περίπου ἄτομα ὑπέστησαν διαφόρους σωματικὰς βλάβας, περὶ τὰ 900 ἐνοσηλεύθησαν εἰς διάφορα νοσοκομεῖα τῶν πέριξ περιοχῶν, περὶ τὰ 490 ἔτυχον περιθάλψεως ἐπὶ βραχὺ χρονικὸν διάστημα καὶ 94 ἄτομα ἐφονεύθησαν. Τὰ νοσοκομεῖα συνεπληρώθησαν ἐντὸς τῶν 10′ λεπτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀνεμοστροβίλου.

Τὸ σύνολον τῶν ὑποστάντων σωματικὰς βλάβας ἀτόμων, εὑρίσκετο κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὸ ἀρχικὸν στάδιον τῆς ἐκπλήξεως καὶ ἕνια τούτων ἐβάδιζαν ἢ ἔτρεχον φέροντα διάφορα κατάγματα. Τὰ περισσότερα τούτων ἐδείκνυον τελείαν ἀπάθειαν μὴ δυνάμενα νὰ ἀντιδράσωσιν ἀποτελεσματικῶς.

Ἀκόμη καὶ οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὴν περιοχὴν καὶ τὰ νοσοκομεῖα ἰατρῶν, ἐξεπλάγησαν βραδύτερον διὰ τὴν ἀλλόκοτον συμπεριφορὰν καὶ ἀντίδρασιν, ἣν ἐπέδειξαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ καταστρεπτικοῦ ἀνεμοστροβίλου. Ἀναφέρεται ὅτι εἷς τῶν ἰατρῶν προσεπάθει νὰ χρησιμοποιήσῃ ἠλεκτρικὸν σίδηρον ὡς ἰατρικὸν ἐργαλεῖον.

Παρατηρήσεις, αἵτινες ἔλαβον χώραν εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου ἀνεμοστροβίλου ἀπέδειξαν, ὅτι ἐπὶ τῆς πλειονότητος ὑπῆρχε ἔκδηλος ἡ ἐπιθυμία παροχῆς βοηθείας. Ἐπὶ παραδείγματι, ἄτομα ἄτινα εἶχον ὑποστῆ σωματικὰς βλάβας προθυμοποιήθησαν νὰ βοηθήσωσιν ἕτερα τοιαῦτα καὶ αἱ πέριξ κοινότητες ἔσπευσαν πρὸς βοήθειαν τῆς πληγείσης περιοχῆς.

Εἰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, ἡ μὴ ὠργανωμένη αὕτη ἐξωτερικὴ βοήθεια ὑπῆρξε μᾶλλον ἐπιζήμιος παρὰ ὠφέλιμος, δεδομένου ὅτι ὡς ἦτο φυσικὸν δὲν ἐγένετο οὐδεμία ἐπιλογὴ τῶν τραυματιῶν, αἵτινες εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ἐτύγχανον

ἀξιολόγων πρώτων βοηθειῶν. Ἐπιπροσθέτως ἡ συμφόρησις τῆς κυκλοφορίας εἰς τὴν πληγεῖσαν περιοχὴν κατέστη προβληματική.

Ἑτέρα ἀξιοσημείωτος ἀπὸ στρατιωτικῆς πλευρᾶς παρατήρησις, ἦτο ἡ ἀνεπάρκεια καὶ ἡ μὴ καλὴ λειτουργία τοῦ συστήματος ἐπικοινωνιῶν. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὀλίγαι μόνον τηλεφωνικαὶ γραμμαὶ κατεστράφησαν ἢ ὑπέστησαν βλάβας, πλὴν ὅμως ἡ συρροὴ τῶν κλήσεων, αἵτινες ἀφικνοῦντο εἰς τὰ τηλεφωνικὰ κέντρα, κατέστησαν ἀδύνατον τὴν λῆψιν ἢ τὴν διαβίβασιν σημάτων σπουδαιοτάτου περιεχομένου.

Περαιτέρω οἱ ἁρμόδιοι παρετήρησαν ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἀρκετὸς χρόνος διὰ τὴν μελέτην τῶν σχεδίων ἐκτάκτου ἀνάγκης πρὸ τῆς εἰς τὰ νοσοκομεῖα ἀφίξεως τῶν θυμάτων τοῦ καταστρεπτικοῦ ἀνεμοστροβίλου. Εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς πόλεως Worcester, ἐπὶ παραδείγματι, ὑπῆρχε σχέδιον ἐκτάκτου ἀνάγκης συνιστάμενον ἐκ δύο μόνον σελίδων ὅπερ εἰς τὴν πραγματικότητα εἶχεν προφανῶς ἀναγνώσει μόνον τὸ προϊστάμενον προσωπικὸν τοῦ νοσοκομείου.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἀνεμοστροβίλου τῆς ἐπαρχίας Worcester δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν οὐσιώδη συμπεράσματα. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς λαμβάνει χώραν καταστρεπτικόν τι γεγονὸς (ἀνεμοστρόβιλος—σεισμὸς—πυρηνικὴ ἔκρηξις —τυφὼν κλπ.) εἰς περιοχὴν τινὰ χωρὶς νὰ προηγηθῇ οὐδεμία περὶ τοῦ γεγονότος προειδοποίησις, τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν ἀτόμων τῆς πληγείσης περιοχῆς παρουσιάζει ἀρχικῶς πνευματικὴν παράλυσιν, τὸ δὲ ὑγειονομικὸν προσωπικὸν δὲν εἶναι ἄτρωτον εἰς τὰς ἐκ τῆς καταστάσεως συγκινητικὰς ἐπιδράσεις.

Γεγονὸς εἶναι ὅτι, κατὰ κανόνα, εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἡ προθυμία παροχῆς βοηθείας εἶναι πάντοτε ἔκδηλος. Ἐὰν λοιπὸν οἱ ἐθελονταὶ οὗτοι τύχωσι τῆς καταλλήλου κατευθύνσεως καὶ χρησιμοποιηθῶσιν ἀναλόγως τῶν ἱκανοτήτων των τότε εἶναι φυσικὸν ὅτι θὰ ἀποδώσωσιν ἔργον ἐποικοδομητικόν.

Ἐκ τῶν προαναφερθέντων καταφαίνεται ὅτι ἡ ἐπαρκὴς ἐκπαίδευσις εἰς τὸν τομέα τῶν πρώτων βοηθειῶν, τυγχάνει οὐσιώδης παράγων διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω. Ἡ συμφόρησις τῶν ὁδικῶν δικτύων καὶ ἡ ὑπερφόρτωσις τῶν κυκλωμάτων ἐπικοινωνιῶν εἶναι σύνηθες φαινόμενον τῶν περὶ ὧν πρόκειται περιπτώσεων καὶ κατὰ συνέπειαν, δέον ὅπως προπαρασκευάζωνται ἀντίστοιχα σχέδια, ἅτινα θὰ τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἀναλόγως τῆς παρουσιαζομένης ἑκάστοτε καταστάσεως.

Αἱ βασικαὶ ὁδηγίαι περιπτώσεων ἐκτάκτου ἀνάγκης (ἢ αἱ BOE εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας) δέον ὅπως κοινοποιῶνται εἰς ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν σχηματισμῶν πρέπει νὰ ὦσιν βέβαιοι ὅτι αὗται κατενοήθησαν ὑφ' ἁπάντων, διότι μόνον διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀποτελεσματικὴ αὐτῶν χρησιμοποίησις.

2. Ἀντιδράσεις κατὰ τὴν μάχην.

Ἐκ τῶν γενομένων ἐπὶ στρατιωτικῶν μελετῶν ἐρευνῶν, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐπὶ τῷ σκοπῷ συλλογῆς στοιχείων, ἅτινα ἐνδεχομένως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχωσι ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μελετῶν τῶν ψυχολογικῶν προβλημάτων ἑνὸς πυρηνικοῦ πολέμου, ἄξια προσοχῆς εἶναι τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ὑποστρατήγου S.I.A. Marchall ὑποβληθείσας κατὰ καιροὺς ἀναφοράς.

Ὁ στρατηγὸς Marchall θεωρεῖ, ὅτι αἱ πυρηνικαὶ δοκιμαὶ δὲν ἀποτελοῦσιν στοιχεῖον ἐξαγωγῆς συμπερασμάτων σχέσιν ἐχόντων μὲ τὴν ψυχολογικὴν ἐπίδρασιν, ἣν θὰ ὑποστῶσι τὰ στρατεύματα εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκρήξεως πυρηνικῶν ὅπλων. Κατὰ τὰς δοκιμὰς αἵτινες ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων εἰς τὰς ἐπιπέδους περιοχὰς τῆς Νεβάδας, δὲν ὑφίστατο ὁ παράγων «αἰφνιδιασμὸς» τὰ δὲ στρατεύματα ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν εἶχον ὑποστῇ οὐδεμίαν ταλαιπωρίαν ἢ κόπωσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἠσθάνοντο τελείως ἀσφαλῆ καὶ καλῶς ἐκπαιδευμένα διὰ τὴν ἄσκησιν.

Ὁ στρατηγὸς καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι μόνον εἰς τὴν ἔντασιν ἑνὸς

πραγματικοῦ ἀγῶνος εἶναι δυνατὸς ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐκ τῶν πυρηνικῶν ὅπλων ἐπιδράσεων ἐπὶ τῶν στρατευμάτων. Πάντως λέγει ὁ στρατηγὸς, δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ πειράματα τῆς Νεβάδας εἶχον σημαντικὴν ἀξίαν διὰ τοὺς συμμετασχόντας καὶ κυρίως εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν ἀγῶνος ἐκ τοῦ συστάδην, τὰς διεισδύσεις καὶ τὸν ἀγῶνα ἐντὸς κατῳκοιμένης τοποθεσίας.

Ὁ στρατηγὸς Marchall δι' ἐκτιμήσεως τῆς ἀντιδράσεως τῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐπιχειρήσεων, κατέληξεν εἰς ἀρκετὰ ἀξιόλογα συμπεράσματα. Ἐπὶ παραδείγματι οὗτος πιστεύει ὅτι αἱ μεγάλαι μονάδες δυνάμεως μεραρχίας εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ὑποστῶσι μαζικὰς ἀπωλείας ἀνερχομένας εἰς τὸ 20 τοῖς ἑκατὸν τῆς δυνάμεώς των, θὰ καταστῶσιν ἐπιχειρησιακῶς μὴ χρησιμοποιήσιμαι, ἐνῷ λόχοι πρώτης γραμμῆς, οἵτινες θὰ ὑποστῶσιν ἀπωλείας ἄνω τοῦ 60 τοῖς ἑκατὸν τῆς δυνάμεώς των θὰ διατηρήσωσι βαθμὸν τινὰ ἀποτελεσματικότητος, θὰ παραμείνωσι σχετικῶς ἀνεπηρέαστοι καὶ δὲν θὰ ἀποθαρρυνθῶσιν.

Ἡ δύναμις μάχης ἀπομονωθείσης τινὸς μονάδος, εἰς τὴν πραγματικότητα, μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ ἐντὸς 48 ὡρῶν λόγῳ τῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τῶν μαχητῶν τοῦ συναισθήματος τοῦ φόβου. Τὸ νὰ γνωρίζωσιν οἱ μαχηταὶ ὅτι θὰ τύχωσιν ἐπαρκοῦς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως ἀποτελεῖ σημαντικὸν παράγοντα ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τούτων. Κατὰ συνέπειαν, εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς μελετῶνται ἐπιχειρήσεις εἰς ἃς θὰ λάβωσι χώραν πυρηνικαὶ ἐκρήξεις τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα δέον ὅπως λαμβάνωνται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν.

Κατὰ τὴν μάχην τὰ στρατεύματα συχνάκις παρουσιάζουσι τάσεις συναθροίσεως ὡς ἐπίσης καὶ ροπὴν εἰς τὸ νὰ τρέχωσιν εὐθὺς ὡς παρατηρήσωσιν ἑτέρους νὰ ἐνεργῶσιν ὁμοίως. Ὁ φόβος εἶναι συναίσθημα μεταδοτικὸν ἀλλὰ τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὸ θάρρος. Ὑπάρχει πλῆθος περιπτώσεων καθ' ἃς ἡγήτορες δίδοντες πρῶτοι τὸ παράδειγμα, ἠδυνήθησαν ἀκολούθως νὰ ἀσκήσωσιν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν τάσεων διαρροῆς ἢ φυγῆς ἑτέρων ἀτόμων.

3. Πανικὸς.

Ὁ πανικὸς χαρακτηρίζεται ὑπὸ ἀναισθησίας καὶ ἀνοήτων κινήσεων ἢ παραλόγου συμπεριφορᾶς. Εἶναι μία μανιώδης ἀντίδρασις, ἥτις παρατηρεῖται ὁσάκις ἓν ἄτομον διαβλέπει ἐπὶ ὑφισταμένου κινδύνου διέξοδόν τινα, πλὴν ὅμως ἡ χρησιμοποίησις τῶν μέσων διαφυγῆς ἐκ τοῦ κινδύνου τούτου ὑπόκειται κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς δέσμευσιν.

Αἱ ἐπιστημονικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ προσωπικότητες συμφωνοῦσιν, ὅτι ὁ σύγχρονος πόλεμος παρέχει ἐλάχιστα παραδείγματα ὁμαδικοῦ πανικοῦ. Εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, ἡ σύγχυσις ἥτις παρετηρήθη ἐπὶ συνόλου ἀτόμων, κατόπιν ἐπισυμβάντος καταστρεπτικοῦ τινὸς γεγονότος, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἁπλῶς ὡς συμπεριφορὰ ἑνὸς ἐν διαλύσει τμήματος ἢ ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον ὡς μαζικὸς κλονισμός.

Παράδειγμα μαζικοῦ κλονισμοῦ ἀναφέρεται κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ΙΙ παγκοσμίου πολέμου εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς καταβυθίσεως, εἰς τὸν κόλπον τοῦ Liscombe τοῦ ἀμερικανικοῦ ἀεροπλανοφόρου Leonard Wood, προσβληθέντος ὑπὸ δύο τορπιλλῶν ἰαπωνικοῦ ὑποβρυχίου.

Τὸ πλοῖον ἐβυθίσθη ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος δύο λεπτῶν. Ἐκ τῶν 900 ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος μόνον 40 ἐπέζησαν. Οὗτοι μετὰ τὴν διάσωσίν των, ἥτις ἔλαβε χώραν ὀλίγον μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ σκάφους δὲν ἐνεφάνιζον μὲν καταφανῆ σημεῖα πανικοῦ, πλὴν ὅμως αἱ ἀπαντήσεις των ἦσαν λίαν συγκεχυμέναι, ἀπέφευγον νὰ ὁμιλῶσι μεταξύ των καὶ δὲν ἐπεδείκνυον οὐδεμίαν πρωτοβουλίαν. Οὗτοι ἐκάθηντο καὶ ἠτένιζον τὸ διάστημα μὲ βλέμμα ἀπλανές. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει μετὰ παρέλευσιν δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, οὗτοι ἐπανῆλθον εἰς τὴν προτέραν φυσιολογικήν των κατάστασιν.

(Συνεχίζεται)

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ ΠΟΤΑ ΚΑΙ ΟΔΗΓΗΣΙΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Α' κ. **ΙΩΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Κατηγορίαι προσώπων ποιούντων χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.
3. Τρόπος ἐπιδράσεως τοῦ οἰνοπνεύματος ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.
4. Παράγοντες ἀπορροφήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος.
5. Ἀποβολὴ τοῦ οἰνοπνεύματος.
6. Ἔρευναι καὶ παρατηρήσεις.
7. Τρόποι διατηρήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ.
8. Πῶς δύναται ν' ἀντιμετωπισθῇ τὸ θέμα ἐν Ἑλλάδι.

***

1. Εἰσαγωγή.

Ἡ ὁδήγησις αὐτοκινήτου ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν εἶναι ἕνα σοβαρὸν πρόβλημα καὶ εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων παραγόντων οἵτινες συντελοῦν εἰς τὴν πρόκλησιν ἀτυχημάτων.

Εἰς τὴν Χώραν μας, τὸ θέμα τοῦτο δὲν ἔχει διερευνηθῇ δεόντως καί, πλανόμενοι, πιθανῶς νὰ πιστεύωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόβλημα, ἐφ' ὅσον αἱ βεβαιούμεναι παραβάσεις εἶναι σπάνιαι.

Εἰς πολλὰς Χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ θέμα τοῦτο ἐμελετήθη μετὰ προσοχῆς καὶ ἀντιμετωπίζεται μετὰ τῆς δεούσης σοβαρότητος. Εἰς τὰς Η.Π.Α. εἰδικαὶ στατιστικαὶ μελέται ἀπέδειξαν ὅτι τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν ὁδηγῶν οἵτινες ἦσαν ἀναμεμιγμένοι εἰς θανατηφόρα ἀτυχήματα εἶχον κάμει χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν πρὸ τοῦ ἀτυχήματος.

2. Κατηγορίαι προσώπων ποιούντων χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ὑπάρχουν δύο κατηγορίαι ἀτόμων τὰ ὁποῖα καταναλίσκουν οἰνοπνευματώδη ποτά.

α) Οἱ ἐκ συνηθείας πόται (οἱ λεγόμενοι ἀλκοολικοί) ἤτοι : ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καταναλίσκουν μεγάλας ποσότητας οἰνοπνεύματος καὶ ἐθίζονται εἰς τὴν χρῆσιν τούτων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εὑρίσκωνται σχεδὸν διαρκῶς ἐν μέθῃ. Τὰ ἄτομα ταῦτα δὲν εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν τὸ πρόβλημα, διότι εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις ὁδηγοῦν, ἀποφεύγοντα τοῦτο, εἴτε ἀφ' ἑαυτῶν εἴτε παρεμποδιζόμενα παρ' ἄλλων.

β) Οἱ ἐκ περιστάσεως πόται ἤτοι : ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πίνουν εἰς διαφόρους συγκεντρώσεις πρὸς διασκέδασιν καὶ διατηροῦν τὴν ἱκανότητα νὰ συμπεριφέρωνται λογικὰ καὶ γενικῶς νὰ ἐμφανίζωνται ὡς εὑρισκόμενοι εἰς φυσιολογικὴν κατάστασιν, καίτοι εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ οἰνοπνεύματος. Ἡ κατηγορία αὐτὴ τῶν προσώπων εἶναι ἐκείνη ἥτις δημιουργεῖ προβλήματα.

Ὁ πότης τῶν διαφόρων κοσμικῶν συγκεντρώσεων, χορῶν κ.λ.π. εἶναι τὸ πρόβλημα τῶν ὁδῶν μας, ὅταν ὁδηγῇ αὐτοκίνητον. Καὶ πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ κατηγορία αὐτὴ τῶν προσώπων εἶναι μεγάλη. Σχεδόν, μικρὸν ποσοστὸν ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὁδηγοῦν αὐτοκίνητον δὲν πίνουν ποτά. Καίτοι ὁ πότης τῆς κατηγορίας αὐτῆς δὲν δείχνει κανένα σημεῖον, ὅτι εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ οἰνοπνεύματος, παρὰ ταῦτα μειοῦται ἡ ἱκανότης του πρὸς ὁδήγησιν διότι καὶ ἡ παραμικρὰ δόσις οἰνοπνεύματος, εἰσαγομένη εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν, μειώνει τὴν διαύγειαν τῆς σκέψεως καὶ τὴν αὐτοκυριαρχίαν.

Μερικοὶ ἔχουν τὴν ἐσφαλμένην ἐντύπωσιν ὅτι μερικὰ ποτὰ δὲν θὰ ἐπηρεάσουν

τὴν ἱκανότητά τους πρὸς ὁδήγησιν. Ἡ ἐντύπωσις αὕτη εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἐσφαλμένη. Ἐπιστημονικὰ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι καὶ μὲ ὀλίγα ποτά, μειώνεται σοβαρῶς ἡ κρίσις καὶ ἡ ἱκανότης ἑνὸς ὁδηγοῦ, διὰ νὰ ἀντιδράσῃ ταχέως εἰς περιπτώσεις ἀνάγκης. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀνάγκης ὁ ὁδηγὸς εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἔχῃ καθαρὰν σκέψιν καὶ νὰ δύναται νὰ ἀντιδράσῃ ταχέως. Τὸ οἰνόπνευμα θολώνει τὴν σκέψιν καὶ μειώνει τὴν ἱκανότητα ἀντιδράσεως πρᾶγμα τὸ ὁποῖον αὐξάνει τὰς πιθανότητας ἀτυχήματος.

3. Τρόπος ἐπιδράσεως τοῦ οἰνοπνεύματος ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.

Μερικοὶ ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἕνα ποτὸν διεγείρει καὶ τονώνει τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ αὐξάνωνται αἱ ἱκανότητές του δι' ὁδήγησιν. Ἡ γνώμη αὐτὴ εἶναι τελείως ἐσφαλμένη διότι τὸ ἀλκοόλ, ὄχι μόνον δὲν τονώνει τὸν ὀργανισμόν, ἀλλ' ἀντιθέτως δημιουργεῖ μείωσιν τῶν ἱκανοτήτων. Προκαλεῖ χαλάρωσιν τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ ἀπομακρύνει τὰς ἀναστολὰς καὶ τοὺς κοινωνικοὺς περιορισμούς. Ὁ καφὲς καὶ ἄλλα τονωτικὰ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑπερνικήσουν τὰς ἐπιδράσεις τοῦ οἰνοπνεύματος. Μόνον ὁ χρόνος καὶ ἡ ἀντίδρασις τοῦ ὀργανισμοῦ θὰ ἐπιτύχουν τοῦτο.

Ὅταν τὸ οἰνόπνευμα εἰσέρχεται εἰς τὸν στόμαχον ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὰ τοιχώματα τούτου καὶ διοχετεύεται εἰς τὸ αἷμα. Τὸ αἷμα μεταφέρει τοῦτο εἰς ὁλόκληρον τὸ σῶμα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν ἐγκέφαλον προσβάλλει κατ' ἀρχὴν τὴν περιοχὴν τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν ἤτοι τὴν κρίσιν, ἀντίληψιν κ.λ.π. Ἐν συνεχείᾳ προσβάλλει τὴν περιοχὴν ἐξ ἧς ἀπορρέουν αἱ λειτουργίαι τῆς ὁράσεως καὶ ἀντιδράσεως. Ἡ ἰσορροπία καὶ τὰ αἰσθητήρια ὄργανα προσβάλλονται ἐν συνεχείᾳ. Μεγάλη ποσότης οἰνοπνεύματος ὁδηγεῖ εἰς ἀναισθησίαν, κῶμα καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατον.

4. Παράγοντες ἀπορροφήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος.

Ὑπάρχουν διάφοροι παράγοντες οἱ ὁποῖοι ἐπηρεάζουν τὴν ἀπορρόφησιν τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τὴν μεταφορὰν του εἰς τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα.

α) Ἡ ποσότης τῆς τροφῆς ἐντὸς τοῦ στομάχου.
β) Τὸ εἶδος τῆς τροφῆς.
γ) Τὸ εἶδος τοῦ ποτοῦ.
δ) Τὸ βάρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.
ε) Ὁ τρόπος πόσεως.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν παραγόντων τούτων δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸ οἰνόπνευμα ἀπὸ τοῦ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἐγκέφαλον, εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ ἐπιταχύνουν ἢ νὰ καθυστερήσουν τὴν ἀπορρόφησιν τούτου. Οἱ πλέον σπουδαῖοι παράγοντες οἱ ὁποῖοι ρυθμίζουν τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιδράσεως τοῦ οἰνοπνεύματος εἶναι, ἡ ποσότης τοῦ εἰσαχθέντος εἰς τὸ σῶμα οἰνοπνεύματος καὶ ὁ χρόνος ὅστις παρῆλθεν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τούτου.

5. Ἀποβολὴ τοῦ οἰνοπνεύματος.

Ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς ἐργάζεται διὰ νὰ μετατρέψῃ τὸ οἰνόπνευμα τοῦτο εἰς τροφὴν ἢ νὰ τὸ ἀποβάλῃ ἐκ τοῦ σώματος, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἐπιτυγχάνει μὲ κάπως ἀργὸν ρυθμόν. Εἶναι εὔκολον εἰς ἕν ἄτομον νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸν ὀργανισμόν του μίαν ποσότητα οἰνοπνεύματος ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπαλληφθῇ τοῦτο χρειάζονται ἀρκετὲς ὧρες.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀρχικῆς ἀπορροφήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος τὸ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τούτου ἄτομον εἶναι δυνατὸν νὰ αἰσθανθῇ ποίαν τινα μείωσιν τῶν ἱκανοτήτων του καὶ ἐν συνεχείᾳ καθ' ὃν χρόνον ἀποβάλλεται τὸ οἰνόπνευμα νὰ πιστεύσῃ ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐπίδρασίς του καὶ εἶναι τελείως νηφάλιος. Ἡ ἐντύπωσις περὶ νηφαλιότητος ἀποτελεῖ αὐταπάτην διότι τὸ ἄτομον τοῦτο συγκρίνει, ἐσφαλμένως, τὴν

κατάστασίν του ταύτην μὲ τὴν προτέραν τῆς πλήρους ἐξάψεως. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι νηφάλιος, ἀλλ' ἁπλῶς ὅτι βελτιοῦται ἡ κατάστασίς του. Ἡ ἐσφαλμένη αὐτὴ σύγκρισις εἶναι συνήθως ἐπικίνδυνος.

Τὸ οἰνόπνευμα μετατρέπεται εἰς τροφὴν ὑπὸ τοῦ ἥπατος. Ἐπίσης ἀποβάλλεται διὰ τῶν πνευμόνων καὶ τῶν νεφρῶν. Διὰ τὴν ἀποβολὴν μιᾶς οὐγκιᾶς καθαροῦ οἰνοπνεύματος, μέσῳ τῶν τριῶν αὐτῶν ὀργάνων ἀπαιτοῦνται περίπου τρεῖς ὧρες. Διὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ οἰνοπνεύματος τοῦ περιεχομένου εἰς μίαν φιάλην μπύρας ἢ μίαν οὐγκιὰν οὐΐσκυ, χρειάζεται μία ὥρα.

6. Ἔρευναι καὶ παρατηρήσεις.

Ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ παρατηρήσεις ἀπέδειξαν πλήρως τὴν μείωσιν τῆς ἱκανότητος πρὸς ὁδήγησιν ὅταν τὸ ἄτομον εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Μία μελέτη γενομένη ἐπὶ περιπτώσεων χρήσεως μικροποσοτήτων οἰνοπνεύματος ἀπέδειξεν μείωσιν τῆς ἱκανότητος ὅσον ἀφορᾷ τὸν χειρισμὸν τοῦ πηδαλίου (τιμόνι). Οἱ ὑπὸ παρατήρησιν ὁδηγοὶ ἐνεφάνησαν συμπτώματα ἐπιβραδύνσεως τῶν ἐνεργειῶν των, ἀκόμη καὶ μὲ μικρὰν δόσιν οἰνοπνεύματος.

Ἄλλαι μελέται ἀπέδειξαν ὅτι ὁ κίνδυνος τοῦ ἀτυχήματος αὐξάνει μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσαγομένου εἰς τὸν ὀργανισμὸν οἰνοπνεύματος.

Μία μελέτη γενομένη εἰς τὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ κατάληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, ἕνα ἄτομον τὸ ὁποῖον ἔχει εἰς τὸ αἷμα του 0,15% καὶ ἄνω οἰνόπνευμα (περίπου 5—8 οὐΐσκυ) ὁ κίνδυνος ἀτυχήματος δεκαπλασιάζεται, ἐὰν ἔχῃ 0,10% (περίπου 3—6 οὐΐσκυ) τριπλασιάζεται, 0,5% (2—3 οὐΐσκυ) διπλασιάζεται (0,05% = 1 μέρος οἰνοπνεύματος εἰς 2000 μέρη αἵματος).

Ἡ ἔρευνα αὕτη ἀπέδειξεν ὅτι ἕνα καλὸς ὁδηγὸς ποὺ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑπολογίσῃ ταχύτητας, ἀποστάσεις καὶ ὅτι ἄλλο χρειάζεται διὰ ν' ἀντιδράσῃ ἐγκαίρως εἰς περιπτώσεις κινδύνου, μετὰ τὴν χρῆσιν ὀλίγων ποτῶν ὑφίσταται μείωσιν τῶν ἱκανοτήτων του καὶ καθίσταται ἕνας κακὸς ὁδηγός, ἐπικίνδυνος τόσον διὰ τὸν ἑαυτόν του ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἄλλους.

6. Τρόποι διαπιστώσεως τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ.

Αἱ ἐξετάσεις διὰ τὴν διαπίστωσιν ὑπάρξεως οἰνοπνεύματος ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ εἶναι δύο εἰδῶν. Ψυχοφυσικαὶ καὶ Χημικαί.

Α'. Ψυχοφυσικαὶ ἐξετάσεις.

Πρὸς διαπίστωσιν ἐὰν ἄτομόν τι εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν οἰνοπνεύματος δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἁπλαῖ μέθοδοι αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς κινητικῆς ἱκανότητος τοῦ ἐν λόγῳ ἀτόμου καὶ τὴν διαπίστωσιν τοῦ τρόπου λειτουργίας τῶν μυῶν. Βεβαίως τὰ συμπεράσματα τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν μεθόδων τούτων δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀπόλυτα, διότι εἶναι δυνατὸν τὰ παρατηρούμενα φαινόμενα νὰ ὀφείλωνται εἰς ἄλλην αἰτίαν ἐκτὸς τοῦ οἰνοπνεύματος π.χ. ναρκωτικά, φάρμακα κ.λ.π.

Αἱ μέθοδοι αὗται συνίστανται εἰς ἐξέτασιν τῶν ὀφθαλμῶν, δοκιμασίας τῆς ἰσορροπίας βαδίσματος καὶ μεταβολῆς, γραφῆς, ὁμιλίας κ.λ.π.

Β.' Χημικαὶ ἐξετάσεις.

Διὰ τῶν ἐξετάσεων τούτων ἀποδεικνύεται ἡ περιεχομένη εἰς τὰ ὑγρὰ τοῦ σώματος καὶ τὴν ἐκπνοὴν ποσότης οἰνοπνεύματος.

Αἱ ἀναφερθεῖσαι ἀνωτέρω ψυχοφυσικαὶ ἐξετάσεις εἶναι ἐμπειρικαὶ καὶ δὲν δύνανται νὰ μᾶς προσδιορίσουν τὴν ἐν τῷ ὀργανισμῷ περιεχομένην ποσότητα οἰνοπνεύματος.

Διὰ τῶν χημικῶν ἀναλύσεων ἀποδεικνύεται πλήρως ἡ κατηγορία ἀλλὰ καὶ ὁ κατηγορούμενος γνωρίζων τὰ ἀποτελέσματα παραδέχεται τὴν ἐνοχήν του.

Ὑπάρχουν τὰ κάτωθι εἴδη χημικῶν ἐξετάσεων:

1) Ἐξέτασις τῆς ἐκπνοῆς τοῦ ὑπόπτου.

Διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀνάλυσιν τῆς ἐκπνοῆς ὑπάρχει εἰδικὸν μηχάνημα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χειρισθῇ κάθε ἀστυνομικὸς μὲ ἐλαχίστην ἐκπαίδευσιν (μιᾶς ἡμέρας).

2) Ἐξέτασις τοῦ σιέλου.

Ἡ λῆψις τοῦ σιέλου δὲν ἀπαιτεῖ εἰδίκευσίν τινα, ἀλλ' ἡ ἐξέτασις δέον νὰ γίνῃ παρὰ χημικοῦ.

3) Ἐξέτασις τῶν οὔρων.

Ἡ λῆψις δὲν ἀπαιτεῖ εἰδίκευσιν, πλὴν ὅμως ἡ ἐξέτασις ἀπαιτεῖ χημικόν.

4) Ἐξέτασις αἵματος.

Τόσον ἡ λῆψις τοῦ αἵματος ὅσον καὶ ἡ ἐξέτασις ἀπαιτοῦν εἰδικευμένον προσωπικόν. Εἰς τὰς Η.Π.Α. χρησιμοποιοῦνται εὐρύτατα αἱ χημικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν καταδίκην προσώπων ὁδηγούντων ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

7. Πῶς δύναται ν' ἀντιμετωπισθῇ τὸ θέμα ἐν Ἑλλάδι.

Ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρούσης ἀνεφέρθη, ἐν Ἑλλάδι τὸ θέμα δὲν ἔχει διερευνηθῇ καὶ δὲν ἀντιμετωπίζεται ὡς πρόβλημα. Βεβαίως ἡ σχετικὴ νομοθεσία προβλέπει ποινὴν διὰ τοὺς ὁδηγοῦντας ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Παρὰ ταῦτα αἱ βεβαιούμεναι παραβάσεις εἶναι σπάνιαι ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν διενεργεῖται ὁ προσήκων ἔλεγχος διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοιούτων παραβατῶν.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι δύο εἶναι αἱ καταστάσεις πρὸς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ στραφῶσιν αἱ ἐνέργειαι τῆς Πολιτείας καὶ δὴ τῶν ὑπευθύνων ὀργάνων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος:

α) Σαφὴς καθορισμὸς τῆς παραβάσεως ἐν ἀνάγκῃ καὶ νομοθετικῶς, ἵνα διευκολυνθῇ τὸ ἔργον τῶν ὀργάνων τὰ ὁποῖα θὰ κληθῶσιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων. Εἰς τὰς Η.Π.Α. ἐδημιουργήθη θέμα ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τῆς Ἀστυνομίας νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἐξετάσεις ἄτομα πρὸς διαπίστωσιν τῆς παραβάβάσεως. Ἤδη εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν Πολιτειῶν ἐψηφίσθη νόμος βάσει τοῦ ὁποίου ἕκαστος ὑποψήφιος ὁδηγὸς λαμβάνει ἄδειαν ὁδηγήσεως, μόνον μὲ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἐλέγχου καὶ τῶν ἐξετάσεων πρὸς διαπίστωσιν τοιαύτης παραβάσεως εἰς τὸ μέλλον, ἄλλως πως δὲν τῷ χορηγεῖται ἡ ἄδεια. Χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα ἡ μέθοδος τῆς ἐξετάσεως τῆς ἐκπνοῆς, ἥτις εἶναι εὔκολος καὶ εἰς οὐδένα κίνδυνον ἐμβάλλει τὸ ἐξεταζόμενον πρόσωπον.

β) Ὠργανωμένη ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν διατάξεων παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων. Πρὸς τοῦτο δέον νὰ ἐφοδιασθῶσι ταῦτα διὰ τῶν καταλλήλων τεχνικῶν μέσων καὶ νὰ ἐκπαιδευθῶσι διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τούτων.

ΙΩΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους. Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

* "ΕΝΑ... "ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟ,, ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ,,

* "...ΔΙΑΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΣΤΡΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΟΚΑΚΙΑ ΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΛΟ ΠΟΙΜΕΝΑ...,,

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

«ΕΝΑ... «ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟ» ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ»

Στὴ γειτονιά μου μὲ λένε στραβόξυλο. Καὶ μὲ λένε ἔτσι γιατὶ καυγαδίζω τακτικὰ μὲ τοὺς ἀστυφύλακες, ποὺ κάθε τόσο καὶ λιγάκι μ' ἐνοχλοῦν μὲ ἀνόητες παρατηρήσεις. Ἀλλὰ ἐγὼ ἔχω τὴν συνείδησή μου ἥσυχη καὶ καθαρὴ ὅτι κάνω ἁπλῶς τὸ καθῆκον μου σὰν ἐλεύθερος ἄνθρωπος. Γιατὶ πρέπει νὰ παραδεχθῆτε ὅτι ἀνάμεσα στοὺς Νόμους καὶ τὶς πολλὲς Ἀστυνομικὲς Διατάξεις, ὑπάρχουν καὶ κάποιες ἄσκοπες καὶ ἀνόητες ἀπαγορεύσεις, ποὺ δὲν ἔχουν κανένα ἀπολύτως σκοπό.

Σοῦ λένε : «μὴν ὁπλοφορῆς». Αὐτὸ μάλιστα. Γιατὶ ἕνα κουμπούρι στὴν τσέπη σου εἶναι πάντοτε πειρασμός. Ἄνθρωπος εἶσαι, καὶ μάλιστα Ἕλληνας. Πιθερὰ ἔχεις, ἰδιοκτήτη στὸ σπίτι σου ἔχεις, νεῦρα ἔχεις... Κι' ἄν, μέσα ο' ὅλα, ἔχῃς κ'ἕνα κουμπούρι, τὸ πρᾶγμα καταντάει πολὺ ἐπικίνδυνο. Αὐτὸ μάλιστα. Ἐκεῖ ποὺ ἔχουν δίκηο τοὺς τὸ ἀναγνωρίζω. Ἀλλὰ ὅταν ἔχουν ἄδικο, θὰ τοὺς τὸ πῶ κι' ὁποιον πάρει ὁ χάρος, ποὺ λένε. Μά, γιὰ νὰ μὲ καταλάβετε καλύτερα ἀκοῦστε μιὰ περίπτωση...

«...Προχθὲς τὸ σούρουπο ἤμουνα σπίτι μου. Καὶ βιαστικὰ—βιαστικὰ ντυνόμουνα γιὰ νὰ προλάβω ἕνα ραντεβοῦ μου. Θἄχετε, τὸ λοιπόν, παρατηρήσει ὅτι ὅταν βιάζεσαι ὅλα σοὔρχονται ἀνάποδα. Δὲν βρίσκεις τὴ γραβάτα σου, ἢ φορᾷς ἀνάποδα τὸ πουκάμισό σου, ἢ βάζεις νὰ σιδερώσῃς τὸ καλό σου παντελόνι στὸ ἠλεκτρικὸ σίδερο καὶ τὸ καῖς. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ κακὰ μοῦ εἶχαν συμβῆ ἐμένα καὶ μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὰ νεῦρα μου. Ἔβριζα, μονολογοῦσα καὶ ζήταγα κάποιον νὰ τσακωθῶ, γιὰ νὰ ξεσκάσω. Μά, δυστυχῶς, ἤμουνα ὁλομόναχος στὸ σπίτι. Ὁ καλὸς ὅμως Θεὸς φαίνεται ὅτι μὲ λυπήθηκε καὶ μοὔστειλε ἐκεῖνον ἀκριβῶς ποὺ ζητοῦσα : ἕναν ἀστυφύλακα, ποὺ ἦρθε νὰ κτυπήσῃ τὴν πόρτα μου ἐκείνη τὴν κρίσιμη στιγμή...».

—«Βρὲ καλῶς τὸν λεβέντη, καὶ σὲ γύρευα!...».

—«Καλή 'σπέρα σας κύριε. Μὲ συγχωρεῖτε γιὰ τὴν ἐνόχληση. Σᾶς παρακαλῶ ποιὸς μένει σ' αὐτὸ τὸ σπίτι ;».

—«Ἡ Μαρία ἡ Πενταγιώτισσα».

—«Σᾶς παρακαλῶ πολὺ μὴν ἀστειεύεσθε. Σᾶς ρωτῶ ποιὸς κάθεται σ' αὐτὸ τὸ σπίτι».

—«Κανεὶς δὲν κάθεται. Ὅλοι ὄρθιοι εἴμαστε!».

—«Ὡραῖο τὸ καλαμπουράκι σας, Κύριε».

—«Ὥστε σ' ἄρεσε ; ἔ ;».

—«Μάλιστα».

—«Μπράβο! Λέγε τώρα τί θέλεις, πρὶν μὲ κάνῃς νὰ χάσω τὴν ὑπομονή μου».

—«Κάτι πολὺ ἁπλὸ ζητάω. Νὰ φτειάξετε τὰ παράθυρά σας».

—«Ὥστε νὰ φτιάξω τὰ παράθυρά μου θέλεις; ἔ ; Καὶ γιατὶ παρακαλῶ ;».

---

* Τὰ δύο αὐτὰ ἡμερολόγια τοῦ ἀστυφύλακος, μετεδόθησαν ἀπὸ τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ ἐγνώρισαν μεγάλην ἐπιτυχίαν. Εἰς τὸ πρῶτον : «Ἕνα... «στραβόξυλο» ἐξομολογεῖται» ἔλαβε μέρος ὡς ἀφηγητὴς καὶ πρωταγωνιστὴς ὁ Μίμης Φωτόπουλος καὶ συμμετεῖχεν ὁ Κώστας Κακαβᾶς. Εἰς τὸ δεύτερον «...Διαβαίνοντας στὶς στράτες καὶ τὰ σοκάκια σὰν τὸν καλὸ Ποιμένα...» ἔλαβαν μέρος ὁ Τρύφων Καρατζᾶς, ὁ Πέτρος Φυσούν, ὁ Στάθης Γαβάκης καὶ ὁ μικρὸς Ντῖνος Πηλός. Κείμενα Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ.

—«Γιατὶ τὰ παραθυρόφυλλά σας προεξέχουν ἀπὸ τὴν οἰκοδομικὴ γραμμὴ καὶ μπορεῖ νὰ τραυματίσουν ἕναν ἀθῷο περαστικό. Τί λέτε, κύριε; Δὲν πρέπει νὰ σκέφτεσθε λιγάκι καὶ τὴ ζωὴ τῶν συνανθρώπων σας ; Δὲν ζῆτε στὸ βουνό. Μέσα στὴν πρωτεύουσα ζῆτε καὶ ἔχετε ὡρισμένα καθήκοντα ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Θὰ λυπηθῶ πολὺ ἂν κάποτε βρεθῶ στὴν ἀνάγκη νὰ σᾶς κάνω μήνυση!».

—«Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὅλα σκοτείνιασαν γύρω μου. Ἡ ὑπομονή μου εἶχε ἐξαντληθῆ. Καί, παίρνοντας φόρα, ἄρχισα τὸν ἐξάψαλμο. «Ἄει πάγαινε ἀπ' ἐδῶ, χριστιανέ μου. Ἄκου λέει, νὰ διπλώσω τὰ παραθυρόφυλλά μου! Ναί, θὰ τὰ διπλώσω καὶ θὰ στὰ στείλω μ' ἕνα γραμματόσημο σπίτι σου. Ἄσε μας, κύριος, ἥσυχους καὶ δὲν ἔχουμε τὴν ὀρεξή σου. Ἀκοῦς ἐκεῖ! Προεξέχουν, λέει, τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς. Ξέχασα νὰ πάρω μεζούρα καὶ νὰ τὰ μετρήσω... Ἂν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ τραυματίσουν ἕνα περαστικό! Τί διάβολο τόσο στραβούλιακας θἄναι καὶ δὲν θὰ δῇ ὁλόκληρα παραθυρόφυλλα ; Ἂν ὅμως ὑπάρχῃ κανένας τέτοιος, καλύτερα, νὰ λείψῃ ἀπ' τὴν κοινωνία. Ἄσε μας, κύριος, ἥσυχους μὲ τὶς ἔξυπνες ἀπαγορεύσεις σου!!!» εἶπα καὶ ἔκλεισα μὲ πεῖσμα τὴν πόρτα μου. Ἐπὶ τέλους!!!».

...Αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο σκεφτόμουνα μισὴ ὥρα μετά, καθὼς ἔτρεχα νὰ προλάβω τὸ ραντεβοῦ μου, λίγο πάρα πάνω ἀπὸ τὸ σπίτι μου... Τὸ σκεφτόμουνα καὶ τὰ αἵματά μου ἄναβαν γιὰ καινούργιο καυγᾶ, ὅταν ξαφνικὰ δέχτηκα πάνω μου κάτι πολὺ βαρύ, ἔχασα τὴν ἰσορροπία μου καὶ ξαπλώθηκα φαρδὺς—πλατὺς στὸ πεζοδρόμιο, ἐνῶ ἀπὸ τὰ μοῦτρα μου ἔτρεχεν ἄφθονο αἷμα. Στρέφω τότε κατὰ πάνω γιὰ νὰ δῶ τὸ δράστη τῆς ἐπιθέσεως, καὶ βλέπω ἕνα τεράστιο παραθυρόφυλλο νὰ μὲ κυττάζῃ εἰρωνικά.

Μαζεύτηκε τότε κόσμος, βγῆκε κι' ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ σπιτιοῦ ἀτάραχος, ἔσκυψε, μὲ εἶδε καὶ ἔβαλε τὰ γέλια λέγοντας:

—«Ποῦ εἶχες τὸ μυαλό σου, χριστιανέ μου ; Στραβὸς εἶσαι ;».

—«Τότε ἔγινα ἔξω φρενῶν καὶ τοῦ φώναξα : «Δολοφόνε. Κακοῦργε. Μὲ σακάτεψες καὶ ζητᾶς καὶ τὰ ρέστα. Δὲν εἶδες ὅτι αὐτὰ τὰ ρημάδια τὰ παράθυρά σου προεξέχουν ἀπὸ τὴν οἰκοδομικὴ γραμμὴ καὶ μπορεῖ νὰ τραυματίσουν ἕναν ἀθῷο περαστικό ;... Νὰ σκέφτεσαι, καὶ τὴ ζωὴ τῶν συνανθρώπων σου. Δὲν ζῇς στὸ βουνό. Μέσα στὴν Ἀθήνα ζῇς κι' ἔχεις ὡρισμένα καθήκοντα ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ δὲν φταῖς ἐσύ. Φταίει ἡ Ἀστυνομία ποὺ δὲν σοῦ κότσαρε καμμιὰ μήνυση, νὰ καταλάβῃς». Ἔτσι δὲν εἶναι, κύριος ; «ρωτάω κάποιον ποὺ εἶχε ἔρθει ἀπὸ πάνω μου. Ἀλλά, γυρίζοντας τί νὰ δῶ ; Βλέπω τὸν ἀστυφύλακα ποὺ εἶχε ἔρθει προηγουμένως στὸ σπίτι μου καὶ μοῦ ἔκανε παρατήρηση γιὰ τὰ παραθυρόφυλλα ποὺ ἐξεῖχαν. Ἔσκυψα ντροπιασμένος τὸ κεφάλι. Ἐκεῖνος ὅμως, χαμογελῶντας, μὲ βοήθησε νὰ σηκωθῶ καὶ μὲ πῆγε στὸ σπίτι μου, ἀφοῦ πῆρε τὰ στοιχεῖα τοῦ ἄλλου. Κι' ὅταν φτάσαμε στὴν πόρτα μου, πρὶν νὰ μὲ καληνυκτίσῃ ἔσκυψε καὶ μοῦπε στ' αὐτὶ ἐμπιστευτικά :

—«Βλέπετε, κύριε, ὅτι μέσα στὴν κοινωνία θὰ ὑπάρχῃ πάντα κάποιος... «στραβούλιακας»...! Καὶ αὐτὸν πρέπει νὰ τὸν προστατεύουμε... Δὲν συμφωνεῖτε;...».

—«Αὐτὴ εἶναι ἡ περίπτωση ποὺ μοῦ συνέβη προχτές... Ἔχω, λοιπόν, ἢ δὲν ἔχω δίκῃο ὅταν λέω ὅτι ὑπάρχουν Ἀστυνομικὲς Διατάξεις ποὺ δὲν ἐξυπηρετοῦν τίποτε ; Καὶ δὲν κάνω καλὰ ὅταν τσακώνουμαι μὲ τοὺς ἀστυφύλακες ; Ἄκου, λέει, τὰ παραθυρόφυλλα νὰ μὴ προεξέχουν τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς!!! Κι' ἂν πῇς καὶ τίποτα σὲ λένε καὶ στραβόξυλο... Στραβόξυλο εἶπα α α !...».

***

«...ΔΙΑΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΣΤΡΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΟΚΑΚΙΑ ΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΛΟ ΠΟΙΜΕΝΑ...»

(Τὸ ἡμερολόγιο αὐτὸ ἀφιερώνεται μὲ θαυμασμὸ καὶ ἀγάπη σὲ κάθε ἀοτυφύ-

λακα, ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα διαλεχτὸ σύμβολο προσηλώσεως στὸ καθῆκον καὶ χριστιανικῆς αὐταπαρνήσεως).

...Εἶναι μιὰ νύχτα ἄγρια... μιὰ σκοτεινή, χειμωνιάτικη νύχτα... Ἕνας παγωμένος ἀγέρας δέρνει ἀλύπητα τὴν κοιμισμένη πόλι... Οὐρλιάζουν ἀγριεμένοι οἱ σκύλοι στὶς αὐλὲς. Στὸ δρόμο οὔτε ἕνας διαβάτης.. τὰ σπίτια σκοτεινά... Νύχτα βαρειά, καταθλιπτική.

...Βρίσκομαι ὁλομόχανος στοὺς δρόμους καὶ περπατῶ... Περίπου τέσσερις ὧρες ἀδιάκοπα περπατῶ, μέσα στὸ κοτάδι καὶ τὴν παγωνιά... Στὶς δύο τὰ μεσάνυχτα παρέλαβα ὑπηρεσία... κι' ἀπο κείνη τὴ στιγμὴ ἴσαμε τώρα δὲν στάθηκα οὔτε ἕνα λεπτὸ νὰ ξαποστάσω... Τὰ πόδια μου τὰ νοιώθω ὅλο καὶ πιὸ βαρειά. Τὰ χέρια μου εἶναι ξυλιασμένα. Κι' ὁ νοῦς μου τρέχει νὰ τρυπώσῃ μέσα στὶς ζεστὲς κάμαρες, πλάϊ σὲ πυρωμένες θερμάστρες, κάτω ἀπὸ ἕνα ζεστὸ πάπλωμα...

Ἄ! νάμουνα στὸ κρεβάτι μου αὐτὴ τὴν ὥρα!!!

...Ἡ ὥρα εἶναι 6 τώρα... 6 τὸ πρωΐ... Ἡ ὑπηρεσία μου τελείωσε πιά. Σκοτάδια πάντα μὲ τυλίγουν... Τὸ κρύο μὲ τυραννᾷ, καὶ παίρνω τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ μὲ βιαστικὰ βήματα... Ἔκανα τὸ καθῆκον μου ἀπέναντί σας... Ἐστάθηκα ἄγρυπνος φύλακάς σας μέσα στὴ παγωνιά... Ἔχω δικαίωμα τώρα νὰ πάω στὸ Τμῆμα ν' ἀναπαυθῶ. Ὅμως... ὁ ἀστυφύλακας δὲν ἔχει ὡρισμένες ὧρες δουλειᾶς... Θεωρεῖται πάντοτε καὶ παντοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ... Αὐτὸ μοῦ θυμίζει ἕνας πιτσιρῖκος ποὺ τρέχει κατὰ τὸ μέρος μου λαχανιασμένος... Μὲ πλησιάζει καὶ μὲ τρομαγμένη φωνὴ μὲ παρακαλεῖ νὰ σταθῶ...

—«Κύριε Ἀστυνόμε... Ψάχνω γιὰ σᾶς...».

—«Γιὰ μένα; τί σοῦ συμβαίνει παιδί μου;».

—«Εἶμαι ὁ Δημητράκης, κὺρ Ἀστυνόμε, ὁ ἔγγονος τοῦ μπάρμπα—Βαγγέλη τοῦ μπαλωματῆ... Τὸν ξέρετε... δὲν εἶναι ἔτσι;... Μά... κι' ἐμένα μὲ ξέρετε... Εἴχατε ἔρθει κάποτε στὴν κάμαρά μας, γιὰ νὰ μᾶς φέρετε κάποιο χαρτί... Θυμᾶστε;... Ζοῦμε μόνοι, οἱ δυό μας... Δὲν ἔχω μάννα καὶ πατέρα... Εἶμαι ὀρφανό... Ἐκεῖνος μὲ μεγάλωσε....».

—«Μὴ κλαῖς παιδί μου... Πές μου ἄφοβα. Τί σοῦ συμβαίνει;».

—«Νά... τὸ πρωΐ, κατὰ τὶς τρεῖς, μ' ἔπιασε ἕνας δυνατὸς πυρετός.... ἔκανα ἐμετό... πονοῦσα... Κι' ὁ παπποῦς μου ἀνησύχησε... Βγῆκε, λοιπὸν νὰ πάῃ νὰ φέρῃ ἕνα γιατρό... Μά, δὲν ξαναγύρισε ἀπὸ τότε... Καὶ φοβᾶμαι.... Δὲν ἔχω ἄλλον στὴ ζωὴ ἐκτὸς ἀπ' αὐτόν... Κάτι θὰ τοῦ συμβαίνῃ, κύριε Ἀστυνόμε... Κάτι κακό... Εἶναι τόσο γέρος καὶ ἀδύνατος!!!».

—«Ἡσύχασε, Δημητράκη... Ὁ παπποῦς σου εἶναι καλά... Θὰ γυρίσῃ!».

—«Ἀφοῦ δὲν γύρισε τόσην ὥρα;.... Φοβᾶμαι.... Κύριε Ἀστυνόμε, σᾶς παρακαλῶ πολὺ ἐλᾶτε νὰ ψάξουμε μαζὶ γιὰ νὰ τὸν βροῦμε!!! Μὴ τὸν ἀφήσετε νὰ πεθάνῃ μέσα στὴν παγωνιά!!!! Σᾶς παρακαλῶ πολύ... βοηθῆστε με... Ὁ παπποῦς μοῦλεγε πάντοτε νὰ τρέχω στὴν Ἀστυνομία ὅταν μοῦ συμβαίνῃ κάτι.... Γι' αὐτὸ ἤρθα σὲ σᾶς... Καλὰ δὲν ἔκανα;».

...Στάθηκα συλλογισμένος... Δεξιά, πολὺ κοντά μου, τὸ ζεστὸ κρεβάτι μου, ὁ θάλαμός μου, οἱ κοιμισμένοι συνάδελφοί μου... Κι' ἀριστερά, ποιὸς ξέρει ποῦ, μέσα στὸ σκοτάδι, ἴσως σὲ κάποιο χαντάκι, ὁ γέρος ποὺ κινδυνεύει. Ἀπὸ ἐδῶ ἢ ἀπ' ἐκεῖ;... Τότε ἡ καρδιά μου ζεστάθηκε ἀπότομα ἕνα φῶς ξεχύθηκε ἀπὸ τὸ λόφο.... Ἦταν ἐκεῖ τὸ ρημαγμένο παρεκκλήσι τοῦ Ἅη—Λιᾶ... Νόμισα γιὰ μιὰ στιγμὴ πὼς ἄκουσα ψαλτήρια.... κι' εἶδα λαμπάδες... Καὶ πάνω στὸν ξύλινο σταυρὸ εἶδα ὁλοζώντανον Ἐκεῖνον... τὸν Ποιμένα τὸν καλό... ποὺ ψάχνει, χρόνια καὶ χρόνια τώρα, στὶς λαγκαδιὲς καὶ τὰ φαράγγια νὰ βρῇ καὶ νὰ σώσῃ τὸ χαμένο πρόβατο. Κι' ὕστερα μοῦρθε στὴ θύμησῃ ὁ ὅρκος ποὺ ἔδωκα καθὼς ἔβγαινα ἀπ' τὴ Σχολή...

—«Καὶ βέβαια ἔκανες καλὰ παιδί μου, ποὺ ἦρθες σὲ μένα...» εἶπα, χαϊδεύοντάς του τὸ κεφάλι «πᾶμε νὰ βροῦμε τὸν παππού σου»...

...Μιὰ ἀστραπὴ καὶ μιὰ βροντὴ ἐσκέπασαν τὰ λόγια μου... κι' ὕστερα ἄρχισε νὰ βρέχῃ... Ἔβγαλα τότε τὸ ἀδιάβροχό μου καὶ τὄρριξα στὶς πλάτες τοῦ μικροῦ...

—«Σκεπάσου μ' αὐτό, παιδί μου, μὴ βραχῇς» τοῦ εἶπα...

—«Κι' ἐσεῖς ;».

—«Μὴν ἀνησυχῇς γιὰ μένα, Δημητράκη.... ἐγώ, ...ἐγώ... εἶμαι.... εἶμαι... «'Αστυνόμος». Μέ.... «φοβᾶται» ἡ βροχή.... Πᾶμε, λοιπόν!!!».

...Ἔτσι, ξεκινήσαμε μαζί, μὲ τὸ φακὸ ἀναμμένο, γιὰ τὴν ἀντικρυνὴ βουνοπλαγιά.

.....

Κοντεύει μεσημέρι... Ἕνα ζεστὸ μεσημέρι, μὲ ἥλιο καὶ μὲ διαβάτες νὰ περπατᾶνε ἀργὰ—ἀργὰ στοὺς δρόμους, σὰν νὰ θέλουν νὰ μαζέψουν ζέστη, ἀπόθεμα γιὰ τὸ κρύο ποὺ θὰ ἐπακολουθήσῃ τὸ βράδυ... Τίποτε δὲν ἀπέμεινε ἀπὸ τὴ χθεσινὴ καταιγίδα... Μονάχα οἱ βρεγμένοι δρόμοι θυμίζουν τὴν νεροποντή... Βρίσκουμαι σ' ἕνα νοσοκομεῖο, ἔξω ἀπὸ μιὰ ξύλινη πόρτα, μαζὶ μὲ τὸν Δημητράκη, τὸν ἔγγονο τοῦ μπάρμπα—Βαγγέλη τοῦ μπαλωματῆ.... Ἡσυχία βασιλεύει σ' ἐτοῦτο τὸν στενόμακρο διάδρομο, ποὺ τὸν διασχίζουν μονάχα βιαστικὲς ἀδελφὲς καὶ γιατροὶ ποὺ κουβεντιάζουν σιγαλά...

Δὲν ἔχω ἀκόμα κοιμηθῆ... Μά, δὲν νυστάζω.... Μὲ πνίγει ἡ ἀγωνία γιὰ τὴν κατάσταση τοῦ μπάρμπα—Βαγγέλη ποὺ τὸν ἔφερα πρὶν λίγες ὧρες ἐδῶ... Τὸν εἶχα βρῆ ἀναίσθητο μέσα σ' ἕνα χαντάκι... Θὰ ζήσῃ ἀρά γε ; Ὁ μικρὸς εἶναι δακρυσμένος, κι' ἔχει στηλώσει τὸ βλέμμα του στὴν ἀντικρυνὴ πόρτα.... Ἐκεῖ μέσα βρίσκεται ὁ παππούς του....

Καὶ οἱ στιγμὲς κυλοῦν ἀργὰ—ἀργά, μεγαλώνοντας τὴν ἀγωνία μας ὥσπου, ξαφνικά.... ἡ πόρτα ἀνοίγει κι' ὁ γιατρὸς μὲ πλησιάζει....

—«Ἡσυχᾶστε.... Δὲν εἶναι σοβαρὴ ἡ κατάστασή του.... Ἂν ἀργούσατε ὅμως νὰ τὸν βρῆτε τὰ πράγματα θὰ ἦταν πολὺ διαφορετικά.... Πηγαίνετε νὰ τὸν δῆτε γιὰ λίγο.... Ἀλλά, μὴν τὸν κουράσετε.... Καταλαβαίνω, βέβαια, τὴν ἀγωνία σας, ἀλλὰ εἶναι πολὺ κουρασμένος.... Χαίρετε....».

Αὐτὰ μᾶς εἶπεν ὁ γιατρός, κι' ἔκανε νὰ φύγῃ.... Μά, ἔκανε δύο—τρία βήματα καὶ κοντοστάθηκε.... Γύρισε κατὰ τὸ μέρος μου.... Στάθηκε λίγο ἀναποφάσιστος, κι' ὕστερα μὲ ρώτησε :

—«Πατέρας σας εἶναι ;».

—«Ὄχι γιατρέ μου.... Εἶναι παππούς τοῦ μικροῦ, καὶ μένει στὴν περιφέρειά μου....».

—«Δηλαδή.... Δὲν εἶσθε συγγενής του ;».

—«Ὄχι, γιατρέ μου....».

—«Δὲν εἶσθε συγγενής του; Τότε... τί εἶσθε;....».

—«Εἶμαι ἕνας ἀστυφύλακας.... Ἕνας ἀστυφύλακας τῆς γειτονιᾶς του.... Καταλάβατε, γιατρέ μου;....».

—«Ναί! Κατάλαβα πολλὰ πράγματα ποὺ δὲν τὰ εἶχα σκεφθῆ ὡς τὰ τώρα... Κατάλαβα, πρῶτα ἀπ' ὅλα, τί σημαίνει ἡ ἁπλῆ λέξη «ἀστυφύλακας» πόση ἀπέραντη κοινωνικὴ ἔννοια ἔχει... Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὸ μάθημα ποὺ μοῦ κάνατε... Δὲν πρόκειται νὰ τὸ ξεχάσω εὔκολα.... Χαίρεται, κύριε ἀστυφύλακα...».

...Βρήκαμε τὸν μπάρμπα—Βαγγέλη μέσα στὸ θάλαμο, ξαπλωμένο στὸ κρεβάτι του.... Ἦταν ὠχρὸς μὰ φωτίσθηκε ὁλόκληρο τὸ πρόσωπό του σὰν εἶδε τὸν ἔγγονό του.... Ὕστερα ἀγκαλιάστηκαν πολλὴ ὥρα, κι' ἔκλαψαν κι' οἱ δυὸ πολύ... Ἔκλαιγαν ἀπ' τὴ χαρά τους.... Ἐγὼ ἤμουν περιττός, αὐτὴν τὴν ὥρα, δὲν ἤξερα τί ἔπρεπε νὰ κάνω... Πλησίασα στὴν πόρτα καὶ τὴν ἄνοιξα ἀθόρυβα.... Πῆγα νὰ βγῶ, ἀλλὰ ἡ φωνὴ τοῦ μικροῦ μὲ ξαναγύρισε πίσω :

—«Κύριε 'Αστυνόμε, δὲν θὰ χαιρετήσετε τὸν παπποῦ μου :». Πλησίασα...

—«Τί κάνετε, κύριε ;».

—«'Ας εἶσαι καλὰ παιδί μου! ! ! Σὲ σένα χρεωστῶ τὴ ζωή μου!».

—«Μά... νομίζω ὅτι δὲν ἔκανα τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ καθῆκον μου».

—«Τὸ καθῆκον σας!!! Τί ὡραία λέξη, κύριε ἀστυφύλακα!!! Καὶ πόσο τὴν ζωηρεύει καὶ τὴν ὁμορφαίνει περισσότερο ὁ κάθε ἀστυφύλακας μιᾶς γειτονιᾶς!!! 'Ενας ἁπλὸς ἄνθρωπος εἶναι κι' αὐτὸς σὰν κι' ἐμᾶς.... 'Αλλὰ πόσο μεγάλα εἶναι τὰ ἔργα του!!! Καὶ τί δὲν τοῦ χρεωστᾶμε ὅλοι μας!!! βλέπω τοὺς ἀστυφύλακες ἔξω στοὺς δρόμους καὶ τοὺς καμαρώνω καὶ παίρνω θάρρος καὶ ξεκινῶ γιὰ τὴν δουλειά μου χαρούμενος.... Γιατὶ αὐτοὶ μοῦ θυμίζουν ὅτι ἡ ἀγάπη δὲν χάθηκε ἀπ' τὴν ζωή μας, καθὼς ἀδιάκοπα θυσιάζονται γιὰ μᾶς γιὰ τὴν εὐτυχία μας.... Νάχῃς τὴν εὐχή μου, παιδί μου...».

...Σὲ λίγο ἔφυγα ἀπ' τὸ νοσοκομεῖο... Πῆρα καὶ τὸ Δημητράκη μαζί μου... Τὸν πῆγα στὸ Τμῆμα καὶ φάγαμε στὸ ἑστιατόριο μαζί.... Κι' ὅταν οἱ συνάδελφοί μου μάθανε τὴν ἱστορία του κάνανε ἕνα πρόχειρο ἔρανο μεταξύ τους καὶ τοῦ ἔδωσαν λίγα λεπτὰ ποὺ μάζεψαν....

...'Ετσι, δὲν κοιμήθηκα τὸ μεσημέρι.... Καὶ τὸ ἀπόγευμα ἤμουνα πάλι ὑπηρεσία.... Τὸ βράδυ πῆγα στὸ νοσοκομεῖο νὰ δῶ τὸν μπάρμπα—Βαγγέλη.... Τὸν βρῆκα μιὰ χαρά.... Κάθισα κοντά του ἀρκετὴ ὥρα.... Κι' ὅταν, ἀργὰ γύρισα στὸ Τμῆμα γιὰ νὰ κοιμηθῶ, μοῦ φάνηκε σὰν πουπουλένιο τὸ στρῶμα μου...Μιὰ γαλήνη εἶχε κυριεύσει τὴν καρδιά μου.... Καὶ μιὰ χαρὰ μαζί.... Δὲν νύσταξα... Στάθηκα ἔτσι ἄγρυπνος ὡς τὶς 2 τὰ μεσάνυχτα, ὅταν ἄλλοι συνάδελφοί μου σηκώθηκαν γιὰ νὰ παραλάβουν ὑπηρεσία.... Τοὺς εἶδα νὰ βγαίνουν καὶ ἔννοιωσα περηφάνεια γι' αὐτοὺς καὶ γιὰ τὸ Σῶμα ποὺ ὑπηρετῶ... Αὐτοὶ οἱ 5—6 συνάδελφοί μου θὰ βγοῦν ἔξω στοὺς δρόμους γιὰ νὰ μετρηθοῦν μὲ τὴ νύχτα, μὲ τὴ παγωνιά, μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως.

...Καὶ θὰ γυρίζουν στὶς στράτες καὶ τὰ σοκάκια, σὰν τὸ καλὸ ποιμένα, ψάχνοντας νἄβρουν τὸ χαμένο πρόβατο....

Μοῦ γεννήθηκε τότε ἡ ἐπιθυμία νὰ ψάλλω, μέσα στὴν νύχτα, κάποιον ψαλμό, γιὰ τὸ Θεό μου, ποὺ ἄφησε γιὰ ὑποθήκη του ἐτοῦτα τὰ πανέμορφα λόγια :

«'Εντολή καινὴ δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους...». Ναί, τὰ βήματα κάθε ἀστυφύλακα, κατευθύνει τῆς ἀγάπης ἡ γλυκόλαλη καὶ χιλιοτραγουδισμένη ἐντολή...

...Αὐτὸ μὴ τὸ ξεχνᾶτε ποτέ...

Σ. ΠΗΛΟΣ

* ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ
* ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ
* ΣΥΝΤΟΜΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

—Ἕνα ἥσυχο βράδυ τοῦ Φεβρουαρίου ἔλαβε χώραν στὴν Ἀθήνα μιὰ σοβαρὴ καὶ θρασυτάτη κλοπὴ διὰ ρήξεως, ἀπὸ τὸ κατάστημα Ἀναστασίου Γουτάκη, ποὺ βρίσκεται τὴν ὁδὸ Σταδίου ἀρ. 49.

Εὐθὺς ὡς κατηγγέλθη ἡ κλοπή, ἡ Ἀστυνομία ἐτέθηκε σὲ κίνηση, ἀκολουθοῦσα ἐπιστημονικὰς μεθόδους, γιὰ νὰ τεθῇ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ δράστου.

Πρώτη δουλειὰ σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις εἶναι ἡ αὐτοψία τοῦ τόπου τοῦ ἀδικήματος. Ἀπ' αὐτὴν θὰ ξεπηδήσῃ κάποια φωτεινὴ ἀχτίδα γιὰ νὰ φωτίσῃ—ἔστω καὶ ἀμυδρὰ—τὴ σκιὰ τοῦ φεύγοντος δράστου.

Ἡ αὐτοψία διὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων, εἶναι μιὰ ἐπιστημονικὴ ἐργασία καὶ γίνεται μὲ μέθοδο, ὑπομονή, προσοχὴ καὶ λεπτότητα. Ἔτσι τὰ ἀποτελέσματά της εἶναι τὶς περισσότερες φορὲς σημαντικὰ καὶ ἀξιόλογα.

Καὶ στὴν προκειμένη ὑπόθεση, ἡ μεθοδικὴ αὐτοψία ὡδήγησε τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ ἐπελήφθησαν στὸν ὀρθὸ δρόμο τῆς ἐξιχνιάσεως τοῦ ἀδικήματος.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα τοὺς βοήθησε νὰ σχηματίσουν μιὰ σωστὴ ἰδέα γύρω ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ ἐκινήθη καὶ ἔδρασεν ὁ δράστης.

Τὸ συμπέρασμα, λοιπόν, ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὴν αὐτοψία ἦταν τὸ ἑξῆς :

Ὁ δράστης εἶχε κρυφτῇ ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα μέσα στὸ μέγαρο, ὅπου βρίσκεται τὸ κατάστημα Γουτάκη. Ἀπ' τὸν κρυψῶνα του βγῆκε τὸ βράδυ καὶ μ' ἕνα ἀντικλείδι ἄνοιξε τὸ κτηματομεσιτικὸ γραφεῖο τοῦ Κωσταρᾶ, ποὺ βρίσκεται δίπλα. Ἀπ' ἐκεῖ ἔφθασε στὴ μαρκίζα τοῦ καταστήματος Γουτάκη, μέσα στὸ ὁποῖο μπῆκε, ἀφοῦ παρεβίασε τὸ παράθυρο τοῦ φεγγίτου.

Ἔτσι, ἡ πρώτη φάση τῆς ἐγκληματικῆς ἐπιχειρήσεως ἐτερματίσθηκε ἐπιτυχῶς γιὰ τὸ δράστη, ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ ἄνοιξε τὴν ταμιακὴ μηχανὴ τοῦ καταστήματος καὶ τὸ συρτάρι τοῦ ταμείου καὶ πῆρε ἀπὸ μέσα 41.439 δραχμὲς σὲ μετρητὰ καὶ μιὰ χρυσῆ λίρα Ἀγγλίας. Φαίνεται δὲ ὅτι ὕστερα ἔβγαλε τὸ σακκάκι του καὶ τὸ ἄφησε στὸ μαγαζὶ καὶ ἀντ' αὐτοῦ πῆρε ἕνα ἄλλο καινούργιο. Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ μὲ τὸ παντελόνι του. Ἐπίσης πῆρε μιὰ καμπαρντίνα καὶ μιὰ ρεμπούπλικα. Ὡμορφοντυμένος, λοιπόν, καὶ...γοητευτικὸς ὁ κλέπτης ἐπῆρε τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ, ἀφήνοντας μέσα στὸ μαγαζὶ-ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σακκάκι καὶ τὸ παντελόνι του—ἕνα ζευγάρι παπούτσια, τὰ διαρρηκτικά του ἐργαλεῖα, δηλαδὴ κατσαβίδια, σουγιάδες, κλειδιὰ καὶ ἄλλα ἴχνη τῆς διελεύσεώς του.

Αὐτὰ ἀπέδειξεν ἡ αὐτοψία.

Κι' ὕστερα ἄρχισε γιὰ τὴν Ἀσφάλεια καὶ τὴν Δ|νσιν Ἐκγληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν μιὰ σοβαρὴ καὶ κοπιώδης δουλειά, ἕνα ἀνθρωποκυνηγητό. Ἡ μᾶλλον τὸ κυνήγι μιᾶς σκιᾶς...

Ἔτσι καταρτίσθηκαν συνεργεῖα ὑπαλλήλων καί, βάσει τῶν ἀνευρεθέντων εἰς τὸν τόπον τῆς διαρρήξεως ἀντικειμένων καὶ ἰχνῶν, ἐνεργοῦντο ἀναζητήσεις γιὰ τὴν ἀνακάλυψη καὶ σύλληψη τοῦ δράστου.

Οἱ «κυνηγοὶ τοῦ ἐγκλήματος» ἐπὶ τὸ ἔργον!!!...

Καὶ ὁ δράστης ἐξακολουθοῦσε νὰ παραμένῃ ἄγνωστος. Ὄχι γιὰ πολλὲς ὧρες γιατὶ ἡ Ἀσφάλεια χάρις καὶ στὴν πολύτιμη συμβολὴ τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Δ|νσεως Ἐκγληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐπέτυχε τὴν ἀνακάλυψη τοῦ δράστου

ὅτις ἦτο ὁ Δουλάμης Χαράλαμπος τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Πετρούλας, γεννηθείς τῷ 1940, εἰς Πετρίτσιον—Μεσσηνίας, ἀγνώστου διαμονῆς...

Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἄρχισε ἕνα νέο κυνηγητὸ γιὰ τὴν ἀνεύρεσή του.

Ἐπὶ τέλους τὰ λαγωνικὰ τῆς Ἀσφαλείας δὲν κυνηγοῦσαν μιὰ σκιά, ἀλλὰ ἕναν ἄνθρωπο. Κι' αὐτὸ κάτι ἦταν.

Ἐνεργήθηκε συγχρόνως ἔλεγχος στὸν ἀτομικό του φάκελλο, ἀπ' ὅπου διεπιστώθη ὅτι ὁ Δουλάμης εἶχε κρατηθῆ, τὸν Αὔγουστο τοῦ 1960, στὶς φυλακὲς Ἀβέρωφ, ἐκτίσας ὀλιγοήμερη φυλάκιση, κατόπιν καταδίκης γιὰ ὑπεξαίρεση. Σημειωτέον ὅτι ποτὲ δὲν εἶχε στὸ παρελθὸν κατηγορηθῆ γιὰ κλοπή, κανεὶς ἀστυνομικὸς δὲν τὸν γνώριζε καὶ δὲν ἦταν φωτογραφημένος στὴ Σήμανση. Ἐπειδὴ ὅμως, κατὰ τὴν ἀποφυλάκισή του εἶχε δηλώσει ὡς διεύθυνση κατοικίας του ἕνα σπίτι στὴν ὁδὸν Ἁγίας Λαύρας ἀρ. 20, ἀναζητήθηκε ἐκεῖ, ὅπου διαπιστώθηκε ὅτι εἶχε μετοικήσει εἰς ἄγνωστη διεύθυνση. Αὐτὲς ἦταν οἱ δυσκολίες ποὺ συνήντησε ἡ Ἀσφάλεια. Φαντομᾶς ὁ καταζητούμενος. Τὴ γλύτωσε, λοιπόν; Μπά! Δὲν γλυτώνει κανεὶς κακοποιός, ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια!

Ἡ ἀναζήτησις συνεχίσθηκε προσεκτικὰ καὶ ἐπίμονα, σ' ὁλόκληρη τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ εἰδικώτερα στὰ σημεῖα, ὅπου συχνάζουν οἱ συμπατριῶτες του, στοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς, στὰ πρακτορεῖα λεωφορείων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων κ.τ.λ.

Ἐπίσης ἀναζητήθηκε καταλλήλως στὰ ἀδέλφια του, ποὺ διαμένουν στὴν Γλυφάδα καὶ στὰ Ν. Λιόσια, ἀλλὰ ἐκεῖ διαπιστώθηκε ὅτι ὁ Δουλάμης δὲν διατηροῦσε ἀγαθὲς σχέσεις μὲ τ' ἀδέλφια του.

Ὅποτε ἡ Ἀσφάλεια ἐσχημάτισε τὴν βεβαιότητα, ὕστερα ἀπὸ τὶς ἄκαρπες αὐτὲς ἀναζητήσεις, ὅτι κατέφυγε στὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, καὶ ἔτσι ἔγινε τηλεφώνημα στὸ Σταθμὸ Χωρ/κῆς Χατζῆ-Μεσσηνίας καὶ τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας Καλαμάτας, ὅπου ἐγνωστοποιήθηκαν τὰ στοιχεῖα ταυτότητος καὶ ἡ περιβολή του, καὶ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ διανυκτερεύῃ σὲ ξενοδοχεῖο μὲ ψεύτικα στοιχεῖα ταυτότητος. Ἔτσι καὶ ἔγινε. Ὁ Δουλάμης, εἶχε διανυκτερεύσει σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τῆς Τριπόλεως μὲ τὸ ψευδώνυμο: Παναγιωτόπουλος. Ἐκεῖ συνελήφθη καὶ ἀπεστάλη συνοδείᾳ τὴν ἄλλη μέρα στὴν Ἀσφάλεια, μὲ τὰ κατασχεθέντα ἐπ' αὐτοῦ χρήματα καὶ πράγματα.

Μετὰ τὴ σύλληψή του, ὑπεβλήθη ὁ Δουλάμης σὲ πολύωρη ἐξέταση ἀπὸ τὴν ὁποίαν διαπιστώθηκε ἡ ἐνοχή του, κατόπιν ὁμολογίας του.

Κατεσχέθησαν στὰ χέρια του, καὶ ἀπεδόθησαν στὸν παθόντα Γουτάκη : α) Τριάντα ἑπτὰ χιλιάδες ἑπτακόσιες ἑβδομῆντα δραχμὲς, β) μία χρυσῆ λίρα Ἀγγλίας, γ) μιὰ καμπαρντίνα, δ) ἕνα σακκάκι, ε) ἕνα παντελόνι, στ) ἕνα καπέλλο, ζ) μιὰ βαλίτσα καὶ ἕνα μπουκάλι κρασί.

Ὁ Δουλάμης ἀνακρινόμενος, ὡμολόγησε ἄλλες δύο κλοπὲς ποὺ εἶχε διαπράξει προσφάτως.

Ἔτσι ἀπεστάλη συνοδείᾳ στὸν κ. Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν, καὶ ἐτέθη τέρμα στὴν ἐγκληματική του δράση.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Χαραλάμπους Δουλάμη ποὺ δὲν τὰ κατάφερε νὰ μείνῃ ἄγνωστος, μέχρι τὸ τέλος, γιατὶ τὰ λαγωνικὰ τῆς Ἀσφαλείας τὸν ξετρύπωσαν ἀπ' τὸν κρυψῶνα του.

Κι' αὐτὴ ἡ ἱστορία εἶναι ἀρκετὰ ἐνδεικτικὴ τῆς ἱκανότητος τῶν ἀνθρώπων, στὰ χέρια τῶν ὁποίων ἔχει ἐμπιστευθῆ ἡ κοινωνία τὴν ἀσφάλειά της.

Οἱ ἐπιτυχίες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλη. Τὸ ἄγρυπνο μάτι της ἔχει τὴν δύναμη νὰ τρυπᾷ τὰ σκοτάδια τοῦ μυστηρίου, νὰ ξεχωρίζῃ τὶς σκιὲς τοῦ ὑποκόσμου καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τοὺς κακοποιοὺς νὰ βλάπτουν τοὺς συνανθρώπους τους. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πλευρᾶς

ἀστυνομεύσεως ἀνήκει στὶς πιὸ εὐνομούμενες πόλεις τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Γιατὶ ἔχει μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες ἀστυνομίες.

Ἂς κλείσουμε τώρα, τὸ θέμα αὐτὸ μὲ μιὰ ἀκόμη ἐπιτυχία τῆς Ἀσφαλείας, λιγώτερο βέβαια ἐντυπωσιακή, ἀλλὰ ἐξ ἴσου σοβαρὴ καὶ ἀξιόλογη.

—Πρόκειται διὰ τὴ σύλληψη τοῦ σεσημασμένου πορτοφολᾶ Σωτηρίου ἢ Καραγιάννη ἢ Ριρίδη ἢ Ριρίκα Γεωργίου τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Μαρίας ἐτῶν 34, ἐκ Πειραιῶς, κατοίκου Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς, χωρὶς μόνιμη κατοικία, τὸν ὁποῖον κατέλαβεν ἐπ' αὐτοφώρῳ ὁ ἀστυφύλαξ Κ 586 Μιχαλόπουλος Ταξίαρχος νὰ ἐπιχειρῇ νὰ κλέψῃ χρήματα ἀπὸ ἕνα ἐπιβάτη λεωφορείου, γραμμῆς Ἀθηνῶν—Λόφου Ἀξιωματικῶν, τὴν 14.35′ ὥραν τῆς 11–2–1961. Σημειωτέον ὅτι ὁ κλέπτης αὐτὸς θεωρεῖται ὕποπτος καὶ ἄλλων κλοπῶν χρημάτων, εἰς βάρος ἀφελῶν.

Ἔτσι, σὲ κάθε τομέα τῆς ἀρμοδιότητός της ἡ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν δ ι α κ ρ ί ν ε τ α ι καὶ δίνει ἀδιάκοπα δείγματα τῆς ἀξίας καὶ τῶν ἱκανοτήτων της.

Τῆς εὐχόμεθα συνεχεῖς ἐπιτυχίες.

***

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

—Ἡ Ὑπηρεσία Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος λειτουργεῖ μὲ ὑποδειγματικὸ τρόπο καὶ δεσπόζει ἐπιτυχῶς στὸ νευραλγικὸ σημεῖο ποὺ τὴν ἔχει τοποθετήσει ἡ πολιτεία. Τὸ ἔργο της εἶναι σοβαρὸ καὶ κοινωνικῶς πολύτιμο. Γι' αὐτὸ σήμερα ἡ στήλη αὐτὴ θὰ σταθῇ νὰ ρίξῃ μερικὲς ματιὲς στὴν πολύμορφη δράση της.

—Μιὰ ἀνάκρισις. Μιὰ δύσκολη ἀνάκρισις στὰ γραφεῖα τῆς Υ.Π.Ε.Ν. Αὐτὸ ἀπασχολοῦσε τὸν συνάδελφο τῆς Ὑπηρεσίας ὅταν πήγαμε νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦμε. Ἀφοροῦσε τὴν εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὴ Γερμανία ἑνὸς μεταχειρισμένου ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου, μάρκας OPEL OLYMPIA. Καὶ ἡ ὑπόθεση ἔχει περίπου ὡς ἑξῆς, χρονογραφικῶς :

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1957 ὁ Ν.Κ. πῆγε στὴ Γερμανία καὶ ἀγόρασε ἀπὸ ἐκεῖ ἕνα αὐτοκίνητο, μὲ συνάλλαγμα ποὺ τὸ ἐξήγαγε «λάθρα» ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ὁποῖον ὑπολογίζεται σὲ 580 δολλάρια Η.Π.Α. Αὐτὸ τὸ αὐτοκίνητο τὸ ἔφερε στὴν Ἑλλάδα σιδηροδρομικῶς καὶ τὸ ἄφησε σὲ ἀκινησία μέσα στὸ Τελωνεῖο τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, χωρὶς νὰ τὸ ἐκτελωνίσῃ, γιατὶ εἶχε πρόθεση νὰ τὸ πουλήσῃ.

Πράγματι τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἑπομένου ἔτους τὸ ἐπώλησεν εἰς τὴν Ι.Ρ. ὁ σύζυγος τῆς ὁποίας συνεφώνησε τὴν ἀγορὰ μετὰ τοῦ εἰσαγωγέως Ν.Κ. Τὸ αὐτοκίνητον ἐμεσίτευσεν εἰς αὐτοὺς ὁ Π.Α., ὁ ὁποῖος μέχρι πρό τινος διετήρει μεσιτικὸν γραφεῖον ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως αὐτοκινήτων στὴν Ἀθήνα. Ὁ ἀγοράσας ὅμως τὸ αὐτοκίνητον ὅταν πῆγε στὸ Τελωνεῖο τὸ ἀγόρασε καὶ τὸ ἐκτελώνισε ἐπ' ὀνόματι τῆς συζύγου του, ἡ ὁποία—κατόπιν συμφωνίας—ὑπέγραψε ψευδῆ δήλωσιν στὸ Τελωνεῖο Ἀθηνῶν ὅτι τὸ αὐτοκίνητον τῆς ἀπεστάλη ἀπ' τὴ Γερμανία ἀπὸ κάποιο συγγενῆ της δωρεάν. Ὕστερα, ὅμως, ὅταν ἐκλήθη στὴν Ἀστυνομία, ὑπέγραψε ἄλλη ψευδῆ δήλωση, εἰς τὴν ὁποίαν ὁμολογεῖ ὅτι τὸ αὐτοκίνητο τὸ ἀγόρασε αὐτὴ ἀπὸ τὸν Ν.Κ. Τέλος, τόσον αὐτή, ὅσον καὶ ὁ ἄνδρας της ὡμολόγησαν τὴν ἀλήθεια, σὲ τρίτη κατάθεση.

Ὁ δράστης Ν.Κ., ὅμως, κληθεὶς στὴν Ἀστυνομία, ὑπέγραψε ψευδῆ δήλωσιν ὅτι τὸ αὐτοκίνητο τὸ ἀγόρασε στὴ Γερμανία μὲ τὸ ταξιδιωτικό του συνάλλαγμα ποὺ τοῦ ἐχορήγησεν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἰσχυρισθεὶς ὅτι δὲν τὸ κατανάλωσε, φιλοξενηθεὶς σὲ μιὰ φιλική του οἰκία. Ἔτσι, ἐναντίον του καὶ ἐναντίον τῆς ἀγοραστρίας κυρίας ἀπηγγέλθη κατηγορία, ἐπὶ παραβάσει τοῦ Ν. 5422/32 «περὶ προστασία τοῦ Ἐθνικοῦ Νομίσματος κ.τ.λ.

Τέτοιες ὑποθέσεις ἀναρίθμητες στὰ γραφεῖα τῆς Υ.Π.Ε.Ν. Νὰ μερικὲς ἐπὶ τροχάδην.

...«Ἡ Σ.Ρ., τυχοῦσα ἀδείας εἰσαγωγῆς ἑνὸς αὐτοκινήτου, δὲν εἰσήγαγε τοῦτο...».

...«Ὁ Θ.Μ., ἠγόρασεν ἐν Γερμανίᾳ αὐτοκίνητον διὰ συναλλάγματος λάθρα ἐξαχθέντος...».

«Ὁ Β.Γ., τυχὼν ἀδείας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ Τσεχοσλοβακίας θηλαστήρων ἐξ ὑάλου ἀξίας $ 154.32 δὲν εἰσήγαγε τούτους...».

...«Ὁ Μ.Β., τυχὼν ἀδείας εἰσαγωγῆς ἐκ Γερμανίας διαμορφωτῆρος γαιῶν ἀξίας $ 13.967,82 δὲν εἰσήγαγε τοῦτον...».

***

ΣΥΝΤΟΜΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Μιὰ πραγματικὴ ἀνθρωποθάλασσα κατέκλυσε, τὸ τελευταῖο Σαββατοκύριακο τῆς Ἀποκριᾶς, τὴ γραφικὴ καὶ ὄμορφη πρωτεύουσα τοῦ Μωρηᾶ, γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ καὶ νὰ λάβῃ μέρος στὶς ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ Καρναβαλιοῦ, ποὺ γνώρισεν ἐφέτος μιὰ ξεχωριστὴ ἐπιτυχία. 170 πούλμαν, 110 λεωφορεῖα, 1.700 ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα, πολλὲς αὐτοκινητάμαξες καὶ ἔκτακτοι συρμοὶ μετέφεραν 50.000 περίπου ἐπισκέπτας, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ ξένοι περιηγηταὶ ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων, μερικοὶ διπλωμάται καὶ διεθνεῖς προσωπικότητες, ὅπως ὁ πρῖγκιψ Χαμὶτ Ριζᾶ Παχλεβῆ, νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Σάχη τῆς Περσίας.

Ἡ περιγραφὴ τῆς μεγαλειώδους παρελάσεως τοῦ Καρναβάλου, ποὺ ἔφτανε περίπου τὰ τρία χιλιόμετρα σὲ μῆκος, τοῦ γλεντιοῦ ποὺ ἀκολούθησε καὶ τῆς νυκτερινῆς διελεύσεως τῶν φωταγωγημένων ἁρμάτων, δὲν ἀνήκει στὴν ἁρμοδιότητα τῆς στήλης αὐτῆς, ποὺ ἀποστολή της εἶναι νὰ μνημονεύῃ τὰ ἀστυνομικὰ μόνον γεγονότα τοῦ δεκαπενθημέρου.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ θέλουμε ν' ἀναφέρουμε, καὶ νὰ ὑπογραμμίσουμε μὲ χαρά, εἶναι ἡ ὑποδειγματικὴ τάξη, ποὺ ἐτηρήθη καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῶν λαϊκῶν αὐτῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πατραϊκὸς τύπος ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπιση τοῦ σοβαροῦ προβλήματος τῆς τάξεως, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη μὲ τὴν πολυκοσμία καὶ τὴν πολυθόρυβη κίνηση ἀνθρώπων καὶ μηχανῶν. Εὐσταλεῖς, εὐγενέστατοι, ἱκανοὶ καὶ εὐσυνείδητοι οἱ πόλισμαν τῶν Πατρῶν ἐπεβεβαίωσαν μὲ τὸν πιὸ πειστικὸ τρόπο τὴν μεγάλη ἀξία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον στὸν τομέα τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας ἰδιαιτέρως διακρίνεται.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ στήλη αὐτὴ νοιώθει τὴν ὑποχρέωση νὰ στείλῃ τὰ συγχαρητήρια καὶ τὴν ἀγάπη της πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους τῶν Πατρῶν καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσῃ ὅτι ἡ ἀρίστη τους ἀπόδοση παρακολουθεῖται μὲ θαυμασμὸ καὶ ἱκανοποίηση ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς τῶν Ἀθηνῶν. Τοὺς εὐχόμαστε συνεχεῖς ὑπηρεσιακὲς ἐπιτυχίες, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Στὴν Ἀστυνομικὴ Λέσχη τοῦ Πειραιῶς, ποὺ εἶχε θαυμάσια διακοσμηθῆ διωργανώθηκε τὸ Σαββατοκύριακο τῆς Τυρινῆς μιὰ ἐπιτυχημένη ἀποκριάτικη ἑορτή, ποὺ πῆρε οἰκογενειακὸ χρῶμα καὶ στὴν ὁποίαν ἔλαβαν μέρος ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος Πειραιῶς. Στὴ γιορτὴ αὐτὴ ἐπεκράτησε κέφι καὶ ἐνθουσιασμός, τὴν ἐτίμησε δὲ μὲ τὴν παρουσία του, ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δημ. Ἀλιμπράντης, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη εἰς τοὺς παρευρισκομένους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ὅτι θὰ συμβάλῃ προσωπικῶς διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς Λέσχης σὲ νεόδμητο, καταλληλότερο οἴκημα. Ἐπίσης ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι θὰ τὴν ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς, γιὰ τὴν ἐπίπλωση καὶ διακόσμηση τῶν αἰθουσῶν της, ὥστε νὰ καταστῇ ἕνα εὐχάριστο καὶ τελείως συγχρονισμένο ἀστυνομικὸ ἐντευκτήριον. Τοὺς λόγους τοῦ κ. Ἀλιμπράντη ἐκάλυψαν θερμὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Γαζίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀβύδου 6, στὰ Κουπόνια.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία, στὸ γνωστὸ κοσμητικὸ δενδρύλλιο, τὴν ἀκακία τὴν φαρνεσιανή.

Γαλανοῦ.

Βρίσκεται παραπλεύρως στὴν Ἁγία Αἰκατερίνη τῆς Πλάκας κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁλοῦ Λυσικράτους 5.

Ὁ Γαλανὸς Δημήτριος, διάσημος Ἀθηναῖος λόγιος, γεννήθηκε τὸ 1760 καὶ πέθανε τὸ 1833. Πηγαίνοντας στὴν Καλκούτα, ἔμαθε τὴν σανσκριτικὴ καὶ τὶς Ἀνατολικὲς γλῶσσες. Ἀργότερα ἔγινε βραχμᾶνος στὸ Μπενάρες. Τὸ ἥμισυ τῆς μεγάλης του περιουσίας, ἄφησε στὸ Πανεπιστήμιο τῶν Ἀθηνῶν.

Γαλαξειδίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δαμβέργη, στὰ Θυμαράκια.

Τὸ Γαλαξείδιον, κοινῶς Γαλαξείδι, εἶναι παράλιος κωμόπολις τῆς Ἐπαρχίας Παρνασσίδος, τοῦ νομοῦ Φθιωτιδοφωκίδος. Εἶναι κτισμένο στὴν περιοχὴ τῆς ἀρχαίας Οἰάνθης ἢ Διανθείας, τὴν δὲ ὀνομασία του ὀφείλει στὴν οἰκογένεια Γαλαξείδη, ποὺ ἀναφέρεται κατὰ τὸν 10ον μ.χ. αἰῶνα. Κατὰ καιροὺς ἐδέχθη τὴν ἐπίθεσι διαφόρων ἐπιδρομέων, κατὰ δὲ τὸ 1821 ἐπυρπολήθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ξανακτίσθηκε ἐπὶ βασιλείας Ὄθωνος. Κοντὰ στὸ Γαλαξείδι, βρίσκεται ἡ παλαιὰ βυζαντινὴ μονὴ τοῦ Σωτῆρος ποὺ κτίσθηκε ἀπὸ τὸν Δεσπότη τῆς Ἠπείρου Μιχαὴλ Ἀγγελώνυμον Κομνηνὸν τὸ 1147. Σήμερα ἡ μονὴ αὐτὴ χρησιμεύει ὡς μοναστήριον γυναικῶν.

Γαλαξία.

Πάροδος τῆς Λ. Συγγροῦ, 104, στοῦ Φόρντ.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία σὲ παληὰ Ἀθηναϊκὴ γιορτή, τῆς ὁποίας τὸ γεῦμα τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἀποτελεῖτο ἀπὸ χυλὸ γάλακτος καὶ κριθῆς. Τὰ Γαλάξια ἐτελοῦντο

πρὸς τιμὴν τῆς μητέρας τῶν Θεῶν, Κυβέλης, στὴν ὁποίαν, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς ἐθυσίαζον οἱ ἔφηβοι καὶ πρόσφεραν χρυσὸ δοχεῖο ἀξίας 100 δραχμῶν.

Γαλατᾶ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ταταούλων 6, στὸ Πολύγωνο.

Πρόκειται γιὰ τὴ γνωστὴ συνοικία τῆς Κων/λεως. Τὸ λιμάνι τοῦ Γαλατᾶ, εἶναι τὸ σπουδαιότερο καὶ ἐμπορικώτερο λιμάνι τῆς Κων/λεως. Ὁ Γαλατᾶς ἀποτελεῖ τὴ καρδιὰ τῆς ἐμπορικῆς ζωῆς τῆς Κων/λεως. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐλέγετο «Συκαί» ἢ «Συκώδης ἀκτή». Ὁ Μ. Κων/νος περιέβαλε τὴν πόλι μὲ τείχη, ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς τὸ 528 τὴν ὠνόμασε Ἰουστινιανούπολιν. Ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατόν του, ἐπεκράτησε ἡ ὀνομασία «Γαλατᾶς» καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ ὄνομα ἑνὸς Γαλάτου ἢ κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν λόγῳ τοῦ γάλακτος ποὺ συνεγκεντρώνετο ἐκεῖ πρὸς ἐμπορίαν.

Γαλατείας.

Βρίσκεται στὰ Ἄνω Πετράλωνα καὶ εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀκταίου 42.

Ἡ Γαλάτεια, σύζυγος τοῦ Βασιλέως τῆς Κύπρου Πυγμαλίωνος, ἦτο μητέρα τοῦ Πάφου. Σύμφωνα μὲ τὴν μυθολογία, ἡ Γαλάτεια ἦτο κατ' ἀρχὴν ἄγαλμα, τὸ ὁποῖον ἐνεψυχώθη ἀπὸ τὴν Ἀφροδίτη, ἡ ὁποία συγκινήθηκε ἀπὸ τὴν μεγάλη ἀγάπη τοῦ Πυγμαλίωνος γι' αὐτό.

Γαλατσίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 310, στοῦ Κλωναρίδου.

Τὸ Γαλάτσιον ἢ Γαλάτσι εἶναι παλαιὸ προάστιο τῶν Ἀθηνῶν καὶ βρίσκεται ἀνατολικὰ τῆς συνοικίας τῶν Πατησίων. Πῆρε τὸ ὄνομα αὐτὸ πρὸς τιμὴν τῆς παλαιᾶς οἰκογενείας τῶν Γαλάκηδων.

Γαλβάνη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 296, στὸν Ἅγιο Λουκᾶ.

Ὁ Γαλβάνης Ἰούλιος, χειρουργὸς ἰατρὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, γεννήθηκε τὸ 1838 στὴ Ζάκυνθο καὶ πέθανε τὸ 1901 στὴν Ἀθήνα.

Τὸ 1897, ἐπετίμησε δριμύτατα τοὺς φοιτητὰς τῆς ἰατρικῆς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξεγερθοῦν αὐτοὶ καὶ οἱ ὑπόλοιποι φοιτηταὶ τῶν ἄλλων σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, νὰ καταλάβουν τοῦτο, ζητῶντας τὴν ἀπόλυσι τοῦ Γαλβάνη. Ὕστερα ἀπὸ μεσολάβησι τοῦ καθηγητοῦ τῆς Φιλολογίας Γ. Μιστριώτου, τὰ πράγματα ἡσύχασαν. Τὰ γεγονότα ἐκεῖνα ἔμειναν γνωστὰ ὡς «Γαλβανικά».

Γαληνοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ὀρλὼφ 15, στὸ Κουκάκι.

Ὁ Γαληνός, Ἕλλην ἰατρὸς ἐκ Μ. Ἀσίας, θεωρεῖται ὡς ὁ περιφημότερος, μετὰ τὸν Ἱπποκράτη, ἰατρὸς τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἔζησε τὸν 2ον μ.χ. αἰῶνα. Εἶναι γνωστὸς ὡς πατέρας τῆς συγκριτικῆς ἀνατομίας, τῆς πειραματικῆς φυσιολογίας καὶ τῆς γενικῆς παθολογίας. Φέρεται καὶ μὲ τὸ Ἑλληνορωμαϊκὸ ὄνομα Γαληνὸς Κλαύδιος. Ἐπειδὴ κατήγετο ἀπὸ τὴν Πέργαμο, προσονομάζεται καὶ «Περγαμηνός». Ἀσχολήθηκε ἐπιτυχῶς καὶ μὲ τὴν Χειρουργική, τὴν Μαιευτική, τὴν Ὀφθαλμολογία, τὴν Θεραπευτική, τὴν Βιολογία, τὴν Φαρμακολογία, καὶ μὲ τὴν Φιλοσοφία. Διετέλεσε ἀρχίατρος τοῦ αὐτοκράτορος Μάρκου Αὐρηλίου καὶ πέθανε κατ' ἄλλους μὲν στὴν Σικελία, κατ' ἄλλους δὲ στὴν Πέργαμο.

Ὁ Γαληνός, πάνω ἀπὸ 1500 χρόνια ἐβασίλευσε ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς, ὅπως ὁ Ἀριστοτέλης ἐπὶ τῆς φιλοσοφίας. Κατὰ τὸν Γαληνόν, ὁ ἰατρὸς πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι καὶ φιλόσοφος καὶ τοῦτο γιατὶ ἡ φιλοσοφία εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῆς ἀληθείας, καὶ χωρὶς ἀλήθεια δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἰατρική. Τὰ συγγράμματα του ὑπῆρξαν πολλὰ καὶ διάφορα, ἐλάχιστα ὅμως διεσώθησαν.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

.....

Ὁρῖστε τὸ Παρίσι... Τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων, μὴ φοβᾶσαι τίποτα ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς! Φθάνουν στὶς Καριὲρ χωρὶς ἐφόδια· σταματοῦν τὸν Μπιντοὺλ κάτω ἀπὸ ἕνα γνωστὸ ὑπόστεγο. «Λοιπόν, αὔριο στὶς τρεῖς ἡ ὥρα, παιδιά!..», ὁ Μάρκ σφίγγει, δυὸ φορὲς τὸ χέρι τοῦ Ἰούδα. Τώρα, μὲ τὸ μέτωπο ψηλά, τὸ χαμόγελο στὰ χείλη, βαδίζει γιὰ τὸ σπίτι, καὶ ἡ καρδιά του κτυπᾶ. Θἄθελε νὰ εἶναι κιόλα ἐκεῖ, νὰ σπρώξῃ τὴν πόρτα, ν' ἀπολαύσῃ τὴν ἔκπληξί τους—τί στιγμή!... Θὰ ξυπνήσῃ τὸν Ζωζό; Ὤ ναί! Ὄχ Ζωζό! Ζωζό μου... Δὲν μπορεῖ νὰ κρατηθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ τρέξῃ· κλαίει λιγάκι· νομίζει ὅτι γι' αὐτὸ φταίει ὁ ἀέρας. Ἐσεῖς οἱ ἄλλοι ξέρετε ὅτι ὁ πατέρας του πίνει, κι' ὅτι ἡ μητέρα του κοιμᾶτ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ· γνωρίσατε ἀληθινὲς οἰκογένειες, ἐσεῖς οἱ ἄλλοι, ἀληθινὲς εὐτυχίες... Ἀλλὰ γι' αὐτόν, εἶν' ἡ μόνη οἰκογένεια στὸ κόσμο! Καὶ πῶς θα εὕρισκε καλύτερη, ἀφοῦ αὐτὴ εἶναι ἡ δική του; Γι' αὐτόν, αὐτὴ εἶναι ἡ Ἁγία Οἰκογένεια. Ἂν τοῦ λέγατε ὅτι ὁ πατέρας του πίνει κι' ὅτι ἡ μητέρα του... θὰ σᾶς ἔσπαζε τὰ μούτρα, καὶ θἄχε δίκηο! Καὶ θὰ σᾶς ἀπαντοῦσε ὅτι σ' ὅλες τὶς οἰκογένειες εἶναι τὰ ἴδια πράγματα: ὅτι αὐτὸ εἶν' ἡ οἰκογένεια! κι' ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ κανεὶς ἀλλοιώτικα... Κι' ἐπίσης ὅτι ἔχει κανεὶς ἀσφαλῶς τὸ δικαίωμα νὰ ἁρπάζῃ ἕνα παληὸ αὐτοκίνητο γιὰ νὰ φύγῃ μέσα στὴ παγωμένη νύκτα: νὰ παρατήσῃ τὴ συντροφιὰ ὅλων αὐτῶν τῶν καλῶν τόπων, ποὺ ἡ οἰκογένειά τους ἔρχεται νὰ τοὺς δῇ τὴν Κυριακή, ὅταν δὲν ξέρει πιὰ τίποτα γιὰ τὴν δική του ἀπὸ πολλὲς βδομάδες!.. Ὄχ! μαμά! Ὤ Ὄχ Ζωζό, μικρό μου παιδί... Ὄχ! Γιατὶ μ' ἀφήσατε νὰ πέσω;..

Μὴν τρέχῃς Μάρκ! Κράτησε τὴν ἀναπνοή σου! κράτα τὴν καρδιά σου!.. Πλησιάζεις: κιόλα φτάνει ἡ μυρωδιὰ ἡ ἀπαίσια τῆς ἀποθήκης τῶν σκουπιδιῶν, ποὺ κοντά της μεγάλωσες· ποὺ κοντά της μεγαλώνει ὁ Ζωζό... Αὐτὴ γιὰ σένα, εἶναι ἡ ἴδια ἡ μυρωδιὰ τῆς εὐτυχίας! Χριστούγεννα, αὐτὰ εἶναι Χριστούγεννα!.. Ἄχ! κλαίει γιὰ καλά, ὁ Μάρκ ἀκίνητος μέσα στὰ σκοτάδια! κλαίει μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν πόρτα τὴν κλειστή, ποὺ κάτω της περνᾶ μιὰ λεπτὴ ἀκτίνα, ποὺ ἀντιπροσωπεύει ὅλη τὴν χαρὰ πάνω στὴ γῆ...

ΘΑ ΚΟΙΜΗΘΗΤΕ ΑΥΡΙΟ!

Ἡ ἱστορία δὲν λέει τί συνέβη στὴν Σταχτοπούτα, τὰ μεσάνυκτα ὅταν γύρισε ἀπὸ τὸν χορό. Ξαναβρῆκε ἀμέσως τὴν στάχτη καὶ τὴν γκρίνια; —Ὄχι: ἔπεσε στὸν ὕπνο...

Τὴ χάρι τῆς Σταχτοπούτας, ὁ Μάρκ τὴν ἀπόλαυσε. Ὅταν ἡ εὐτυχία του ἄρχισε νὰ μαραίνεται, αὐτὴ τὴν νύκτα, κοιμήθηκε χαμογελῶντας ἀκόμα.

Εὑρῆκε τὸν πατέρα του πιὸ ἀδύνατο, πιὸ ἀσπρισμένο, τὴν μητέρα του βαρύτερη. Δὲν ἤξερε ὅτι αὐτοί, ποὺ ἀγαπᾶ κανεὶς γερνοῦν ἀμέσως μόλις γυρίσει τὴν ράχη, καὶ θἄπρεπε νὰ εὔχεται κανεὶς ὁ καιρὸς νὰ περνᾶ γρηγορώτερα. Ὁ Ζωζὸ μεγάλωσε. Ὡρισμένες στιγμές, ὁ Μάρκ ἔβλεπε σ' αὐτὸν τὸ παιδί, ποὺ θὰ ἦταν, κι' αὐτὸ τὸν δεί-

λιαζε· δὲν τολμοῦσε πιὰ νὰ τὸν κολακέψῃ ἀγκαλιάζοντάς τον... «Μόνον ἐγώ, λοιπόν, εἶμαι, ποὺ δὲν ἀλλάζω» ἔλεγε μέσα του, αὐτός, ποὺ οἱ ἄλλοι δὲν τὸν ἀναγνώριζαν καὶ τὸν παρατηροῦσαν στὰ κρυφά. Γιατὶ δὲν ἤρθαν νὰ τὸν δοῦν στὸ Τερνεραί; Οὔτ' ἕνα γράμμα, γιατί; Ὁ πατέρας του ἦταν ἄρρωστος γιὰ καλά, «εἶναι περισσότερο στὸ σπίτι τώρα...» τοῦ ψιθύρισε ἡ μητέρα του ποὺ σήμαινε: πίνει λιγώτερο. Κι' ὁ πατέρας, «Μένει στὸ σπίτι μας!» τοῦ ψιθύρισε. Αὐτὸ σήμαινε... Ὁ Νταριὲ τοὺς εἶχεν ἐπισκεφθῆ πολλὲς φορές, Ἀλλὰ στὸ Τερνεραί, δὲν ἤρθε ποτέ! σκέφθηκε ὁ Μάρκ μὲ πίκρα. Ὁ Νταριὲ ἤξερε καλὰ ποῦ ἦταν πιὸ ὠφέλιμη ἡ ἐργασία του στὸ Μάρκ καί, αὔριο, στὸν Ζωζό!... εἶχε σχεδὸν ἀνακαλύψει ἕνα ἄλλο σπίτι γιὰ τὴν οἰκογένεια, λίγο μεγαλύτερο, λίγο πιὸ ὑγιεινό.

—Στὴν ἴδια συνοικία; ρώτησεν ὁ Μάρκ ἀνήσυχος.

—Σκέψου γυιέ μου!

Ἦταν προσκολλημένοι στὴ συνοικία τους, ὅπως εἶναι κανεὶς προσκολλημένος στὸ δέρμα του, ἀκόμα κι ὅταν εἶναι γκρίζο ἢ κοκκινισμένο, ἀκόμα κι' ἂν σᾶς τρώῃ. Ὁ κόσμος γι' αὐτοὺς ἦταν τὸ Παρίσι.

Ὅταν ἔφαγαν καὶ ἤπιαν πολὺ πέρα ἀπὸ τὴν πεῖνα του καὶ τὴν δίψα του, ὅταν ὅλα τὰ πιατικὰ λερώθηκαν, ὁ Ζωζὸ κοιμόταν ἀπὸ ὥρα, μὲ τὰ χέρια ἑνωμένα πάνω στὸ τραπέζι (σὰν τουφέκια στὸν καταυλισμὸ) καὶ τὸ στρογγυλό του πρόσωπο μέσα στὶς παλάμες του. Ὁ Μάρκ τὸν ἔδειχνε μὲ τὸ δάκτυλο, ἀλλὰ κι' ὁ ἴδιος κατέβαζε τὸ κεφάλι. Τὰ μάτια τῶν ἄλλων ἔκλειναν· καὶ κάθε φορὰ ποὺ ξανάνοιγαν κι' ἔβλεπαν τὸν Μάρκ, τὰ πρόσωπα φωτίζονταν ἀκόμα...

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, ἄρχισαν οἱ βρισιές, ὁ Ζωζὸ ἔκλαψε δυνατά, ὁ πατέρας μουρμούρισε, ἡ μητέρα τοῦ πέταξε στὸ πρόσωπο λεκάνες ἀπὸ παληὰ μίση. Ὁ Μάρκ ἔφερνε βόλτες μέσα στὸ μοναδικὸ δωμάτιο, στὸ τέλος βγῆκε καὶ σύρθηκε ἀπὸ ταβέρνα σὲ ταβέρνα σ' ἀναζήτησι παληῶν συντρόφων.

—Μάρκ!... κύτταξε, εἶν' ὁ Μάρκ!... Σ' ἄφησαν λοιπόν;

—Τὶ νομίζεις! Ἐλευθερώθηκα...

—Ἐλᾶτε, ἂς πιοῦμε ἕνα ποτηράκι εἰς ὑγείαν τῆς ἀδείας σου!

Τὸ περνὸ καὶ τὰ ἄλλα ὑγρὰ τοῦ φάνηκαν πῶς βρωμοῦσαν «Ἀσφαλῶς δὲν εἶναι τὰ ἴδια...» Σίγουρα ὅλα ἀλλάζαν πίσω ἀπὸ τὴν ράχη του! Δὲν τολμοῦσε κἂν νὰ παραγγείλῃ ἕνα βιαντόξ.

—Μπᾶ! εἶναι σχεδὸν τρεῖς ἡ ὥρα!

—Καὶ λοιπόν;

—Πρέπει νὰ... ἔχω μιὰ συνάντησι!

Ἔτρεξε ν' ἀγκαλιάσῃ τὸν Ζωζὸ καὶ τοὺς γονεῖς του. «Θὰ μοῦ γράψετε: κι' ἔπειτα προσπαθῆστε νἀρθῆτε, χωρὶς κόλπα... Καὶ νὰ φέρετε καὶ τὸ παιδί!»

Παράξενα εὐτυχισμένος, ἔφτασε στὸ ὑπόστεγο, ἔσπρωξε τὴν σαραβαλιασμένη πόρτα, δὲν ὑπῆρχε αὐτοκίνητο! ἀλλὰ ἕνα χαρτὶ ζαρωμένο ἀπὸ τὴν ὑγρασία καὶ τὸ κρύο. Εἶχα ἀνάγκη ἀπὸ τὸ ἀμάξι. «Γυρίστε ἐκεῖ κάτω ἂν σᾶς ἀρέσει, ἐγὼ ἀποτραβιέμαι. Χαιρετισμοὺς στοὺς συντρόφους· ὑπογραφή: Πάουλο».

Ὁ Μάρκ ἐξερεύνησε τὸ πρᾶγμα ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, δὲν μποροῦσε νὰ πιστέψῃ στὴ...«ἐν πρώτοις, αὐτὸ εἶναι κλεμμένο. Τὸ αὐτοκίνητο ἀνῆκε στὸν Μπουφαλό!» (αὐτὴ ἡ ἄποψις δὲν τοῦ εἶχε κτυπήσει τὴν προηγουμένη ἡμέρα...) ἔπειτα περίμενε πολλὴν ὥρα. Τί; τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Πάουλο, ἴσως· ἐν πάσει περιπτώσει τὴν ἄφιξι τοῦ Καΐδ. «Ἔχει φοβερὰ ἀργήσει αὐτὸς ὁ μασκαρᾶς!» Αἰσθανότανε ἐξοργισμένος, στὸ δεύτερο ἐπισόδειο τοῦ φίλμ, ἄρχιζε νὰ παίζῃ ρόλο ἠλιθίου καὶ αὐτὸ τὸν ἐξώργιζε. «Κι' ἂν ἀποτραβιόταν, κι' αὐτὸς ἐπίσης!» Ὁ Μάρκ ἔχωσε στὴ τσέπη του τὸ χαρτὶ κι' ἔτρεξε σ' ἀναζήτησι τοῦ Καΐδ. Οἱ γονεῖς Μερλερὲν χώνευαν μιὰ νύκτα λευκὴ καὶ κόκκινη.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ

(ΕΠΙ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1062/1/4 ΑΠΟ 9-2-61 ΑΝΑΦΟΡΑΣ Ε.Τ.Υ.Α.Π.)

«Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων συμμετοχῆς συνταξιούχων ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας εἰς Κλάδον Ὑγείας».

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1062/1/4 ἀπὸ 9–2–61 ὑμετέραν ἀναφορὰν μετὰ τοῦ συνυποβληθέντος ἀποσπάσματος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14/30/1/1961 Πρακτικοῦ Συνεδριάσεως τοῦ ὑμετέρου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξ οὗ προκύπτει: α) ὅτι συνταξιοῦχοι τινὲς ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας, μολονότι ἠδύναντο, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4019/1959 Ν. Δ/τος νὰ δηλώσωσι συμμετοχὴν εἰς τὸ ὑμέτερον Ταμεῖον ἐντὸς τῆς τασσομένης ἑξαμήνου προθεσμίας, οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν ὄντες συνταξιοῦχοι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς εἴρηται ὑπ' ἀριθ. 4019/59 Ν. Δ/τος ἀπὸ ταύτης (τῆς ἰσχύος), οἱ δὲ μετ' αὐτὴν (τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν λόγῳ Ν. Δ/τος) καταστάντες συνταξιοῦχοι, ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐν τούτοις παρέλειψαν διὰ διαφόρους λόγους νὰ προέλθωσιν εἰς τὴν ὑποβολὴν ὑμῖν τῆς ἀπαιτουμένης σχετικῆς δηλώσεώς των, β) ὅτι οὗτοι ἐπιθυμοῦντες νὰ δηλώσωσι νῦν συμμετοχήν, ὑποβάλλουσι παράκλησιν ἀποδοχῆς τοῦ σχετικοῦ αἰτήματός των, γ) ὅτι τὸ ὑμέτερον Διοικητικὸν Συμβούλιον κρίνον μετὰ συμπαθείας τοῦτο (τὸ αἴτημα), πλὴν ὅμως εὑρισκόμενον ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ προέλθῃ εἰς ἱκανοποίησίν του, ὡς μὴ συμφώνου πρὸς τὸν Νόμον, ἐκφράζει ἡμῖν σχετικὴν εὐχήν, δ) ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τοῦ ὑπὸ κρίσιν αἰτήματος, εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἁρμονίᾳ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεως τοῦ ὑμετέρου Ταμείου, παρὰ τὴν ἐκπνοὴν της ὑπὸ τοῦ ἱδρυτικοῦ Ν. Δ/τος ταχθείσης προθεσμίας, βαθύτερος σκοπὸς τῆς ὁποίας, δὲν ἦτο προφανῶς ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν δικαιουμένων νὰ δηλώσωσι συμμετοχὴν εἰς τὸ ὑμέτερον Ταμεῖον προσώπων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὁποίων ἄλλως τε συνεστήθη.

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν τήν, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4019/1959 Ν. Δ/τος, ἀποδοχὴν δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὸ ὑμέτερον Ταμεῖον ἀπὸ μέρους δικαιουμένων μὲν προσώπων, ἀλλὰ μὴ ὑποβαλόντων τὴν σχετικὴν δήλωσίν των ἐγκαίρως, ἤτοι ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν ὡς εἴρηται διατάξεων τασσομένης ἑξαμήνου προθεσμίας.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν περὶ ὧν πρόκειται προσώπων, γενησομένην ἐπὶ τῇ συγχρόνῳ καταβολῇ πασῶν τῶν παρ' ἑκάστου ὀφειλομένων ἀναδρομικῶν εἰσφορῶν ἐντόκως (ἐπὶ τῷ νομίμῳ τόκῳ), τάσσομεν προθεσμίαν μέχρι τέλους Μαρτίου ἐ.ἔτους.

Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἐπιτραπήσεται ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ ὑμέτερον Ταμεῖον, προσώπων μὴ ὑποβαλόντων τὴν σχετικὴν δήλωσίν των ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης προθεσμίας.

Ἐν καιρῷ θέλει ληφθῇ μέριμνα κυρώσεως τῆς παρούσης διὰ σχετικῆς διατάξεως Νόμου.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΑΓΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΗ

ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΡΑΚΙΝΤΖΗ ΠΡΟΣ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

«Περὶ ἐπικολλήσεως φωτογραφιῶν εἰς τὰ βιβλιάρια ἀσθενείας».

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν, ὅτι πλεῖστοι ὅσοι Ἀστυνομικοὶ Ὑπάλληλοι, προσέρχονται εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας, πρὸς λῆψιν ἐντολῶν, διὰ τὴν ἐξέτασιν μελῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, δι' ἃ ὅμως μέλη, δὲν ἔχουσι ἐπικολλήσει φωτογραφίας εἰς τὰ βιβλιάρια ἀσθενείας καὶ δημιουργεῖται οὕτω ἀνωμαλία εἰς τὴν καλὴν καὶ εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

Διὰ τοῦτο καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης, δυνατὸν νὰ γίνῃ καὶ κακὴ χρῆσις τῶν βιβλιαρίων ἀσθενείας, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐκδώσητε τὰς δεούσας διαταγάς, πρὸς ἅπαντα τὰ ὑφ' ὑμᾶς Τμήματα καὶ Ὑπηρεσίας, ἵνα διατάξωσι τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν, ὅπως προσκομίσωσι φωτογραφίας δι' ἃ μέλη οἰκογενείας δὲν ἔχουσι ἐπικολλήσει τοιαύτας μέχρι σήμερον, πρὸς ἐπικόλλησιν εἰς τὰ βιβλιάρια ἀσθενείας καὶ σφράγισιν αὐτῶν, ὑπὸ τῶν Διαχειριστῶν τῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν, διὰ τῶν Ὑπηρεσιακῶν σφραγίδων.

Τοῦ λοιποῦ διὰ κάθε προστιθέμενον νέον μέλος, συνεπείᾳ γάμου, ἢ τοκετοῦ κ.λ.π. δέον νὰ προσκομίζωσι φωτογραφίας πρὸς ἐπικόλλησιν, ὡς ἀνωτέρω, τὸ ταχύτερον, διότι ἄλλως ὁ Κλάδος Ὑγείας, θὰ παύσῃ νὰ χορηγῇ ἐντολὰς περιθάλψεως, δι' ἃ μέλη δὲν ἔχῃ ἐπικολληθῇ ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου ἀσθενείας φωτογραφία.

Τὰ Παραρτήματα Κλάδου Ὑγείας, δέον ὅπως ἀνακοινώσωσι τὸ τοιοῦτον εἰς τοὺς ἑκάστοτε προσερχομένους αὐτοῖς, πρὸς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς των συνταξιούχους ἠσφαλισμένους καὶ τάξωσιν αὐτοῖς ἀνάλογον προθεσμίαν πρὸς ἐπικόλλησιν φωτογραφίας, διὰ τά, κατὰ τὰ ὡς ἄνω, μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

11ος ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ — **Κατάστασις τῆς 31ης**

1. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ	10.000.556,15
2. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ	146.836,10
3. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ	16.867.842,—
4. ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ	95.987,80
	27.111.222,05

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟ

ΕΣΟΔΑ — **Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέ**

I. ΠΑΡΟΧΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ		8.293.271,10
α) Χορήγησις ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος εἰς 181 διαγραφέντας μετόχους	8.267.697,—	
β) Ἐπιστροφὴ κρατήσεων εἰς 11 διαγραφέντας μετόχους μὴ δικαιουμένους βοηθήματος	25.574,10	
II. ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ		105.853,70
α) Μισθοδοσία νομικοῦ συμβούλου καὶ προσωπικοῦ	14.400,—	
β) Ἀποζημίωσις μὴ ἀστυν. μελῶν διοικ. συμβουλίου	6.625,—	
γ) Διὰ τὴν προμήθειαν γραφικῆς ὕλης κ.τ.λ.	414,—	
δ) » » » ἐντύπων, βιβλίων κ.τ.λ.	2.032,—	
ε) » » συνδρομὰς ἐφημερίδος κυβερνήσεως	—	
στ) « » διάφορα ἔξοδα	2.736,65	
ζ) » » τηλεφωνικὰ τέλη	6.372,90	
η) Ἐνοίκιον κατ' ἰσομοιρίαν μετὰ τοῦ κλάδου ὑγείας	35.017,50	
θ) Ἀποζημίωσις καθαριστρίας κατ' ἰσομ. μετὰ τοῦ κλάδου ὑγείας	7.100,75	
ι) Κοινόχρηστα κατ' ἰσομ. μετὰ τοῦ κλάδου ὑγείας	5.349,—	
ια) Ἠλεκτρικὸν ρεῦμα κατ' ἰσομ. μετὰ τοῦ κλάδου ὑγείας	1.055,90	
ιβ) Δαπάναι λιθογρ. ἐκτυπώσεως ἀστυν. ἐνσήμου	24.750,—	
III. ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ		48.313,95
α) Μισθοδοσία προσωπικοῦ ἀκινήτου	2.873,55	
β) Φωτισμὸς ἀκινήτου	252,70	
γ) Καθαριότης »	7,80	
δ) Θέρμανσις »	3.729,80	
ε) Ὕδρευσις »	251,75	
στ) Συντήρησις »	350,—	
ζ) Συντήρησις ἀνελκυστῆρος ἀκινήτου	387,95	
η) Φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις	40.476,—	
IV. ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ		26.010,—
V. » ΕΠΙΠΛΩΝ		6.565,60
VI. ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ		514.874,60
VII. ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΑΣΤΥΝ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ		—
VIII. ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΑΠΑΝΑΙ		—
		8.994.888,95

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ

Ὁ Διευθυντὴς
Χ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Πρό
Θ. ΡΑΚΙΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1960

Δεκεμβρίου 1960

		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ		6.471.159,25
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ		426.924,05
ΔΑΝΕΙΑ		2.541.055,65
ΑΚΙΝΗΤΑ	1.005.000	
Μεῖον ἀποσβέσεις	221.085	783.915,—
ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ ΣΚΕΥΗ	70.183,—	
Μεῖον ἀποσβέσεις	52.481,90	17.701,10
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ		2.625,—
ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ		
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΙ		16.867.842,—
		27.111.222,05

ΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1960

χρι 31ης Δεκεμβρίου 1960

		ΠΑΡΟΧΑΙ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ	
I. ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ			3.201.815,86
1. Τακτικαὶ		2.945.313,95	
α) Ἐκ κρατήσεως 2% ἐπὶ τοῦ λαμβανομένου παρ' ἑκάστου μετόχου μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ (ὀργανικοῦ)	2.521.020,25		
β) Ἐξ ἡμίσεος βασικοῦ μισθοῦ παρ' ἑκάστου μετόχου	291.561,70		
γ) Ἐκ διαφορᾶς μισθοῦ ἑνὸς μηνὸς συνεπείᾳ προαγωγῆς, ἀπονομῆς μισθοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἢ οἰκονομικῆς διαβαθμίσεως μετόχου	132.732,—		
2. Εἰδικαὶ		256.501,85	
Κράτησις ἐπὶ ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἕδρας	10.638,10		
» » » συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν	27.912,70		
» » ἀμοιβῶν νόμου «περὶ λαθρεμπορ.»	15.114,50		
» » δικαιωμάτων ἐκτελέσεως ποιν. δικογράφων	3.322,50		
ε) Κράτησις ἐπὶ ἀμοιβῶν δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας	199.514,05		
II. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ			4.398.633,40
α) Ἐκ τῆς διαθέσεως ἀστυνομικοῦ ἐνσήμου		2.336.040,—	
β) Ἐκ δικαιωμάτων σφραγίσεως μέτρων καὶ σταθμῶν		436.126,60	
γ) Ἐκ δωρεῶν		5.000,—	
δ) Ἐξ ἀπομενόντων κλασματικῶν ὑπολοίπων ἐκ τῶν ἀποδόσεων ἐπὶ τῶν ἀμοιβαίων στοιχημάτων ἱπποδρόμου		1.580.081,80	
ε) Ἐκ παραβόλων θεάτρων καὶ κινηματογράφων		41.385,—	
III. ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ			18.503,60
IV. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ			493.259,25
α) Τόκοι καταθέσεως ὄψεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἑλλάδος		202.080,55	
β) » βεβαιουμένων ἐσόδων τοκοχρ/κῶς ἐξοφλουμένων		—	
γ) » τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων δανείων		163.728,70	
δ) Ἐνοίκια διαμερισμάτων		127.450,—	
			8.112.212,05
ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΧΡΗΣΕΩΣ 1960			882.676,90
			8.994.888,95

Φεβρουαρίου 1961

εδρος
ΤΖΗΣ

Ὁ Λογιστὴς
Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

—Διὰ Β. Διαταγμάτων προήχθησαν οἱ κάτωθι 'Αξιωματικοὶ 'Αστυνομίας Πόλεων, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων τοῦ ἔτους 1960 πρὸς πλήρωσιν κενῶν ὑφισταμένων ὀργανικῶν θέσεων:

1) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως κατ' ἐκλογήν, ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Νικόλαος Βερελῆς, 2) εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως κατ' ἐκλογήν, ὁ 'Αστυνόμος Α' τάξεως κ. Νικόλαος Τσαλτάκης, 3) εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' τάξεως κατ' ἀρχαιότητα, ὁ 'Αστυνόμος Β' τάξεως κ. 'Αντώνιος Πλεύρης καὶ 4) εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως κατ' ἐκλογήν, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Παπαϊωάννου 'Αθανάσιος.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ: 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' τάξεως κ. Μπεκιάρης Χρύσανθος καὶ 'Ανθυπαστυνόμος κ. Χατζηγιάννης 'Ασημάκης. Εἰς τὸν πρῶτον τούτων ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ 'Αρχηγοῦ 'Αστυνομίας Πόλεων, εἰς τὸ δεύτερον ὁ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' τάξεως, εἰς ἀμφοτέρους τέλος διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν των ἐξεφράσθη εὐαρέσκεια.

Ὡσαύτως ἐγένοντο ἀποδεκταὶ αἱ παραιτήσεις ἐκ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος τῶν κ.κ. ἀρχιφύλακος Κούρτη Θεοφυλάκτου καὶ ἀστυφυλάκων Γιατράκου Σπυρίδωνος, Σακελλαροπούλου Βασιλείου, Μοσχολιοῦ 'Αριστείδου καὶ Φιλιππάκου Παρασκευᾶ.

***

ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὡς μὴ κριθέντες ἱκανοὶ πρὸς μονιμοποίησιν διὰ λόγους ὑγείας οἱ μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες κ.κ. Κουρκουτᾶς Σπυρίδων, 'Αντωνογιαννάκης Γεώργιος, Γουρνέλος 'Αριστείδης καὶ Ψύχας 'Αθανάσιος.

—Ὡσαύτως διεγράφησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὡς μὴ κριθέντες ἱκανοὶ πρὸς μονιμοποίησιν διὰ λόγους πειθαρχίας οἱ μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες κ.κ. Καραμποΐκης Εὐστάθιος, Μιχελῆς 'Ανέστης, Παππᾶς Λάμπρος, Παπαδόπουλος Κωνσταντῖνος, Πολυχρονάκης 'Εμμανουήλ, Ταμβακολόγος Χρῆστος, Σταυρόπουλος Ἄγγελος καὶ Χαλβατζῆς 'Ιωάννης.

***

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς 11/2/1961, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῶν 'Απόκρεω, ἡ 'Αστυνομικὴ Σχολὴ διωργάνωσε χοροεσπερίδα, ἐν μέσῳ καθαρῶς οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος, εἰς τὴν ὁποίαν μετεῖχον οἱ κ.κ. 'Αξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς, οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι ἀμφοτέρων τῶν τάξεων ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, ἅπαντες μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των. 'Εκλεκτοὶ καλλιτέχναι τοῦ ᾄσματος καὶ τοῦ χοροῦ, οἱ ὁποῖοι εὐγενῶς προσεφέρθησαν, καὶ ἡ μουσικὴ τῆς 'Αστυνομίας μὲ ἕνα ὡραῖο πρόγραμμα, χάρισαν καθ' ὅλη τὴν διάρκειαν τῆς χοροεσπερίδος πλούσιο κέφι καὶ γέλιο εἰς τοὺς διασκεδάσαντας.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται Χρόνια Πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς εἰς τὸν 'Αρχηγὸν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Θεόδωρον Ρακιντζῆν, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἑορτάζοντας κ.κ. 'Αξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Τὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα τῆς 'Εκπομπῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἐξακολουθοῦν πάντα νὰ συγκεντρώνουν τὴν ἀγάπη καὶ τὴν προτίμηση τοῦ κοινοῦ, προσφέροντας στοὺς ἀκροατάς τους τὴν τέρψη, τὴ διδαχὴ καὶ τὴν ὠφελιμότητα.

—Δεμένη, ζωντανή, εὐχάριστη ἡ ἐκπομπὴ τῆς 18/2/1961 ἄρεσε ἰδιαιτέρως καὶ ἐγνώρισε μεγάλη ἐπιτυχία μὲ τὴ συγκινητικὴ πρόζα της καὶ τὴν ἁπαλὴ μουσική της ὑπόκρουση. "Ανοιξε μὲ ἕνα χαρακτηριστικὸ σκίτσο ἀπ' τὴν οἰκογενειακὴ ζωὴ καὶ συνεχίστηκε μὲ φιλικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό, πάνω σὲ θέματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς σχετικὰ μὲ τὴν 'Αστυνομικὴ Διάταξη «περὶ μέτρων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας». Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθη καὶ συγκινητικὸ ἀπόσπασμα τοῦ 'Ημερολογίου τῆς 'Αστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸν 'Υπαστυνόμο Β' κ. Σπῦρο Πηλό, μὲ τίτλο: «Διαβαίνοντας στὶς στράτες καὶ τὰ σοκακια σὰν τὸν καλὸ ποιμένα» ἀφιερωμένο στὸ σκοπὸ ἀστυφύλακα.

*

—Στὴν Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ἦταν ἀφιερωμένο τὸ πρόγραμμα τῆς 25/2/1961, τὸ ὁποῖο ἄνοιξε μὲ περιγραφικὲς εἰκόνες ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ καὶ 'Εθνικὴ ζωὴ τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ καὶ μὲ ἐκκλησιαστικὴ μουσική. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθησαν καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ θέματα τάξεως μέσα στοὺς ναοὺς καὶ προλήψεως τῶν κλοπῶν. Τὸ δεύτερο μέρος τοῦ προγράμματος ἦταν ἀφιερωμένο στὰ γράμματα τῶν ἀκροατῶν καὶ στὰ τραγούδια ποὺ ζήτησαν. "Ετσι, μετεδόθησαν καντάδες καὶ λεβέντικα 'Ελληνικὰ τραγούδια τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς θάλασσας, ποὺ ἐνθουσίασαν.

(Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ 'Υπαστυνόμος κ. Σπῦρος Πηλός. Συμμετέχει ἡ ἠθοποιὸς Λίλιαν Πανᾶ).

*

—Τὴν ἴδια μεγάλη ἐπιτυχία γνωρίζει, κάθε Πέμπτη ἀπόγευμα, καὶ ἡ ἐκπομπὴ τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων ποὺ μεταδίδεται ἀνὰ δεκαπενθήμερον ἀπὸ τὸν 'Αμερικανικὸ Σταθμὸ τοῦ 'Ελληνικοῦ, στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα, σὲ κείμενα τοῦ 'Υπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ καὶ μὲ ἐκφωνητὴ τὸν 'Υπαστυνόμο Α' κ. 'Ιωάννη 'Αθανασούλη.

***

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ συμφώνως τῷ Καταστατικῷ, καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ 'Υπαλλήλων 'Αστυνομίας Πόλεων εἰς Γεν. Συνέλευσιν τὴν 19ην μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1961, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην, εἰς τήν Λέσχην 'Υποδ/νσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν.

'Εν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας ἡ Γεν. Συνέλευσις γενήσεται τὴν ἑπομένην Κυριακὴν 26 Μαρτίου 1961 εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν.

ΘΕΜΑΤΑ:

1) Λογοδοσία Διοικητικοῦ Συμβουλίου. 2) "Εγκρισις 'Ισολογισμοῦ ἔτους 1960. 3) "Εγκρισις γενικῶν ἐξόδων ἔτους 1961. 4) 'Εγγραφὴ συνεταίρων. 5) Διάφοροι ἀνακοινώσεις καὶ 6) 'Εκλογὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὑποψηφιότητα διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παρακαλοῦνται ὅπως ὑποβάλωσιν σχετικὴν δήλωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Συνεταιρισμοῦ μέχρι τῆς 12ης Μαρτίου 1961.

***

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΔΩΡΕΑΙ

'Η κ. Οἰκονόμου Παναγιώτα προσέφερεν ὡς δωρεὰν εἰς τὸ 'Επικουρικὸν Ταμεῖον 'Υπαλλήλων 'Αστυνομίας Πόλεων δραχμὰς 300, εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ της Κων/νου Τσίπη, 'Αρχηγοῦ 'Αστυνομίας ἐ. ἀ.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.